VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Mai-Aug.1987 XXXVII,2 7800 Freiburg-Germania
Nr.178 Münchhofstr.12

CUVÂNTUL UNUI OM DE INIMĂ

Deşi nu sunt român prin naştere,am petrecut 6 ani în România.Am făcut cercetări istorice,am fost ghid la Expoziţia Agenţiei de Informaţii a Statelor Unite şi ambasador între 1981-1985.Am venit în România pentru prima dată în 1971,după care am scris o lucrare de doctorat despre istoria României şi mai multe articole şi cărţi.Soarta României,istoria,cultura,tradiţiile ei şi poporul român au o mare însemnătate pentru noi.Ne considerăm Români."Eu sunt Român".

Recent am scris o carte,care va fi publicată la sfârşitul anului,în care descriu amănunţit viaţa mea ca ambasador,tragedia abătută asupra României şi eşecul Statelor Unite şi al întregei politici occidentale cu acordarea ajutorului.Subtitlul cărţii este: "Un ambasador american prins între Departamentul de Stat şi comuniştii români,1981-1985".Preocuparea şi plângerea mea constau în faptul că politica americană,aşa cum e condusă de Departamentul de Stat,serveşte interesele lui Nicolae Ceauşescu şi ale celorlalţi lideri comunişti şi nu interesele poporului român şi ale securităţii americano-occidentale.Ceauşescu nu merită statutul de naţiune favorizată atâta timp cât în România nu există alimente,căldură şi electricitate,cât poporul e persecutat pentru convingerile sale politice sau religioase,cât sunt distruse biserici ,preoţii şi pastorii sunt închişi pentru crezul lor,cât nu există sindicate sau drepturi pentru muncitori,libertate de exprimare,de a călători,"şi aşa mai departe".

Aş dori să mă opresc puţin asupra eşecului politicii Statelor Unite,şi a tragicei situaţii urmărite de mine în România.Politica actuală a Statelor Unite nu ia în consideraţie situaţia din România sau politica ei externă.Ea se bazează pe presupunerea că România duce o politică externă relativ independentă, neconformistă cu Pactul dela Varşovia şi deci iritantă pentru sovietici; că datorită relaţiei cu România,ca naţiune favorizată,Statele Unite au marea putere de a determina guvernul român să îmbunătăţească condiţiile de viaţă şi drepturile omului în general.De mai bine de 15 ani obiectivele politicii externe americane privind România au fost: de a susţine poziţiile politicii externe a României care deviază dela politica sovietică,şi de a contribui la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale românilor,inclusiv un mai mare respect pentru drepturile omului şi o mai bună situaţie a emigrărilor.În realitate România n'a devenit mai independentă faţă de Moscova datorită politicii noastre,ci din contră, iar situaţia drepturilor omului şi standardul general de viaţă au decăzut în loc să se îmbunătăţească.De fapt,singura realizare semnificativă obţinută de Statele Unite -şi nu datorită neapărat acestei politici- a fost emigrarea a 2500 de români anual în America şi rezolvarea câtorva cazuri izolate de drepturi umane,întotdeauna exact înaintea audierilor din Congresul american,sau înaintea vizitelor oficiale americane la nivel înalt,în România.Emigrarea cetăţenilor evrei şi germani a fost rezultatul unor largi tranzacţii monetare sau comerciale din partea guvernelor Israelului şi Germaniei Federale.

Guvernul român ştie exact care este politica Statelor Unite.La fel şi Uniunea Sovietică.Este uşor a afişa şi răspândi svonuri răsunătoare de independenţă pentru oficialităţile americane ultra receptive,când,în realitate,România duce o politică în favoarea intereselor Uniunii Sovietice şi a imperiului ei.În acelaş timp se ştie că statutul de naţiune favorizată acordat României e apărat de oamenii de afaceri milionari,cari au profituri mari exploatând mâna de lucru ieftină,şi de oficialităţile Departamentului de Stat,care văd în Ceauşescu un virtual liberal neconformist!

Poziţia Statelor Unite ar trebui să se bazeze pe adevărul că România e condusă de un drastic regim stalinist.Partidul comunist român a fost creat şi menţinut la putere de partidul comunist sovietic.Ceauşescu a petrecut câţiva

... o neglijabilă ameninţare din partea opoziţiei, guvernul român susţine cu devotament politica Moscovei la Naţiunile Unite sau în cadrul altor foruri internaţionale,colaborează cu Moscova pe plan militar şi tehnologic,favorizează terorismul internaţional şi transporturile de armament pentru arabii radicali şi gueriIele marxist-leniniste din Africa şi din întreaga lume.

Guvernul Statelor Unite deţine dovada,dar nu o foloseşte la formularea politicii lui,că sovieticii menţin un personal numeros în Bucureşti şi sute de experţi în fabrici,că guvernul român permite trecerea trupelor sovietice prin România,că fabrică şi exportă armament şi echipament militar pentru sovietici şi construeşte proecte energetice împreună cu sovieticii.Guvernul român a transmis tehnologie care poate fi folosită în scopuri militare,din Statele Unite şi din Occident,când Sovietele au cerut acest lucru,ceea ce de fapt e în concordanţă cu obligaţiile pe care România şi-le-a asumat prin tratat.

În ceeace priveşte afacerile externe,România trimite ajutor militar şi de altă natură comuniştilor din Nicaragua,Siria,Libia,Angola,Iran şi alte ţări similare.Conform declaraţiei refugiatului Ion Pacepa,securitatea română şi KGB-ul sovietic au o largă cooperare.

Guvernul român permite miilor de "studenţi" radicali arabi să "studieze" în România,adică îi antrenează în arta terorismului.Ceauşescu a păstrat legături foarte strânse cu unii din arabii cei mai radicali şi extremişti.Terorişti de faimă internaţională au folosit România ca loc de refugiu.

De cea mai mare importanţă este,probabil,faptul că guvernul comunist român împărtăşeşte în întregime ideologia sovietică,scopurile,strategia şi practica comunistă,în contradicţie cu tot ceea ce Statele Unite şi oamenii liberi din întreaga lume apără şi susţin.Regimul dela Bucureşti e membru al tratatului de la Varşovia.El nu-i prietenul libertăţii şi democraţiei de nicăieri din lume.

Pe plan intern,România are unul din cele mai scăzute standarduri de viaţă şi una din cele mai slabe performanţe în ce priveşte drepturile omului,din Europa.Regimul a înfrânt inima şi sufletul poporului,lăsându-l aproape fără vlagă, fără speranţă şi fără viaţă adevărată.Atmosfera şi ambianţa din România respiră frica,intimidarea şi paranoia.Poliţia secretă şi ofiţerii de securitate sunt peste tot.Viaţa românului de rând e mizerabilă şi se înrăutăţeşte.Nu există libertate politică,judiciară,a cuvântului,a alegerilor,a publicaţiilor,a literaturii,libertatea de a călători sau emigra.Din punct de vedere economic,nu există libertatea de-a cumpăra carne,zahăr,ulei,produse lactate,cafea şi făină,sau de a beneficia de căldură,electricitate sau apă caldă,de a cumpăra benzină ieftin,dacă se găseşte,de a se muta,de a călători sau de a-şi alege singur ocupaţia.Nu există libertatea de a participa la activităţi religioase sau de a deveni membru într´un partid,de-a avea un post bun şi dacă te declari creştin pe faţă,de a te duce liber la biserică fără a suporta consecinţe,de a cumpăra o biblie,de a lua parte la seminare,de a-şi proteja propria biserică dela distrugere,de a construi sau reconstrui o biserică,de a vorbi liber în biserică.

Concret,pe toată perioada mandatului meu de ambasador,guvernul român a confiscat materiale religioase în lumina principiilor sale politice; a dărâmat biserici în mod sistematic; e răspunzător de moartea preotului catooic Geza Pálfi cât şi a altor pastori şi conducători,cum ar fi Traian Bogdan; a transformat biblii în hârtie higienică la fabrica din Brăila,şi multe altele.

Alte exemple de violări ale drepturilor fundamentale sunt: decretul pentru maşinile de scris; uriaşele lagăre de muncă silnică dela canalul Dunăre-Marea Neagră şi dela alte întreprinderi; internarea şi şi torturarea disidenţilor politici şi religioşi în spitale de psihiatrie; distrugerea pe scară largă a locuinţelor particulare ale ţăranilor; tipărirea oficială de documente anti-semite şi profanarea cimitirelor evreeşti; creşterea natalităţii pentru a evita penalizările.Guvernul român duce o politică împotriva emigrării.De fapt,controlează cu grijă,an de an,emigrarea unor persoane,inclusiv a mai multor mii de români mai ales în Statele Unite; peste 1000 de evrei în Israel şi peste 10.000 de nemţi în Germania de Vest în schimbul unor mari sume de bani.Majoritatea celor ce doresc să emigreze,nu o pot face.Şi acei puţini cari emigrează sunt supuşi confiscării apartamentelor,pierderii slujbelor şi cetăţeniei(ca şi a bunurilor personale).Majoritatea celor ce emigrează sunt obligaţi să aştepte lungi perioade de timp,hărţuiţi şi repetat constrânşi să mituiască oficialităţile.

Guvernele noastre occidentale ar trebui să pună capăt vânzării de tehnologie şi altor beneficii economice pentru România comunistă.Prioritatea ar trebui

s'o constituie încetarea investiţiilor în ţările blocului sovietic,în favoarea propriei noastre supravieţuiri.Este în propriul nostru interes să promovăm forţele care să ducă la o transformare radicală în cadrul graniţelor României,prin refuzarea ajutorului acordat regimului lui Ceauşescu şi prin sprijinirea celor ce luptă pentru libertate.Trebue să ajutăm şi să sprijinim pe aliaţii noştri cari suferă pentru libertate astăzi în România,prin orice mijloace: radio,alimente,vitamine,medicamente,publicaţii,biblii,etc.Mai devreme sau mai târziu, Statele Unite şi întreg Occidentul vor trebui să-şi dea seama de realitatea din România.Politica noastră,în decursul ultimilor 15 ani,nu a dus la îmbunătăţirea drepturilor umane sau la a calităţii vieţii oamenilor,ci,din contră,la o situaţie din ce în ce mai rea.Politica noastră de favorizare a lui Ceauşescu are ca rezultat consolidarea puterii şi represiunii exercitate asupra poporului. Românii sunt mai săraci şi România mult mai puţin independentă faţă de Moscova. Românii privesc guvernele american şi occidentale drept colaboratori ai regimului de opresiune al lui Ceauşescu.A sosit momentul ca Statele Unite să retragă României lui Ceauşescu statutul naţiunii celei mai favorizate.Când,acum doi ani, am părăsit România,sute de români luptători pentru libertate politică şi religioasă ne-au spus,în timpul ultimelor recepţii,să nu uităm niciodată faptele la care am fost martori,felul în care guvernul român tratează poporul şi tot ceea ce guvernul Statelor Unite face pentru a ajuta menţinerea acestei situaţii de fapt.Tocmai pentrucă suntem preocupaţi de soarta poporului român,de patrimoniul, cultura şi tradiţiile lui,şi tocmai pentrucă ne preocupă libertatea românilor, ca şi a americanilor şi a altor popoare,nu putem şi nu vom uita faptele la care am fost martori.De aceea avem o datorie specială de a ajuta publicul occidental să înţeleagă şi să lupte pentru ziua în care România va fi din nou liberă.

Vă sunt recunoscător vouă tuturor şi organizaţiei voastre pentru că nu uitaţi niciodată,pentru grija şi lupta voastră pentru libertatea Românilor.Trebue să fim victorioşi şi vom fi victorioşi,deoarece credem în ceva cu mult superior bunurilor materiale,lui Marx,Lenin,Ceauşescu,puterii controlului; credem în valori,în demnitatea şi valoarea individului,în spiritul şi sufletul uman şi în Dumnezeu.Vă mulţumesc.Dumnezeu să vă binecuvinteze!

David Funderburk

DOINĂ DIN ŢARĂ

De la Nistru pân'la Tisa
Tot românul plânsu-mi-s'a
Că nu mai poate străbate
De atâta strâmbătate,
De minciună,tiranie,
Şi de crunta sărăcie
Ce s'a'ntins precum negara -
De-a ajuns întreagă ţara
Ca un cimitir,de frică,
Sub robia bolşevică.

Căci,de câteva decenii,
Ca pe vremuri de bejenii,
Soarta ne-a fost rânduită
De-o poruncă moscovită,
Care - blestemat ukaz! -
Ne-a pus jugul pe grumaz,
Ajutor găsind la noi
O strânsură de slugoi,
Trădători şi arivişti,
Ce se cheamă comunişti.

Şi-au purces să schimbe'n ţară
Rânduiala seculară,
Stabilind,c'aici,stăpânii
Nu mai sunt de-acum românii,
Harnici,cultivaţi,cinstiţi,
Ci acei ce's înfrăţiţi
Cu-alte lifte de tâlhari
Cu bulgari,ţigani,maghiari,
Demagogi şi panglicari,
Ce-şi mai zic şi "proletari"!

Ei şi-au rotunjit averea
Şi-au format,având puterea,
Noua clasă de boieri
Din hoţi şi-aventurieri.
Ei au vile şi palate -
Noi,doar chiţimii în rate!
Şi se'ndoapă până crapă -
Noi,ne îmbătăm cu apă!
Ei cu ştofe englezeşti -
Noi.. cârpe de Săvineşti!

Ei se duc peste hotare
Cu alaiuri princiare,
Risipind cu nepăsare
Banul clasei muncitoare,
Banul stors de la poporul
Care-şi plânge viitorul,
Fiind crunt exploatat,
Chinuit şi'nfometat,
Cu copii şi cu nepoţi,
De noii fanarioţi.

Din Arad pân'la Sulina,
Din Dolj până'n Bucovina,
Nu-i român să nu blesteme
Jugul greu sub care geme,
Asuprit de impostori
Ajunşi azi conducători,
Fără urmă de cultură
Dar perfizi şi răi de gură,
Cari'n loc de omenie
Aduc doar făţărnicie.

...ţi şi ignoranţi,
Au ajuns astăzi "savanţi",
"Dascăli mari" şi "diplomaţi".
Din nevolnici agramaţi,
Şi din alţi ipochimeni,
Jalnici "academicieni"!
Ce sinistră parodie
La sacra Academie
A lui Iorga,Maiorescu,
Blaga,Pârvan sau Bălcescu!

Vai de biată România,
Unde rege-i azi prostia,
Iar regină-i mârşăvia,
Duhul rău şi silnicia,
Pripăşite'n Bucureşti
Din Petreşti şi Scorniceşti,
Cu puzderie de neamuri,
Ca omizile pe ramuri,
Pustiind în jurul lor
Şi grădină şi ogor.

Eminescule,scump frate,
Trecut în eternitate, -
Tu,în versurile tale,
Ai descris vremuri de jale,-
Dar de-ai fi azi viu fecior
Şi-ai vedea c'al tău popor
A ajuns să-i plângi de milă -
Te-ai cutremura de silă,
De ruşine şi ocară,
Şi-ai muri a doua oară!

O,române răbdător,
Nu mai sta nepăsător!
Scoală-te din letargie,
Dă frâu liber la mânie,
Pune mâna pe topor
Şi,izbind necruţător
Tagma de jefuitori,
De mişei şi trădători,
Fă aşa ca să renască
Demnitatea românească!

Şi atunci,pe-al nostru plai,
O să prindă iarăş grai
Judecata înţeleaptă!
Va domni iar legea dreaptă
Şi va fi din nou stăpână,
Aici,naţia română!
Va fi mare sărbătoare,
Când va vedea mândrul soare
Cum îi va cânta norodul,
Comunismului,prohodul!

&& Festivităţile de Zece Mai dela Freiburg au început cu vizitarea Bibliotecii,unde se afla şi expoziţia pictorului Tzipoia dela Geneva.Răspunsurile la Sf.Liturghie,în catedrala ortodoxă mai plină ca oricând,le-a dat corul Misiunii Române Unite din München,condus de dna Doina Tăutu.La Te Deum au oficiat mons. Bârlea şi prot.D.Em.Popa.Participanţi au venit din toată Germania,Franţa,Elveţia,Belgia,Suedia şi St.Unite.Două autocare pline veniseră dela München şi Offenbach.Consiliul Naţional Român a fost reprezentat prin av.Comăniciu,dr.Vălimăreanu,dr.Brad,img.Morcov,dr.Bidian,ing.Crişan,toţi din Biroul Executiv.De la URL: dr.Cernovodeanu,Doru Novacovici.Un.foştilor deţinuţi: D.Ionescu-Geneva.
După amiază auurmat,în spaţioasa sală de festivităţi dela Kaufhaus,în piaţa Domului,cuvântul de bun venit al noului director al Bibliotecii,Iancu Bidian,şi cuvântarea maiorului Al.Păunescu,membru fondator,cu evocarea sărbătoririi de pe vremi în România liberă şi speranţa că norii se vor risipi.Despre tripla semnificaţie a lui Zece Mai a vorbit dr.Pavel Chihaia.Baritonul Marius Cosmescu,acompaniat la pian de Gheza Duma,s'a prezentat cu un bogat recital.Corul Misiunii Unite din München,dirijat cu graţie şi măestrie de Doina Tăutu,a cules meritate aplauze.Mai prejos nu s'au lăsat nici soliştii Cornel Ionescu,Blaj Craia şi Nistor Mihăilescu.Mesele s'au luat în comun.Adunarea a semnat o declaraţie de solidaritate cu alegerea făcută de Adunarea Generală la 12 Aprilie 1986 în persoana d-lui Iancu Bidian la conducerea Instituţiei din Freiburg.-
&& Fie din cauza vremii schimbătoare,sau a nevoii,nou introdusă,de viză pentru Franţa,participarea la ceremonia dela Soultzmatt a fost anul acesta mai mică decât în alte dăţi,totuşi mulţumitoare.Parastasul l-au oficiat preoţii Goia şi D.Em.Popa.Cuvântări nu s'au ţinut,regele n'a mai trimis mesaj.Picnicul a ţinut însă până seara.S'a remarcat în dreapta,lângă steagul francez,stindardul Românilor din Valea Timocului,dârj ţinut de Ion di la Vidin.
A doua zi un convoi de zece maşini a mers la Haguenau,unde păr.D.Em.Popa a oficiat un parastas.Drumul a continuat,printr'o pitorească regiune,până la Dieuze,unde's îngropaţi aproape o mie de români.După slujbă,înainte de picnic, ing.Mircea Ionescu a povestit scene din război,în Rusia,insistând asupra eroismului profesorului Ion Dobre,fost prefect legionar.Sufletul "expediţiei" a fost, -pe lângă pr.Popa,prezent la tot ce este românesc,- dr.Jean Stroe,bine secondat de Doamna.Aici au participat familiile pr.Popa,dr.Corbu,dr.Stroe,ing.Ionescu, C.Mareş,prof.Gurău,Popa-Elveţia,dr.Vălimăreanu,şi dnii Nicu Popescu-Canada,prof. Nagacevschi,Iancu Bidian,Atanasiu,etc.-
&& Cartea de amintiri din închisori a dlui Doru Novacovici a apărut şi în franceză,sub titlul "En Roumanie derrière les barreaux".Se poate cere,cu 50 fr. (+ 6.50 transportul),la: J.L.B.Editions - 192 Bd de Créteil - 94100 Saint Maur.-

CHEMAREA GENERAŢIEI ÎNTEMEIETOARE

Anul acesta s'au împlinit şase decenii de la înfiinţarea Legiunii Arhanghelului Mihail.La 24 Iunie 1927,Căpitanul a spus: "Să vină în aceste rânduri cel ce crede nelimitat.Să rămână în afară cel ce are îndoieli".

Deşi înzestrat de Dumnezeu cu calităţi întruchipate într'un singur om doar odată la câteva secole,Căpitanul nu a cerut încredere necondiţionată în propria lui persoană.Ci credinţa în virtuţile neamului românesc,în religia lui Isus Hristos şi în puterile omului de a cunoaşte,de a mărturisi şi împlini menirea omeniei româneşti.În acest sens,Legiunea este şcoala creştină pentru împlinirea visului ţesut de naţionalismul românesc şi rezumat de Ion Găvănescul: O şcoală unde "se pregătesc strunele şi organele sufleteşti ale neamului,ca să intoneze o nouă simfonie,ne mai auzită în lume,prima simfonie a darurilor lui naturale, prescrise fiinţei lui şi numai fiinţei lui".

Pentru împlinirea scopului pe căile legale ale democraţiei,Legiunea are şi propriul ei partid politic: Totul pentru Ţară.Şcoala şi Partidul luptă,împreună,pentru întruchiparea aceleeaşi legi: Legea iubirii creştine.

În besna urii marxiste care a sguduit veacul nostru,drumul iubirii a fost şi va fi greu.Aşa cum l-a descris Căpitanul prin cele trei mari încercări: Muntele suferinţei,Pădurea cu fiare sălbatice şi Mlaştina desnădejdii.Dar tot Căpitanul ne-a asigurat de victoria finală: "Până la urmă neamurile se vor convinge,după ce vor fi rătăcit,cercetat şi încercat totul,că în afară de dragostea pe care Dumnezeu a sădit-o în sufletele oamenilor ca o sinteză a tuturor însuşirilor omeneşti şi trimiţându-ne-o prin Mântuitorul Isus Hristos,care a pus-o deasupra tuturor virtuţilor,nu există nimic care să ne poată da linişte şi pace".

În 1938 toate forţele răului s'au unit pentru nimicirea Legiunii.Pentru a evita calea ilegală,Căpitanul a dizolvat partidul în aşteptarea condiţiilor în care el se va putea manifesta legal ca toate celelalte partide.Dar Căpitanul n'a dizolvat niciodată Legiunea.Acest adevăr indiscutabil îl subliniază el însuşi în interviul ce i l-a luat jurnalistul francez Bertrand de Jouvenel: "Partidul nu mai există.Dar Legiunea rămâne.Legiunea este esenţialul"("Gringoire",13.2.1938).

Din 1938 până azi,Legiunea a continuat prin catacombele din ţară şi exil. La rândul lor,problemele partidului au fost dezbătute sub diferite forme în perioadele 1941-1944 şi 1945-1948,puse în studiu de către Consiliul Conducător la 8 Noembrie 1954 şi adâncite în raport cu problemele Consiliului Naţional Român din 1976 până azi.

În 1987,faptele impun câteva concluzii: -Făgăduelile făcute de marxism în numele legii urii s'au arătat pe cât de deşarte pe atât de criminale. -Neamurile încep să se întoarcă spre Dumnezeul iubirii. -Pe acest drum,calomniaţi, prigoniţi sau ucişi,legionarii vor fi,prin Legiune,precursorii civilizaţiei simfonice spre care năzueşte întreaga omenire.

Urez generaţiilor ce ne vor urma împlinirea sarcinilor ce le revin: -Păstrarea şi lămurirea Crezului legionar. -Continuitatea Legiunii în acest Crez. -Şi neîncetatul efort pentru unirea tuturor în adevărata Legiune.Nu cu făgădueli deşarte pentru "venirea la putere",ci cu speranţa de a contribui,împreună cu toţi Românii,la lupta pentru libertatea şi desăvârşirea neamului românesc în sânul tuturor neamurilor.-

N.Şeitan (24 Iunie 1987)
Preşedintele Legiunii Arhanghelul Mihail

ARDEALUL TÂNĂR LEGIONAR de Şt.Curcă

Prin braţe aprige de muncă
Se'nalţă drept şi sfânt altar,
Se'nalţă din frânturi de stâncă
Ardealul tânăr legionar.

Clădim din zori şi până'n seară,
Clădim ca'n vremuri strămoşeşti,
Clădim pe piatra unghiulară
Altarul vrerii româneşti.

Din inimă legionară
Ţâşneşte strigăt haiducesc,
Care străbate'ntreaga ţară
Întreg poporul românesc.

Peste trădările din ţară,
Vrem uragan răzbunător,
Vrem Românie legionară,
Vrem Căpitan conducător.

Mihai,Arhanghelul dreptăţii,
Ne ocroteşte sus în cer.
Trăiască veşnic Căpitanul,
Trăiască Gărzile de Fier!

&& La abia 4 ani dela înfiinţare,Sf.Părinte a înalţat Exarhatul Apostolic al Românilor Uniţi din America la rangul de dieceză,episcopul Louis Puşcaş rămânând în continuare titularul noii Eparhii.-

... a avut loc în Catedrala Eparhiei Române din Freiburg cununia dlui dr.Al.Bidian cu dra Regina Elisabeta Goldschalt,naşi fiind Doamna şi dr.Maximilian Corbu,iar oficiant păr.prot.D.Em.Popa.Prezenţi,familiile Comăniciu,dr.Pârvulescu,prof.Nagacevschi,dr.Iancu Bidian,dr.Vălimăreanu şi dnii dr.Florin Mătrescu,Dan Cernovodeanu,Ion Pantazi,Vladimir Boutmy,Corneliu Stan, Petra,etc.Ospăţul,într'un restaurant turistic din Pădurea Neagră.-

+ Doamna Valeria Vasiloschi s'a stins,la aproape 97 ani,în modestul apartament"social" din Düsseldorf-Western,la 18 Aprilie,în după amiaza Sâmbetei Paştelui.Din cauza vacanţei sărbătorilor,înmormântarea s'a putut face abia Vineri 24 Aprilie.Au slujit preoţii D.Em.Popa,Radu-Constantin Miron şi Koşinschi,ajutaţi de ing.Spânachi.La groapă au vorbit ing.Valeriu Dobrescu,preotul evanghelic Vermeulen,dr.P.Vălimăreanu şi prot.D.Em.Popa.Participanţi,ca la 50; în afară de familie(Oana Vasiloschi,fiică; Florin Spânachi,nepot; Florica,Mariça şi Caranfil Spânachi),şi de cei deja pomeniţi: fam.dr.Brad,fam.Vladimir Şerban, dnele Aurica Popa,Smaranda Simionescu,dr.Tamara Ursulescu,Maria Vălimăreanu şi Erzan,dnii Victor Popescu,Delcara,Nicolae Paul,Duiliu Vinograschi,Macarie,fam. G.Petrea,etc.A fost înmormântată în costumul românesc pe care-l purta la sărbătorile naţionale,pe un splendid timp de primăvară,sub un maldăr de coroane şi jerbe,printre care una dela Românii din Lebenstedt,alta dela ucraineni.-

+ La 15 Decembrie s'a stins la Bucureşti,la 93 de ani,Doamna Maria Biolaru.-

+ La Sydney a murit,la 24 Aprilie,legionarul Andrei Doşlea,fost la Buchenw.-

+ Tot în Australia a fost înmormântat,la 14 Aprilie,Anton Metzenrath,şvab din Banat dar legionar,fost şi el la Rostock şi la Buchenwald.-

+ În Franţa a murit pictorul Francisc Bartok din Hunedoara.-

+ La 13 Iunie s'a stins la Chicago,după o lungă suferinţă,Doamna Eglantina Daschievici,cunoscuta poetă a exilului.-

+ La 9 Aprilie a murit la Worcester,la 88 de ani,Teodor Tonna,născut la Magarova(Bitolia),binefăcător al comunităţilor române din America.

+ La 26 Martie a murit la Aurora,la 83 ani,Iosif Pop,tatăl vlădicăi Natanael.

+ La 5 Mai a murit la Detroit,într'un accident,Ion Pruteanu,membru în C.N.R.-

+ Tot din America ne vine vestea morţii lui Mihail Fărcăşanu.-

+ La 15 Iulie s'a stins pe neaşteptate,la Fribourg în Elveţia,la 77 ani,comandorul Mircea Pătru.La înmormântare,oficiată Marţi 21 Iulie,în prezenţa a peste o suta de participanţi din Germania,Franţa,Elveţia şi Statele Unite,de păr.D.Em.Popa,care a rostit şi câteva cuvinte,au mai vorbit maiorul Al.Păunescu şi inginerul Gh.Mazilu.Mircea Pătru se născuse la Calafat,3 Aug.1910.-

+ La 9 Iulie a murit instantaneu,în Pirineii Spaniei,poetul Al.Gregorian, ziarist de vână,faimos mai ales prin "Sfarmă Piatră" de-odinioară.-

+ La 8 August a murit la Zweibrücken,în Germania,la 72 de ani,legionarul Mircea Orendovici,fost la Rostock şi la Buchenwald.Făcuse închisoare şi'n ţară, fiind în grupul celor 70 de studenţi dela Universitatea din Cernăuţi.-

+ La Salò,în Italia,a murit la 20 August,după o îndelungată suferinţă,inginerul Mărgărit Faţi,la 77 ani.Se născuse la Pleasa,în Albania,şi era legionar.-

&& Spre a-şi arăta admiraţia pentru sentimentele române şi creştine ale câtorva refugiaţi decedaţi,dl dr.Traian Isbăşescu a organizat la biserica unită din München,Duminică 19 Iulie,un parastas la care au fost pomeniţi: Prinţul Nicolae,Viorica Ursuleac,Gheorghe Racoveanu,Constantin Brâncuşi,Raimondo Giaccomelli,Ştefan Georgescu-Olenin şi Mihai Fotin Enescu.Pentru acelaş motiv au fost pomeniţi,la vii,Octavian Bârlea,Ileana Cotrubaş şi Sergiu Celibidache.După slujbă,mons.Bârlea a evocat meritele celor pomeniţi.Au participat peste o sută de persoane,printre care dr.Apostolescu,prof.Nagacevschi,prof.Chihaia,Ion Cicală cu Doamna,Andrei Nicola,Agripina Baur,Al.Cifarelli,Margareta Dumitrescu,Letiţia Cifarelli,Doina Tăutu cu corul,Marius Cosmescu,dr.Sporea,Marcel Nicolau,etc.-

&& Cu prilejul festivităţilor de Zece Mai dela Freiburg,Nicolae şi Ana Lupan împreună cu părintele D.Popa şi Doamna Preoteasă au depus în numele Asociaţiei Mondiale "Pro Basarabia şi Bucovina" o cunună la mormântul lui Mihai F.Enescu, unul dintre cei mai harnici membri şi sfătuitori ai Asociaţiei.-

&& "Asociaţia germano-română a prietenilor Bibliotecii din Freiburg" a sărbătorit la Kolpinghaus,în seara de 17 Iunie,retragerea dlui V.Mihăilescu,odată cu împlinirea a 80 de ani,dela direcţia Instituţiei.Au vorbit profesorii Socolescu,Heitmann,Maria Ionescu,iar pe plan muzical s'au produs dnii A.Janoş,C. Micşunescu şi Cristian Florea,după care a urmat obişnuitul "pahar",din contribuţia celor prezenţi.Urăm şi noi dlui Mihăilescu bătrâneţi liniştite.-

&& La Centrul Cultural Român din München,dl Johann Urwich a vorbit Sâmbătă 1 August,cu diapozitive,despre "Gulagul sovietic".-

PORTRETUL CĂPITANULUI

Era un bărbat frumos,înalt,drept,construit armonios,cu părul castaniu şi ondulat care-i cădea uneori pe frunte.Avea ochi albaştri verzui,pătrunzători, din cari radiau raze puternice şi strălucitoare de nobleţe sufletească.

Fără îndoială că era un om bun,corect,cinstit,uman şi plin de dragoste pentru toţi,de o credinţă şi convingere nestrămutată în misiunea pe care o avea de împlinit.Corectitudinea lui se împletea cu virtutea onoarei,pe care o aplica cu mare severitate nu numai faţă de el însuşi,şi de ai lui,dar şi faţă de duşman: "Mai bine să cazi pe drumul onoarei decât să învingi prin mişelie",spunea el.

Era de o clară şi înaltă judecată,pe care o împreuna cu strategia unui mare conducător pe câmpul de bătaie şi cu multă abilitate în execuţie,însuşiri greu de găsit într'o singură persoană.Toate aceste calităţi se împreunau armonios şi natural în persoana lui.După ce-l cunoşteai mai îndeaproape,uşor puteai să-ţi dai seama că stai în faţa unui om ca toţi oamenii,dar şi a unui uriaş care întrece dimensiunile unei plămade omeneşti.

Era frumos şi atrăgător.Pasul îi era ferm,gesturile stăpânite,vorba cumpătată chiar şi când nori de furtună apăsau asupra lui.Când duşmanii loveau în el fără ca el să poată să răspundă,îi scăpărau ochii de mânie şi singura-i reacţiune era: "Pe aceşti pigmei nu-i vom uita niciodată!".

Avea în el un magnetism din orbita căruia nu te mai puteai desprinde.De mergea pe jos,lumea se lua după el.În tramvai sau pe stradă îşi şopteau unul altuia: "Ăsta e Corneliu Zelea Codreanu"!

Judeca cu o repeziciune uimitoare.Analiza orice situaţie până în cele mai mici amănunte.Voia să ştie tot ce se petrece.Îi plăcea să fie bine informat şi din surse sigure.Cel care îi dădea o informaţie trebuia să răspundă,aşa zis,"cu capul",de exactitatea ei.Nu permitea şoapta la ureche şi era aspru cu cei ce lansau svonuri sau inventau neadevăruri.Când lua o hotărîre,sau judeca o situaţie,trebuia să fie informat la maximum şi se consulta şi cu alţii,ca să le audă părerile.Era pe pământ şi parcă nu era.Întreaga lui fiinţă ardea ca o flacără ce mistuia în interior probleme şi gânduri greu de descifrat,dar aşa de naturale pentru cel ce-şi înţelegea misiunea pe pământ.Naturalul şi supranaturalul se oglindeau în întreaga lui fiinţă.Era om şi împărat.Flăcările mistice din privirea lui dădeau legionarilor arme sufleteşti nebănuite,care se înălţau până la devotament şi sacrificiu.

Era un realist.Ştia că drumul regenerării morale nu se poate parcurge peste noapte.O biruinţă nu se poate câştiga din victorii ieftine,ci numai din răbdare, educaţie şi sacrificii de durată.

Se stăpânea cu o uşurinţă naturală dela orice exces.Nu fuma decât seara târziu câte o ţigară şi numai după ce mânca.În taberele de muncă îi sfătuia pe legionari să nu fumeze înainte de dejun.Postea Miercurea şi Vinerea.Câteodată, post negru.Nu mânca nimic până după apusul soarelui.

Era sărac şi trăia în lipsuri franciscane.Pe vremea când la Iaşi făcea avotură şi mai câştiga un ban,îl dădea pentru lupta naţională sau ajuta pe cei lipsiţi.Când trecea pe lângă un cerşetor şi nu avea un ban în buzunar,ruga pe altul,care era cu el,să-i dea ceva de milă.

Soţia lui era modestă şi se mulţumea cu foarte puţin.Costumul naţional,sau câte un costum civil,îi erau dăruite de prieteni.Hainele pe care le-a avut în Franţa la studii,le-a păstrat şi purtat ani dearândul.În timp ce se construia Casa Verde din Bucureştii Noi,avea un bordei,sub pământ,unde dormea.Când construcţia a fost gata,i s'a dat un mic apartament.A fost prima dată când a avut, împreună cu soţia,o "casă".Toată viaţa a trăit în casa părintească dela Huşi, sau cu chirie ori pe la prieteni.

Odată instalat în locuinţa dela Casa Verde,iar distanţa cu tramvaiul sau cu autobuzul,până la sediul din strada Gutenberg,fiind prea mare,Moţa a făcut o colectă să-i cumpere un automobil,pentru economie de timp,dar şi pentru siguranţa personală,ca să nu fie ucis de agenţii plătiţi de Camarilă.După multe ezitări a acceptat să i se cumpere automobilul,"dar să nu fie marcă germană(era Hitler la putere),nici italiană(era Mussolini la putere),ci marcă franceză dacă se poate".La vremea aceea era în Franţa,la putere,socialistul Leon Blum."Nimeni nu o să creadă că Leon Blum mi-a făcut-o cadou",a adăogat Căpitanul.S'a cumpărat un Renault francez,iar Corpul Muncitorilor l-a dat pe Ilarie să-i fie şofer permanent.Cu maşina se deplasa repede oriunde era nevoie,în Bucureşti sau pe întreg cuprinsul ţării.

Era acuzat de partidele politice şi de duşmani că e în slujba lui Hitler şi că vrea să vânda ţara hitleriştilor.Comandantul legionar Flondor îi era prieten.

avea la Palat un frate ca şef al protocolului.Odată vine grăbit la Sediu şi-i spune Căpitanului că Mareşalul Göring se află la vânătoare în Bucovina şi că ar fi bine să meargă să se întâlnească."Ce să vorbesc cu el? N'am nimic de discutat".Şi nu s'a dus.

Altă dată Flondor îl sfătueşte c'ar fi bine să semneze în registrul de audienţe la Palat şi chiar să ceară audienţă Regelui; iar în ziua când se va fixa audienţa,el,Flondor,o să-i aducă fracul în care să se îmbrace."Eu nu merg să semnez registrul de audienţe.N'am ce să-i cer Regelui.Nu vreau să fiu ministru, nici nu vreau să mi se dea puterea.Dacă însă Regele mă cheamă,atunci mă duc - şi am să mă îmbrac în costum naţional,îi place sau nu-i place".

Mai târziu explica celor ce-au auzit de această întâmplare motivele pentru care nu cerea audienţă: "De mă duc,înseamnă că vreau ceva.Dar eu nu vreau nimic. Vreau numai să fiu lăsat în pace.De cer audienţă,mă va întreba ce vreau.Dacă mă cheamă,atunci întreb eu de ce m'a chemat şi ce vrea dela mine.De va fi să vorbesc cu Palatul vreodată,eu nu pot să vorbesc în numele meu.O să vorbesc în numele generaţiei noastre şi al Neamului întreg,şi atunci Ţara întreagă o să ştie ce am vorbit".

Când mergea la biserică,se ruga.Tot timpul slujbei stătea drept,ca o lumânare,fără să se mişte.Ţinuta lui dădea majestate şi umplea de slavă serviciul divin.Când era apăsat de probleme,spunea Nicoletei şi celorlalţi dela Sediu: "Mergeţi voi şi vă rugaţi.Poate rugăciunile voastre sunt mai puternice decât ale mele.Rugaţi-vă şi pentru mine".

Vorbea frumos chiar şi cu cei pe cari îi ştia că-l duşmănesc de moarte.Îi ierta,pentrucă ura lor era de natură omenească,scuzabilă.Ştia că el vine cu o lume nouă,de cinste şi corectitudine,în viaţa socială şi politică a ţării.Mulţi dintre ei se temeau de el,alţii îl respectau fără mărturisire.

Pe duşmanii necinsiţi sufleteşte îi numea de multe ori mişei,pigmei,pezevenghi."Pe aceştia nu trebue să-i uităm niciodată... Ei nu merită să se bucure de bucuria Poporului Român atunci când va veni ziua biruinţei".

Când a simţit că primul ministru Gh.Tătărăscu îi pregătea asasinarea şi se lansa ideia că "mistreţul rănit trebue ucis,căci,altfel,devine periculos",răspunsul momentan a fost: "Pe aceştia nici în groapă nu trebue să-i iertăm!".

Iată cum l-a caracterizat Puiu Gârcineanu pe Căpitan: Acest om este un cerebral şi sentimental totodată.Este raţional şi mistic.E bun şi dur.Blând şi implacabil,voluntar şi suav,orgolios şi modest,tenace fără să fie rigid,idealist fără să fie utopic,vizionar al potenţelor latente ale Poporului Român.De înaltă energie spirituală şi de extraordinară forţă fizică.Pedagog şi conducător,răbdător şi prudent,deşi de un temperament tumultuos,liber de pofte personale,predestinat a conduce mulţimile.Era un organizator obsedat de imperative spirituale,în marea lui putere de dragoste pentru ceilalţi oameni,pentru toate făpturile lui Dumnezeu,pentru animale şi insecte,pentru culorile câmpului,pentru florile şi păsările lui Dumnezeu.Nesfârşită bunătatea lui faţă de copii şi umili. Cum credem că nimic mare nu s'a făcut în lume fără dragoste,fără îndoială că el era cel chemat la redeşteptarea Neamului Românesc.-

Iar Ion Banea scria la 13 Martie 1936: Căpitanul! Este o piatră de hotar; o graniţă.Sabie întinsă între două lumi.Una veche,pe care o înfruntă cu bărbăţie, distrugând-o; alta nouă,pe care o crează,îi dă viaţă,o cheamă la lumină.Figura lui în cuprinsul mişcării naţionale,dela război încoace,apare ca o linie de foc, în jurul căreia se rotesc toate evenimentele mari.El a fost conducătorul şi animatorul.Totdeauna pe poziţia cea mai înaltă a frontului de luptă,plin de credinţă şi hotărîre,niciodată şovăielnic sau fugind de răspundere.Viaţa lui se îmbină cu lupta şi mişcarea naţională până într'atâta,încât nu mai rămâne nimic vieţii,confundându-se totul într'o continuă şi mare acţiune în slujba intereselor Naţiei.Predestinat la jertfe,a trăit intens şi sbuciumat.Existenţa i-a fost plină de fapte şi pândită de primejdii.A atins culmi,cum rar i-a fost dat cuiva să dorească,şi a coborît adâncuri,din care numai puterea lui Dumnezeu,în care credea aşa de tare,l-a scăpat.A cunoscut perspectiva muncii silnice pe viaţă şi măreţia solidarităţii Neamului Românesc cu faptele lui.I-au ros sănătatea asprele zile de închisoare şi i-au dat fiori de viaţă clipele mari,când îl înconjurau zeci de mii de oameni.A mers de mână cu vremea,primind cu zâmbetul pe buze şi batjocurile şi laudele.Iubitor al luptei,vitejiei i-a închinat tot rostul. S'a dat tot Mişcării,dar el n'a cerut nimic.Îl doreau duşmanii răpus şi el tot mai tare s'a înaălţat.Căpitanul: Gând,hotărîre,acţiune,vitejie,viaţă.-

Scria Iordache Nicoară: Şi şi-a realizat omul acela,cobo
lui românească,adânc,cu o frumuseţe şi cu o autenticitate care a pus pecete pe

veacul lui.Şi a izbutit,zugrăvind pe scut un Arhanghel,după îngenuncheri prelungi pe lespezile bisericilor şi ale temniţelor,după jertfe şi schingiuiri.A izbutit să strângă,cu braţele şi ochii lui,vrerea tânără a Neamului,să-i sape albie adâncă şi s'o lase să curgă clocotind,prin veacuri,până azi.-

Deasemeni Gheorghe Racoveanu(elev al lui Nae Ionescu): Corneliu Codreanu nu era un predicator; nu era profesor de educaţie creştină; nu era dascăl de pedagogie.Ci era învăţătorul,organizatorul,călăuzitorul.El învăţa,organiza,conducea. Marele nostru Eminescu n'a avut numai intuiţii geniale,ci şi darul de a formula pregnant adevăruri din care ne hrănim noi astăzi.Corneliu Codreanu n'a avut numai darul de a intuì şi de a formulà.Ci a avut şi puterea de a organiza; a avut capacitatea de a prelucra materialul uman existent.Îl distingea,fără îndoială, marele lui simţ pentru real.Dar peste aceasta era el o putere care topea zgura ticăloşiei omeneşti,gonea boarea leneviei,pregătea sufletele spre fapta eroică, spre totala jertfă de sine.În această putere,în acest dar excepţional,sta valoarea lui.Aici,extraordinarul lui prestigiu.Corneliu Codreanu n'a izbutit numai să pună pe picioare -în pofida tuturor adversităţilor imaginabile- o mişcare de mari proporţii.Corneliu Codreanu a transformat oameni: le-a îmbrăcat sufletul în haină de nuntă.Într'o ţară şi într'o vreme în care lipsa de onoare,jaful de sus şi desfrâul erau la ele acasă,Corneliu Codreanu a aşezat pe soclu onoarea ca virtute de sine stătătoare,a făcut din corectitudine şi din cinste sufletească condiţia primordială a vieţuirii împreună,iar din austeritatea moravurilor blazonul luptătorilor lui.Iară cununa acestor virtuţi era credinţa în Isus Hristos.Aceste virtuţi,el nu le-a predicat.Le-a dat trup.Iată de ce Neamul Românesc vedea în el călăuza,capul,căpetenia,căpitanul său.Decapitându-l,scelераţii dela 1938 au decapitat Naţiunea.

Făcând această afirmaţie nu mă gândesc la rostul pe care Corneliu Codreanu l-ar fi avut în stăvilirea puhoiului dela Răsărit,ori în schimbarea profilului politicii europene.Ocupaţia rusească se va curma odată cu înfrângerea Rusiei Sovietice,înfrângere în care credem cu tărie.Dar cu alungarea Ruşilor,procesul de vindecare a naţiei nu s'a sfârşit.Pentru vremea de după liberare,Naţia va avea nevoie tocmai de educatorul,de omul extraordinar pe care ea îl dăduse şi pe care nu-l mai poate da decât la intervale de secole; de Corneliu Codreanu, cel ucis "pro populo".Ştim că Nae Ionescu,care a înţeles toată adâncimea operei lui Corneliu Codreanu şi care a simţit chemarea lui,a spus -pe când încă trăia Codreanu- că minunea înfăptuită de acesta e atât de mare,că de-acum îl depăşeşte şi pe el.Iară după omorîre ne-a învăţat că cea mai rodnică răzbunare a lui Corneliu Codreanu este înfăptuirea vrerii lui.Ucenicii şi prietenii lui Corneliu Codreanu au datoria de onoare să nu trădeze opera lui.

Dar Codreanu nu mai este.Şi Codreanu nu mai poate fi înlocuit de nimeni. Iată de ce,prin decapitarea dela 1938,Naţia Românească a rămas săracă.Dar Dumnezeul îndurărilor va face cu ea semn spre bine.Căci păcatul nu l-a săvârşit Naţiunea.Ci duşmanii ei de moarte.-

Şi acum,la sfârşitul acestor rânduri,rugăciunea mea: Naşte,Doamne,din pământul românesc încă un Căpitan,care să ridice Crucea doborîtă la pământ,să refacă istoria străbună,să şteargă lacrimile şi suferinţele cu mâna lui,să vindece rănile trupeşti şi sufleteşti pricinuite de cei fără Dumnezeu,să deschidă drum luminos către tronul Împărăţiei Tale Neamului nostru Românesc şi să facă din ţara noastră "o ţară frumoasă ca Soarele Sfânt de pe Cer,bogată,puternică şi temătoare de Dumnezeu",aşa cum au visat-o Ion Moţa şi Corneliu Codreanu!

PESTE MORMÂNTUL TĂU SFÂNT de Simion Lefter

Peste mormântul tău sfânt dela Putna
Lacrimi vărsat-am şivoi,
Că ţara'ntreagă se sbate'n lanţuri.
Ştefane,vino la noi!

Adu-ţi pandurii,adună-ţi vultanii,
Adu-i,că noi vrem război,
De-atâta jale şi de durere.
Tudore,vino la noi!

Dreptatea noastră se sbate în temniţi,
Românul piere'n nevoi!
Cu ţeapa,astăzi,te cheamă Ţara.
Tu,Ţepeş,vino la noi!

Te vrea Moldova,te cere Ardealul,
Şi Jiul,leagăn de-eroi,
Din Nistru'n Tisa te cheamă Ţara.
Mihai,tu vino la noi!

Mihai,Ţepeş,Tudore şi Ştefan,
Veniţi din vremuri la noi!
Vă cere Neamul o nouă jertfă!
...Codrene,vino la noi!

&& Ionică de la Vidin a întocmit definitiv textul marşului Românilor din Tribalia(Valea Timocului,punându-l şi pe note.Melodia a fost apoi armonizată de Traian Popescu pentru cor mixt.-

... a avut loc la Sorbona primul Colocviu internaţional de Filosofie "Lucian Blaga",cu participanţi din Franţa,Germania,Italia,Canada şi Statele Unite,organizat de Centrul de Prospectivă Socială şi Politică,Centrul Român de Cercetări,Asociaţia Franceză de Filosofie Stilistică şi editura "l'Âge de l'Homme".Tema: "La philosophie blagaîenne à l'heure du renouveau culturel européen".Deschise de profesorii Claude Polin şi Claude Rousseau dela Sorbona,lucrările au fost conduse de Vintilă Horia şi de prof.Raoul Marin.Referatele au fost prezentate de specialişti francezi,români şi italieni: Jean-Antoine Giansily,Jean Amsler,Mariana Piscoci,Raoul Marin,Roberto Scagno,Const. Comorovski,C.Poghirc,Marco Cugno,Vincent Beurtheret,Georges Danesco,Vintilă Horia(care a arătat că filosofia lui Blaga "va avea efectul unui şoc înoitor pentru cultura europeană").Profesorul Scagno a pomenit şi pe răposatul Mircea Popescu,"care a făcut mult pentru cultura română în Italia".

Colocviul e plănuit să fie anual.L'Âge de l'Homme pregăteşte o ediţie franceză completă a filosofiei lui Blaga.În toamnă va ieşi PHILOSOPHIA PERENNIS - Annales françaises de philosophie stylistique,- revistă cu succes garantat de competenţa,greutatea şi râvna d-lor Vintilă Horia,Raoul Marin,G.Piscoci-Dănescu.

În asistenţă,pe lângă cei pomeniţi: Ing.Culică,N.Popescu-Canada,dna Uşeriu, fam.Boutmy,pr.Târziu,Dan Cernovodeanu,P.Vălimăreanu cu Doamna,Amăriuţii,Cornelia Isac,Cristian Martin,George Bentz,dna Cosmescu,Mişu Stănescu,Micu,Niculescu,Puşcaşu,Bejan,dr.Vicaş,dna Bazil Munteanu,Marcel Nicolau cu Doamna,Ion di la Vidin,Mihai Mărculescu,soţii Manea Manoliu,dr.Racoceanu,Cazaban,soţii Caftin, Mihai Vornicu,Oana Piscoci... şi mulţi alţii,nouă necunoscuţi.-

&& Un grup de vreo 40 de legionari şi legionare din Franţa,Germania,Elveţia, Canada şi Statele Unite a comemorat la Paris,Sâmbătă 27 Iunie,60 de ani de la întemeierea Legiunii.Preoţii Constandache şi Gherman au pomenit pe cei căzuţi în acest răstimp,în frunte cu Văcăreştenii.A urmat placa cu discursul Căpitanului şi marşuri legionare,şi o altă înregistrare cu un admirabil portret al lui Corneliu Codreanu.Tânărul Mioc a vorbit,concis şi convingător,de angajamentul noii generaţii de a continua în duh căpitănesc,fără niciun fel de compromis. Petre Indrieş a citit proclamaţia şefului Consiliului Conducător,N.Şeitan,prilejuită de acest jubileu.Câteva cuvinte au mai spus dr.Bidian şi redactorul Vetrei.După masă,luată în comun,au urmat,în atmosferă de familie,discuţii libere,amintiri,decizii.Unele nedumeriri,exprimate mai ales de Ionel Rotaru,s'au lămurit în spirit camaraderesc.-

&& Moţiunea votată la aniversarea unirii Basarabiei,Köln 28 Martie,cere guvernului sovietic "să respecte lozinca lansată de Lenin în 1917 şi anume: 'deschideţi porţile închisorii popoarelor',pentru ca Românii din Basarabia,Bucovina şi regiunea Herţa să se poată reîntoarce în comunitatea românească din care au fost smulşi cu forţa la 26 Iunie 1940; să readucă la vetrele lor pe toţi locuitorii deportaţi cu forţa în interiorul Uniunii Sovietice şi să înceteze prigoana religioasă.La timpul potrivit vom cere,în baza art.53 al Convenţiei de la Viena din 23 Mai 1969 -continuă moţiunea- anularea tratatului de pace dela 10 Febr.1947,care calcă principii de drept internaţional,semnat şi ratificat de un guvern instalat de trupele de ocupaţie".-

&& Sâmbătă 7 Martie s'a serbat la Uzdin,în Banatul înstreinat,jubileul de 25 ani de activitate neîntreruptă a pictoriţelor naive din localitate,cunoscute în toată lumea cu expoziţiile lor la N.York,Tokio,Roma,Berlin,Paris şi multe alte oraşe.Datorită lor,Uzdinul a intrat în enciclopedii,filme şi cărţi,emisiuni de radio şi televiziune pe tot globul.Numele acestor talentate ţărănci: Anuica Măran,Măria Bălan,Sofia Doclean,Mărioara Motorojescu,Florica Cheţ,Anuţa Dolamă,Florica Puia,Steluţa Ţăran,Viorica Iepure,Ana Onciu,Sofia Ionaşcu,Ileana Oalge.Numărul localităţilor în care au expus se ridică la 281.Ele au activat în cadrul Căminului Cultural local,"Doina".-

&& La Résistance Albanaise",Paris 12 Mai,arată că la Klagenfurt,în Austria, a avut loc,la 23-26 Octombrie,congresul Uniunii Federaliste a Comunităţilor Etnice Europene.Acolo o delegaţie de reprezentanţi albanezi a arătat toate persecuţiile la care e supusă minoritatea albaneză din Iugoslavia şi a prezentat un proect de rezoluţie,care a fost votat în unanimitate.

Minorităţi româneşti persecutate avem şi noi,nu numai în Iugoslavia,dar şi în Rusia,Ungaria,Bulgaria şi Grecia,ba chiar şi în Albania,dar din publicaţia albaneză nu rezultă că la Klagenfurt ar fi fost şi vreo delegaţie română care să le susţină drepturile.Şi doară numai de patrioţi,chiar şi din ţările încriminate,nu duce lipsă Exilul! Cei ce vor să ştie mai multe în privinţa acestor congrese,se pot adresa la redacţia gazetei: 18 bis,rue Brunel - Paris 17

CALENDAR NAŢIONAL

1 Mai 1882: Se înfiinţează,la Cernăuţi,"Societatea pentru cultura şi literatura română în Bucovina".Preşedinte,Mihai Zotta; vice,Alexandru Hurmuzaki.
1 Mai 1967: Moare în exil,la Freising,George Racoveanu,gazetar şi teolog.
2 Mai 1907: Bande greceşti ucid cu cuţitele pe Maria Globar din Magarova(Mac.).
3 Mai 1502: "Şi încă am dăruit domnia mea -Radu Vodă- sfintei mănăstiri -Govora- şi din judeţul Gilort câte patru burdufuri de brânză şi câte şase caşuri şi sertic din casa domnească câte 3000 aspri".
3 Mai 1647: Un hrisov descrie împărţirea averii marelui "dvornic" al Ţării de Jos "Gligorie Ureache",ceeace arată că puţin înainte cronicarul murise.
3 Mai 1907: Grecii ucid pe românul Pisa Bongiu şi pe fiica sa,la Magarova.
4 Mai 1617: Radu Mihnea Vodă întăreşte mânăstirii Râşca satul Ustia(Orhei).
4 Mai 1847: Se stinge,bolnavă de piept,"Steluţa"lui Alecsandri: Elena Negri.
4 Mai 1877: "Dorinţa noastră cea mai vie -scrie ziarul "Românul"- este să vedem armata noastră contribuind la lichidarea unei dominaţii devenită odioasă lumii întregi.Voim ca românii înşişi să-şi obţină absoluta independenţă a Patriei".
7 Mai 1612: Împăratul Matei al Austriei scrie sultanului Ahmet I,rugându-l să repună pe Radu Şerban pe tronul Munteniei.
7 Mai 1762: Generalul Bucov,comandantul militar al Transilvaniei,propune Vienei înfiinţarea mai multor regimente grănicereşti.În timp de 4 ani iau fiinţă 3 regimente de grăniceri români şi 2 de secui.
7 Mai 1937: Moare la Iaşi,la 51 ani,Gh.Topârceanu.
8 Mai 1372: Vlaicu Vodă întăreşte satului Şinca,din Făgăraş,muntele Numai.
8 Mai 1827: Zidit la 1640 de Matei logofătul,pe ruinile unei vechi biserici de lemn,schitul Jghiabu/Vâlcea e refăcut de preoţii Ioan Andronescu din Cacova şi Ioan din Vheia.Numele i s´a dat dela o apă tămăduitoare din apropiere.
8 Mai 1977:Moare,la N.York.Ioan Cârjă,scriitor şi publicist.
9 Mai 1877: În urma bombardării oraşelor noastre de pe Dunăre,Parlamentul din Bucureşti proclamă independenţa ţării.Lumea se revarsă entuziastă pe străzi, studenţii defilează seara cu torţe aprinse prin faţa statuii lui Mihai Viteazul.
10 Mai 1877: Se institue prima noastră decoraţie,"Steaua României".
10 Mai 1917: Corpul voluntarilor ardeleni şi bucovineni,sosit dela Darniţa(Kiev), depune la Iaşi jurământul şi defilează în faţa regelui Ferdinand.
10 Mai 1927: Se încheie Concordatul dintre Vatican şi România.
10-16 Mai 1957: La a 80-a aniversare a Independenţei,Asoc.Culturală Română din Spania organizează,sub patronajul Prinţului Nicolae,o "săptămână românească".
10 Mai 1967: Moare la Roma,la 81 ani,învăţatul preot Bonaventura Moraru.
11 Mai 1872: Se naşte pictorul Costin Petrescu.Moare la 14 Aug.1954.
11 Mai 1877: Parlamentul din Bucureşti şterge din buget darea către Poartă.
12 Mai 1662: E ucis,la Constantinopol,Sf.Ioan Valahul,român din nordul Dunării.
12/24 Mai 1812: Se naşte,la Jucul de Sus(Cojocna),Gheorghe Bariţiu.
12/24 Mai 1877: Amiralul Ion Murgescu scufundă,la Măcin,o navă turcească.
13 Mai 1907: Sfinţirea Catedralei metropolitane din Sibiu.
14 Mai 1892: Încep la Bucureşti mari manifestaţii anti-maghiare,organizate de studenţi,cauzate de procesul Memorandului.
14 Mai 1907: Mitropolitul grec din Veria(Macedonia) ordonă boicotul Românilor.
14 Mai 1917: E spânzurat pentru încercare de trecere în Moldova,la Ghimeş,Emil Rebreanu,ofiţer în armata austro-ungară,frate cu Liviu.Avea doar 26 de ani.
14 Mai 1957: Moare ~~Eliza~~ Eliza I.C.Brătianu,născută Ştierbei.
14 Mai 1957: Moare scriitorul Camil Petrescu.
15 Mai 1877: "Românul" publică un apel "către toate româncele surori ale noastre",pentru strângere de bani,scame,faşe,tifon şi alte materiale sanitare.
15 Mai 1867: Se înfiinţează,la Bucureşti,soc."Transilvania",cu Al.Papiu Ilarian.
15 Mai 1917: La Samarina,Aromânii declară independenţa Pindului.Pe toate piscurile fâlfâie tricolorul cu lupoaica,imnuri de slavă răsună peste tot.
16/28 Mai 1812: Răpirea Basarabiei."Ceasurile acelea au fost de plângeri un timp de neuitat,pentrucă poporul cu cârdul,ca turmele de oi,încinsese toată marginea Prutului,mergând şi venind de prin sate şi de prin târguri,cu luare de ziua bună"(Manolache Drăghici).
16 Mai 1892: Moare învăţatul episcop de Roman,Melchisedec Ştefănescu.
16 Mai 1927: Corneliu Codreanu îşi ia,la Grenoble,doctoratul în Drept.
18 Mai 1887: Moare la Bucureşti sculptorul Carol Storck,născut la Hanau.
19 Mai 1887: Se naşte,la Casâncea/Tulcea,sculptorul Ion Jalea.
20 Mai 1922: Corneliu Codreanu înfiinţează,la Iaşi, Asoc.Studenţilor Creştini.
20 Mai 1927: Destrămarea Ligii Apărării Naţionale Creştine(A.C.Cuza).

... Constantin cel Mare.E îngropat în bis."Sf.Apostoli".
21 Mai 1237: Papa Grigore IX scrie lui Ioan Asan II,"dominus Bulgarorum et Valachorum",cu îndemn de supunere la Sf.Scaun şi de ajutare a Latinilor din C-pol.
21 Mai 1892: Moare Grigore Cobălcescu,geolog şi paleontolog.
22 Mai 1822: Se naşte "sub un coviltir",la vama din Mamorniţa,G.Sion.
22 Mai 1957: Moare Gh.Bacovia.
23 Mai 1897: Se naşte Smaranda Brăescu,celebra aviatoare.
23 Mai 1902: Se naşte,la Teiu/Argeş,Nicolae Iordache(Vladimir Streinu).
24 Mai 1207: Papa scrie lui Ioniţă pentru rezolvarea unor probleme urgente.
25 Mai 1972: Municipalitatea din Nisa dă unei străzi numele de Panait Istrate.
26 Mai 1677: Şerban Cantacuzino pune temelia mânăstirii Cotroceni.
26 Mai/7 Iunie 1877: Ţarul soseşte la Ploeşti,unde-i vizitat de Prinţul Carol.
26 Mai 1892: 300 de ardeleni sosesc la Viena pentru depunerea Memorandului.
19 Mai 1932: La Sacramento,în California,Smaranda Brăescu sare cu paraşuta de la 7223 metri,bătând recordul mondial,record pe care îl deţine până în 1951.
20 Mai 1912: Sublocotenentul Ştefan Protopopescu bate recordul naţional de sbor fără escală,parcurgând distanţa Bucureşti-Constanţa în trei ore şi jumătate.
27 Mai 1912: Se inaugurează la Iaşi,în piaţa principală,statuia lui Cuza Vodă.
29 Mai-2 Iunie 1917: Congresul românesc dela Odesa cere românizarea instituţiilor din Basarabia,episcopie românească la Dubăsari ori Tiraspol,etc.
31 Mai 1862: Cade,în lupta dela Crossy-Keys(Virginia),Nicolae R.Dunca,născut la Iaşi(1837).Fusese şi printre cei 1000 de voluntari ai lui Garibaldi,1859.

1 Iunie 1237: Grigore IX scrie "ad universos praelatos in Bulgaria et Valachia".
1 Iunie 1877: Generalul francez Charles Tévis se oferă voluntar în armata română.
2 Iunie 1247: O diplomă dată Ioaniţilor de Bela IV semnalează,între Carpaţi şi Dunăre,pe voevozii Litovoi şi Seneslau şi pe cnejii Ioan şi Farcaş.
2 Iunie 1882: Se naşte,la Piteşti,mareşalul Ion Antonescu.
3 Iunie 1267: Prima menţiune documentară a oraşului Mediaş.
4 Iunie 1907: Grecii ucid pe românul Nicolae Donca din Turia(Macedonia).
4 Iunie 1937: Moare prof.I.C.Cătuneanu dela Universitatea din Cluj.
5 Iunie 1927: E împuşcat de jandarmi,în bălţile Dunării,celebrul bandit Terente.
5 Iunie 1937: Lucian Blaga,membru al Academiei Române.
6 Iunie 1917: Soseşte la Chişinău dela Darniţa,în drum spre Iaşi,un corp de voluntari ardeleni,bănăţeni şi bucovineni,bine primit de localnici,cari le dăruesc un steag tricolor şi o icoană a Mântuitorului."Suntem Români,strănepoţi de-ai lui Traian! O spunem cu mândrie,cu încredere!.. Şi strigăm din răsputeri că ne recunoaştem fraţi cu toţi românii din toate ţările"("Cuvânt moldovenesc").
8 Iunie 1862: E asasinat,la ieşirea dela Cameră,primul ministru Barbu Catargiu.
8/9 Iunie 1912: Moare în Germania,la Schoneberg,I.L.Caragiale.
9 Iunie 1907: Iorga este ales secretar al Ligii Culturale.
12 Iunie 1457: Vlad Ţepeş dărueşte 6000 aspri mânăstirii Russikon dela Sf.Munte.
13 Iunie 1487: Ştefan cel Mare începe construcţia bisericii din Pătrăuţi.
13 Iunie 1877: România refuză să extrădeze Austroungariei pe voluntarii ardeleni.
14 Iunie 1582: Se termină de tipărit,la Orăştie,Palia în româneşte.
15 Iunie 1867: Se naşte la Craiova geologul Ludovic Mrazec.
16/17 Iunie 1462: Îmbrăcat turceşte şi ştiind bine turca,Ţepeş pătrunde în tabăra lui Mahomed II,lângă Târgovişte,provocând un mare măcel.
16 Iunie 1777: Papa ridică Vicariatul român din Oradea la rangul de episcopie.
16 Iunie 1907: Se naşte prof.Nae Horodniceanu.În fruntea unei echipe de ingineri români(refugiaţi) a refăcut oraşul San Juan(Arg.),devastat de cutremur.
17/18 Iunie 1937: Un fulger aprinde baldachinul de lemn de deasupra mormântului Moţa-Marin,la Casa Verde(Bucureşti).Crucea de lemn a scăpat neatinsă.
18 Iunie/1 Iulie 1917: Moare la Bucureşti,la 77 ani,Titu Maiorescu.
19 Iunie 1977: Partidul ocupanţilor ţării îşi intronizează,patriarh,pe Moisescu.
19 Iunie 1977: Inaugurarea statuii lui Aurel C.Popovici,la Geneva.
20 Iunie 1507: Radu cel Mare întăreşte mânăstirii Glavacioc nişte proprietăţi.
21 Iunie 1822: Sunt numiţi domni pământeni: Ioniţă Sandu Sturza şi Grigore Ghica.
22 Iunie 1462: La asediul Chiliei,Ştefan e rănit la gleznă de oastaşii lui Ţepeş.
22 Iunie 1922: Moare la Roma,la 64 ani,Take Ionescu.
23-25 Iunie 1832: Generalul Kiseleff în vizită la Câmpulung(Muscel).
23 Iunie 1877: Marele Duce Nicolae cere telegrafic ajutorul Prinţului Carol.
24 Iunie 1927: Corneliu Codreanu,Ion Moţa,Ilie Gârneaţă,Corneliu Georgescu şi Radu Mironovici întemeiază,la Iaşi,Legiunea "Arhanghelul Mihail".
26 Iunie 1927: Moare,într'o clinică din Bucureşti,la 45 ani,Vasile Pârvan.

27 Iunie 1987: Regimul de ocupaţie dărâmă şi biserica Sf.Vineri din Bucureşti.
27 Iunie 1917: Învăţătoarea Ana Bărcănescu deschide la Chişinău prima grădiniţă de copii românească din Basarabia.
27 Iunie 1887: Se naşte, la Bolintinul din Deal, Emanoil Bucuţa.
28 Iunie 1912: Se naşte, la Roman, dirijorul Sergiu Celibidache.
28 Iunie 1462: Oastea lui Mahomed II incendiază, în retragere, Brăila.
29 Iunie 1707: Sfinţirea bisericii "Sf.Gheorghe Nou" din Bucureşti.
29 Iunie 1837: Se naşte Petre Carp, la Iaşi.
29 Iunie 1857: Se naşte, la Braşov, Iacob Mureşanu, muzician. + la 25 Mai 1917.
30 Iunie 1647: Matei Basarab începe zidirea bisericii din Drăgăneşti/Teleorman.
30 Iunie 1907: Grecii ucid la Salonic şi Breaza nişte români din Veria-Caterina.
30 Iunie 1977: Se stinge la Cluj, la 90 de ani, istoricul Ştefan Meteş.

1 Iulie 1817: Apare la Iaşi Codul civil al lui Scarlat Calimachi.
1 Iulie 1862: Se naşte la Storojineţ compozitorul Tudor Flondor.
1 Iulie 1867: Iese "Kişinevskia Eparhialnia Viedomosti", în rusă şi română.
1/13 Iulie 1877: Prinţul Carol îşi fixează postul de comandă la Poiana.
1 Iulie 1882: Mitropolitul Silvestru Morariu scoate, la Cernăuţi, "Candela".
1 Iulie 1887: Se pune în circulaţie linia ferată Goleşti-Câmpulung.
1 Iulie 1902: Iese la Budapesta, sub conducerea lui Al.Giura, "Luceafărul".
1 Iulie 1907: Iese la Câmpulung, în tipografia G.N.Vlădescu, revista "Muscelul".
1 Iulie 1912: Se înfiinţează episcopia maghiară din Hajdudorog, de tristă faimă.
1 Iulie 1972: Moare la Paris, în exil, prof.Bazil Munteanu.
3 Iulie 1922: Îşi deschide cursurile, la Paris, Şcoala Română.
4 Iulie 1502: Sfinţirea mânăstirii Dealul, ctitorie a lui Radu cel Mare.
4 Iulie 1932: Moare sculptorul Dimitrie Paciurea.
4 Iulie 27 a.C.: M.Licinius Crassus, proconsulul Macedoniei, îşi celebrează la Roma triumful contra Traciei şi a Geţilor(ex Thraecia et Geteis).
5 Iulie 1902: Se naşte la Orăştie, fiu de protopop, Ion Moţa.
7 Iulie 1972, Vineri: Moare patriarhul ecumenic Atenagora, de obârşie românească.
8 Iulie-13 Nov.1487: Ştefan cel Mare zideşte biserică din Bădăuţi(Rădăuţi).
10 Iulie 1872: Se naşte actorul Aristide Demetriad.
11-24 Iulie/6 Aug.1917: Ofensiva dela Mărăşti, sub comanda gen.Averescu. Cade în prima zi, printre alţii, învăţătorul Marin Biolaru din Călineşti/Muscel, ofiţer în rezervă, luptător pt emanciparea ţărănimii, şi pt intrarea în Războiul Întregirii.
12 Iulie 1597: Ieremia Movilă dărueşte mânăstirii Suceviţa satul Horodnic.
12 Iulie 1797: Moare Ienăchiţă Văcărescu.
13 Iulie 1392: Atestate, la Pera, monede emise în Muntenia: "perperii de Valachia".
13/26 Iulie-27 Iulie/9 Aug.1917: Luptele dela Oituz.
14 Iulie 1637: Matei Basarab începe zidirea mânăstirii Căldăruşani.
14 Iulie 1967: Moare, la Bucureşti, Tudor Arghezi.
15 Iulie 1497-11 Nov.1498: Zidirea bis."Sf.Ioan Botezătorul" din Piatra Neamţ.
16 Iulie 1872: Se naşte, la Corneşti/Iaşi, poetul D.Anghel.
16 Iulie 1972: E înecat de bolşevici la Kerci, pt credinţa sa, Ioan Moiseiev.
19 Iulie 1947: E ucis, la Castgliole/Saluzzo/Italia, medicul legionar Emil Bulbuc.
20 Iulie 1827: Oraşul Iaşi e distrus în mare parte de un incendiu.
20 Iulie-3 Oct.1572: Se rezideşte biserica mânăstirii Coşuna-Bucovăţul vechi, pe ruinele castrului roman Pelendava(Craiova).
20 Iulie 1917: Întruniţi la Chişinău şi Odesa, reprezentanţii Românilor resping pretenţiile anexioniste ucrainene.
20 Iulie 1927: Moare Regele Ferdinand.
21 Iulie 1907: Moare pictorul Nicolae Grigorescu.
21 Iulie 1907: Grecii ucid pe fraţii Vanalie şi Nicolae Toma Tase, la Cruşova.
22 Iulie 1737: Oştile austriace ajung, sub generalul Wallis, la Cotroceni.
23 Iulie 1812: În Basarabia răpită se formează un guvern cu Scarlat Sturza.
24 Iulie-21 Aug.1917: Luptele dela Mărăşeşti.
25 Iulie 1497: Moare Alexandru Voevod, fiul lui Ştefan. E îngropat la Bistriţa.
26 Iulie 1892: Casele memorandiştilor din Turda atacate de bande ungureşti.
26 Iulie 1947: Moare, la Padova, Ramiro Ortiz, profesor la Univ.din Bucureşti.
26 Iulie 1962: Moare pictorul Ion Ţuculescu.
27 Iulie 1647: Necula Logofătul cu jupâneasa sa Neacşa înalţă la Ţigăneştii Muscelului o frumoasă troiţă de 3,50 metri din piatră de Albeşti, cu inscripţia în română, "în zilele preabunului creştin Io Matei Voevod".
28 Iulie 1402: Baiazid e prins de Timur Lenk, hanul Hoardei Albe, la Angora.
29 Iulie 1822: Se naşte la Prilipeţ, în Banat, generalul Traian Doda.
30 Iulie 1917: Luptele dela Cireşoaia.

30 Iulie 1817: Se naşte arhitectul Alexandru Orăscu.
30 Iulie 1877: Scrie "Resboiul"(Bucureşti): "În momentul acesta fiii României s'au înşirat înaintea Plevnei.Tăcerea cruntă ce domneşte în amândouă taberele ne spune că cumplitul zeu al răsboiului îşi ascute fierul,că ziua răzbunării îşi aprinde facla ei mistuitoare.Sufletul tuturor zboară către tabăra română de la Plevna şi salută stindardele care fâlfâiesc".
31 Iulie 1227-21 Martie 1228: Creştinarea cumanilor.Botezul în prezenţa arhiepiscopului de Strigoniu şi a prinţului moştenitor,viitorul Bela IV.

1 Aug.527: Moare la Constantinopol împăratul Iustin,din familie ţărănească dintr'un sat de lângă Scopie(Macedonia),din plămadă proto-română.
1 Aug.1867: Se deschide Academia Română,prezidată de Ştefan Golescu.
1 Aug.1927: Apare,în tipografia "libertăţii" dela Orăştie,"Pământul strămoşesc".
1 Aug.1977: Isbucneşte marea grevă a minerilor din Valea Jiului,condusă de Ion Dobre şi G.Jurcă,ca protest contra neomeniilor regimului "muncitoresc" de ocupaţie.Dobre piere într'un "accident de muncă" la Craiova,27 Octombrie,iar Jurcă e împuşcat pe stradă: "omor prin imprudenţă".
3 Aug.1832: Se naşte,la Zarcu,Apostol Mărgărit,apostol al Românilor macedoneni.
5 Aug.1737: Austriecii se retrag din Bucureşti.Târgoviştea şi Câmpulungul,arse.
5 Aug.1867: Se naşte la Moscopole/Macedonia învăţatul profesor Iuliu Valaori.
5 Aug.1902: Se pune piatra fundamentală a Catedralei Române Ortodoxe din Sibiu.
5 Aug.1922: Se naşte,la Siliştea-Gumeşti/Teleorman,scriitorul Marin Preda.
6 Aug.1862: Sfinţirea bisericii de pe muntele Taborului(Palestina),zidită prin osârdia arhimandriţilor moldoveni Irinarh Rosetti şi Nectarie Banul.
10 Aug.1847: Se naşte la Braşov compozitorul Gheorghe Dima.
11 Aug.117: Moare la Selinunt,în Cilicia(Asia Mică),la 65 de ani,"bădica"Traian.
11 Aug.1387: Petru Muşat,"Palatinus Moldaviae",la Liov,pt omagiul de vasalitate.
11 Aug.1812: Se naşte la Satu Mare pictorul Carol Pop de Satmary.
11 Aug.1912: Aurel Vlaicu sboară pe deasupra Vârşeţului,aclamat de mulţime.
13 Aug.1802: Se naşte,într'un sătuc de lângă Timişoara,poetul Lenau.
13 Aug.1917: Moare la Chişinău,de tifos,preotul poet Alexe Mateevici.
14 Aug.1887: Se naşte,la Bratca/Bihor,poeta Dorina Ienciu(n.Borza).
15 Aug.1517: Sfinţirea mânăstirii din Curtea de Argeş.
15 Aug.1707: Maria Comisoaia şi Irina Stolniceasa dăruesc satul Ciudeiu Putnei.
17 Aug.1517: Mitropolia Ungro-Vlahiei se mută dela Argeş la Târgovişte.
17/29 Aug.1872: Se naşte,la Surducul Mic(Lugoj),Traian Vuia.
18 Aug.1227: Moare,la 60 de ani,Gingis-Khan,căpetenia tătarilor.
18 Aug.1877: Începe să apară,la Sibiu,"Albina Carpaţilor".
18 Aug.1887: Se inaugurează,la Constanţa,statuia lui Ovidiu.
19 Aug.1922: Moare Andrei Bârseanu din Dârstele Braşovului,folclorist şi gazetar.
20 Aug.1872: Se stinge,în mare mizerie,Dimitrie Bolintineanu.
20 Aug.1917: Bolşevicii ucid la Chişinău pe Simeon Murafa,ing.Hodorogea,ş.a.
20/21 Aug.1972: Moare la 83 de ani,după mulţi ani de închisoare,Nichifor Crainic.
21 Aug.1812: În capul Bisericii din Basarabia e pus mitropolitul Gabriel Bănulescu-Bodoni.Eparhiei Chişinăului i se adaogă Transnistria,"pentrucă acest loc e locuit de moldoveni.. şi ruşi sunt acolo foarte puţini".
21 Aug.1917: Moare pe front,la 23 de ani,Ecaterina Toderoiu,n.la Vădeni/Gorj.
22 Aug.1887: Moare Timotei Cipariu.
22 Aug.1952: Iese la München,redactată de Traian Isbăşescu,"Arhiva".
23 Aug./6 Sept.1877: Prinţul Carol îşi mută cartierul dela Poiana la Poradim.
23 Aug.1517: Neagoe Basarab dărueşte mânăstirii Hilandar 7000 aspri.
24 Aug.1932: Moare compozitorul Gheorghe Cucu.
25 Aug.1907: Se stinge la 69 ani,în castelul său din Câmpina,Hasdeu.
26 Aug.1907: Moare Iosif Vulcan.Se născuse la Holod/Bihor,în 1841.
27 Aug.1917: Cade la Cireşoaia scriitorul bucovinean Ion Grămadă.
28 Aug.1917: Moare la Roman,la 70 de ani,scriitorul Calistrat Hogaş.
29 Aug.1492: Vlad Călugărul dispune să se dea anual mănăstirii Cutlumuş 2000, mânăstirii Pantocrator 1000 şi mânăstirii Sf.Ilie,din Atos,1700 aspri.
29 Aug./10 Sept.1872: Moare,la Baia de Criş,Avram Iancu.
30 Aug.1627: Se termină zidirea bisericii mânăstirii Dragomirna.
30 Aug.1877:Românii cuceresc Griviţa.Cad maiorul Şonţu,50 ofiţeri,2000 soldaţi. În ţară,nu se cunoaşte "preţul".La vestea căderii Griviţei,poporul inundă uliţele.Mii de torţe aprinse.Mulţimea strigă,cântă,"Trăiască armata română!" se aude peste tot.

&& Viitorul pelerinaj la Cimitirul Militar din Soultzmatt va fi la 21 Mai '88

&& Vedem,în "Lupta",un grup de 15 înţelepţi,cari au invitat pe alţi înţelepţi la o desbatere privind "proprietatea în România de mâine".Invitanţii,toţi democraţi! În frunte cu Schapira.Printre ei,nici urmă de legionar.Aceştia,cum se ştie,nu´s buni români.Sau,nu atâta,cât Marcel Schapira.Dar dacă,fiind în câmpul ipotezelor,Românii de mâine votează masiv Garda de Fier? Ce se va alege de toate planurile desbătute în absenţa lor? Căci democraţii,democraţi fiind, vor trebui să respecte rezultatul alegerilor! Problema însă nu este îngrijorătoare,căci democraţia,cel puţin cea românească,e foarte elastică: Călinescu şi Duca,au fost,doară,şi ei democraţi - ba chiar modele de democraţie,pentru unii democraţi din exil...

&& În publicaţia unor tineri,pe cari,cu cunoscuta-i autoritate în materie,se strădueşte să-i îndrumeze pe linia morală a Mişcării,dl Sima explică omenirii "tehnica de luptă contra comunismului - pe care,ca să pară mai doct,o presară cu termeni latineşti: "Sau cade lumea liberă,sau comunismul.Tertium non datum est"; unul care s´a retras din luptă,"s´a convertit eo ipso într´un aliat potenţial al comunismului".Rigid gramatical,termenii ar putea fi şi corecţi,dar,ca uz obişnuit,nouă ni se vorbea,printr´a doua gimnazială,de "tertium non datur" şi de "ipso facto".Cât despre luptă,de care ar depimde "soartea lumii",dl Sima se arată scârbit de faptul că unii,"după o perioadă de eroism şi sacrificii,se lasă furaţi de alte preocupări,părăsind obiectivul principal" pentru alt soi de "obiective"; or,"orice abandonare a luptei echivalează cu o dezertare" şi "inamicul profită de lipsa de caracter a oamenilor.. Pentru a învinge comunismul,este nevoe de elemente de mare rezistenţă morală".După această spovedanie autobiografică,lecţia se încheie cu un slogan firesc: faţă de drama omenirii,"nu avem dreptul la pauze,odihne şi vacanţe"; dacă dl Sima le-a avut,e pentrucă i s´a părut,la un moment dat,a identifica duşmanul între coapsele soţiei camaradului de luptă,care-l mai şi hrănea...

&& Explicând,în "Convergenţele"sale,naţionalismul,dl C.Michael-Titus arată că "a fi naţionalist.. este o stare firească şi numai un anormal ar putea fi altfel decât naţionalist.. Numai demagogul,omul care şi-a pierdut demnitatea şi deci fiinţa în termeni morali,ţipă,protestează şi caută întotdeauna să citeze în sprijinul nesincerităţii sale trecutul naţional".Nouă,sincerităţile ne-au plăcut totdeauna; dar de ce atâta auto-flagelare?...

&& La Paris a ieşit,în colecţia "Que sais-je?",o cărţulie de 128 pagini,intitulată "Histoire de la Roumanie"; autor,prof.Georges Castellan de la Universitatea Paris III,directorul Centrului de Studii ale Civilizaţiilor din Europa centrală şi de Sud-Est(INALCO).Despre Legiune,aflăm lucruri cu totul inedite: Codreanu a fost arestat ,în 1923,"pentru excesele sale anti-semite"; în 1924,"el se făcu cunoscut printr´un atentat contra şefului poliţiei"; "participarea gardiştilor la grevele din 1933 determină guvernul să dizolve din nou Garda de Fier,care se răzbună câteva zile mai târziu doborînd pe primul ministru I.G.Duca"; din străinătate,ea "primi ajutor,inclusiv financiar,de la al III-lea Reich"; aurul Poloniei învinse în 1939 a putut fi trimis prin România în Franţa,"spre marea furie a Berlinului,care se răzbună făcând să fie asasinat,prin gardişti, primul ministru Ar.Călinescu.. Represiunea fu vie: ucigaşii executaţi pe loc şi cea mai mare parte din membrii Gărzii de Fier trimişi în lagăre de concentrare". Precum vedeţi,câte afirmaţii atâtea minciuni gogonate! Cine ştie ce "democrat" le-o fi furnizat profesorului de la Sorbona! Adevărul e arhicunoscut de oamenii oneşti,iar ceilalţi interesează mai puţin.

De mirare numai că dl Brădescu,aşa de grijuliu să cârpească izmenele imaculatului său şef la fiecare plesnitură,n´a găsit timp să restabilească adevărul pentru publicul francez,dar găseşte berechet să scrie prostii - ca aceea,de pildă,că Sima,ăl cu "chestia","a constituit în permanenţă punctul de concentrare şi de radiere a gândirii şi luptei legionare": păi n´a citit el,dacă nu altceva, măcar "dosarul ruşinii"? Sau alta: că Sima "a constituit -la Viena- două divizii"; Brădescu n´a făcut armata? Dar deosebirea dintre divizie şi regiment o ştiu până şi căprarii de birou,ca Sima! Mai spune Faust că "chiar duşmanii neîmpăcaţi ai Gărzii de Fier (marxiştii şi evreii) îl numesc totuşi -pe Sima- "şeful Mişcării Legionare".Dl Brădescu a îmbătrânit degeaba în Mişcare! Păi duşmanii l-au pompat dela început pe Sima,încă din vremea lui Carol,ucigaşul Căpitanului.Pentru ei,prezenţa lui Sima în fruntea Legiunii era mana cerească.Păi unde mai găseau ei aşa figură vulnerabilă,care să infirme însuş postamentul pe care Căpitanul şi-a construit Mişcarea? Handicapat moral cum e,pentru duşmani Sima e şeful căutat cu lumânarea; pentru legionarii Căpitanului,în niciun caz!..

&& Al doilea congres al românilor liberi, ţinut la Saint Maur(Paris), 20-22 Iunie, a fost, spune "Românul liber", "un mare succes". Şi-ar fi putut să fie! Pornit sub cele mai bune auspicii, cu sfeştanie(oficiată de preoţii Constandache, Calciu şi Căitar), cu primari şi deputaţi francezi, ambasador american, mesaj regal, pământ românesc trimis de Maica Alexandra(ca să fie depus la Soultzmatt), reculegere pentru defuncţi, mesaje de pe la notabili, stand de publicaţii şi cărţi, public destul, - congresul s'a deschis cu Marseieza şi Trăiască Regele. Dar începând discursurile, careva a făcut prima gafă(să-i spunem doar atât), afirmând că URL-ul ar fi singura organizaţie aleasă democratic, când de faţă erau, ca invitaţi, mai mulţi membri din conducerea Consiliului Naţional Român, care ar fi fost ales, deci, cu jandarmii, ţuică, covrigi şi măsluirea voturilor. La această insultă, dl Comăniciu, doritor de uniri cu orice preţ şi luând, pe semne, afirmaţia drept vreo manifestare a crizei de creştere, nu s'a sculat să plece; ba chiar a luat cuvântul, vorbind, sfătos, de "templul unităţii româneşti". Ştiut fiind că CNR-ul a precedat cu mult URL-ul, şi că cele două organizaţii au ţeluri identice, întrebarea ce şi-o pune orice om normal este de ce dl Raţiu nu s'a înscris în CNR şi a ţinut să-şi facă organizaţie proprie? Gloata-şi dă cu părerea, în deobşte, că faptul că locul de preşedinte era acolo deja tocmit, a descurajat complet pe dl Raţiu, ţinându-i "idealurile" la distanţă. Până ce cu multe opinteli, năduf şi cheltueli, i-a sosit ora...

Seara primei zile s'a terminat nu chiar aşa de bine, căci, uitând că e organizaţie de luptă şi unire, URL-ul era cât p'aci să-şi transforme şedinţa în meci ideologic, inventând nişte "totalitari" ce n'ar fi demni să intre în pudica formaţie raţistă. Până la urmă lucrurile s'au mai dres, dar alegerile au pus iar la încercare democraticitatea votului, cam jumătate din alegători votând "prin delegaţie", delegaţii concentrate în două-trei familii. Aşa se face că luptători de prima linie, ca Cernovodeanu, Mătrescu, Boutmy, sau Varlam, nu figurează în comitetul de direcţie, în care au pătruns, în schimb, oameni necunoscuţi, de cari nimeni n'a auzit până azi, când au fost chemaţi să dirijeze lupta românească.. Dar românii sunt filosofi. În ciuda unor demisii răsunătoare, congresul s'a terminat pe Sena, în uşoare legănări de valuri, cu mititei, sarmale, faole bătută, icre moi...

În Uniune au rămas, totuşi, şi oameni de nădejde. De n'ar fi să cităm decât pe Novacovici, Roşeanu, Liviu Cosma. Cum vor putea colabora cu dl Raţiu, e altă chestie. Dl Raţiu are două formidabile atu-uri: e "nepot de statuie" şi are bani. Cu acestea, oricare altul ar fi făcut minuni. E însă handicapat de faptul de a fi slujit, la BBC, duşmanilor Ţării, în momentele ei cele mai disperate. Dacă bunicul Raţiu slujea ungurilor şi nu neamului său, nici aceia nu i-ar fi mai devastat casa dela Turda, dar nici el n'ar mai fi fost Raţiu, ci un Raţă oarecare, sau şi mai rău. Liber era dl Raţiu să fie contra războiului de liberare a Basarabiei şi Bucovinei, dar felul cum s'a comportat friza Consiliul de Război, dacă Ţara nu era învinsă. Petre Carp n'a vrut ca România să se alieze cu ruşii, în 1916, căci vedea rău viitorul Ţării cu o Rusie învingătoare; totuşi, odată hotărîrea luată, deşi a urat, "spre binele Ţării", să fim bătuţi, şi-a trimis ambii feciori pe front. Din aceleaşi motive a fost şi Maiorescu contra alianţei cu Moscova, dar nu s'a gândit, pentru asta, să se înfeudeze nemţilor, iar când Mackensen, ocupat Bucureştiul, s'a anunţat să-i facă vizită, a refuzat să-l primească. Sunt greu de priceput, cele două exemple de comportare demnă, pentru dl Raţiu? Poate că da, de vreme ce şi azi, când Ţara e pe ducă din cauza robiei bolşevice, el se războeşte tot cu "totalitarii", cari au luptat cu disperare să-şi apere moşia acum aproape o juma'de veac, şi n'au dezarmat nici până azi.

Congresul dlui Raţiu deci, departe de a constitui "un mare succes", cum se laudă, a însemnat, dimpotrivă, un mare pas înapoi, îndepărtând şi mai mult unirea românească, dorinţa supremă de astăzi a întregului exil.-

&& La 23 Martie Papa a beatificat trei carmelitane, căzute în războiul anticomunist din Spania. Stângiştii au mârâit, uitând că martirii nu sunt nici de dreapta nici de stânga, ci mărturisitorii lui Isus Cristos! Neamul românesc se poate şi el mândri cu doi mărturisitori, Moţa-Marin, căzuţi în acelaş război. Martiri, şi ei, nu ai dreptei sau stângii, ci ai Neamului Românesc întreg, cum şi ai lui Isus. Dar "democraţii" din Exil şi-au dat măsura adâncimii sufleteşti şi a respectivei meschinării balcanice, ignorându-i complect: niciun rând la semicentenarul jertfei lor! Ei pretind că luptă contra comunismului, dar lupta lor constă în fraze, care, de când lumea, n'au putut nicicând învinge "adversarul". Moţa şi Marin au luptat cu arma'n mâini, ca să nu se ajungă la urgia de azi, când puteau să stea foarte comod acasă; căderea lor eroică n'a meritat însă nici măcar o menţiune din partea atâtor "mese" democratice. Dar poate e mai bine aşa: nu Moţa şi Marin

au nevoie de tămâia unor arătări de oameni,ci aceştia aveau tot interesul să se arate "oameni"! Că au pierdut ocazia,e vina unei conformaţii din naştere...

&& Dl Dinu Zamfirescu vorbeşte undeva de "mişcarea din care s´au recrutat asasinii" lui Duca.Acum mai rămâne să ne lămurească de ce Duca,care a ucis nişte oameni dintr´un partid legal recunoscut,nu este asasin,iar cei trei legionari,cari n´au făcut decât să reacţioneze la ucigaşele măsuri duciste,sunt asasini.Să fie asta pentrucă Duca era "mare",iar victimele lui nişte pârliţi de studenţi,plugari şi muncitori? Dar pentru dl Zamfirescu,democrat din creştet până´n tălpi,oamenii ar fi să fie toţi egali...

&& Vorbind de cedarea Ardealului de Nord,în August 1940,dl Vinograschi arată, în "Transilvania",vrând parcă să motiveze constrângerea,"situaţia tragică -de atunci- pentru ţara noastră,prinsă în menghinea unei încercuiri la apus,la răsărit şi în sud şi a unei debandade interne dezlănţuită de legionari".Pentrucă nu-l putem crede pe autor neinformat,trebue să vedem aici o veche şi inexplicabilă râcă împotriva Legiunii.Altfel,la data cedării,legionarii abia ieşiseră,şi nu toţi,din închisori; iar "debandada" nu a preces,ci a urmat cedării...

&& Dl Sima a căzut iar la examenul de română; dar se ştie că n´a fost,în ţară,decât un pârlit de.. vice-primministru.Astfel într´un singur articolaş din "Ţara şi Exilul",pe Octombrie,citim că comuniştii sunt "o altă civilizaţie,al cărui epicentru e la Moscova; că ei "se consideră un fel de supra-oameni,al cărui ţel final e să distrugă"; că "Traficul de influenţă aduc mari daune"; că pe pribeag l-a asvârlit "soartea"aici; că "funcţia ocrotirei",etc. "Salvarea ţării întârzie pentru că o parte din energiile româneşti se cheltuiesc" anapoda; dar s´ar putea să întârzie şi din cauza analfabetismului unor pretinţi leaderi...

&& Ex-Regele Mihai arată,în proclamaţia dela 23 August 1944,că lovitura dată este "începutul unei ere noi,în care drepturile şi libertăţile tuturor cetăţenilor Ţării sunt garantate şi vor fi respectate".Numai că oamenii,neobişnuiţi cu atâtea libertăţi şi drepturi,au început repede să-şi ia lumea´n cap,în frunte cu garantul...

Radu Cornăţeanu

CE-A AJUNS...
de Ion Vasile

Ce-a ajuns,Doamne,să fie
Scumpa noastră Românie,
Când,din lifte pecenege,
A ajuns cismarul rege!

Inima-i numai buboaie,
Fără milă ne jupoaie!
Frig şi foamete şi noapte...

Nesătulul fură lapte
Pruncilor chiar de la gură.

Tot ce-avem mai sfânt ne´njură,
Tot ce e curat ne spurcă
Luminatul cap de curcă.

Cine te-a fătat,Ceauşe?
Vipere,năpârci,căpuşe?

Urăşti omul,urăşti neamul,
Urăşti cerul,urăşti ramul,
Tot ce-i românesc ţi-e ură.
Venetic şi spurcătură,
Haimana de pe maidane,
Ne-ai scuipat şi pe icoane!
Că n´ai nici un Dumnezeu,
Chiar cismar ţi-a fost prea greu!
Cum poţi să dărâmi biserici
Şi să-i pui în lanţ pe clerici?
Ctitorii voievodale,
Tu le spargi,le spurci cu bale,
Ca să nu-ţi stea în privire.
Învăţat cu coviltire,
Pui istoria pe roate,
S´o suceşti cum vrei,netoate!

Bubă rea,jigodie,
Iadului custodie,
Spurcăciune cu clonţi roşii,
Să te blesteme strămoşii
Cu tot neamul tău hain:
Blestemaţi în veci! Amin!

&& Ca şi anul trecut,Românii din Statele Unite,la cari s´au adăogat alţii veniţi din Canada,Europa şi Australia,ba chiar şi americani,s´au adunat la 15 Mai la statuia lui Washington,de unde au plecat,în convoi de maşini,spre Capitoliu.Acolo au fost întâmpinaţi de câţiva parlamentari.Republicanul Frank Wolf, luptător contra clauzei naţiunii favorizate pentru Ceauşescu,a rostit cuvinte de încurajare şi îndemn.Au mai vorbit şi alţii.Părintele Calciu a arătat jalea din ţară,şi amărăciunea că desfrâul nomenklaturii e hrănit şi de favorurile de afară.De-aci convoiul a mers la ambasada ceauşistă,unde s´a rostit o rugăciune, s´au cântat imnuri patriotice şi scandat lozinci anticomuniste.-

&& Duminică 26 Iulie s´a inaugurat cu fast,la Câmpul Românesc din Hamilton/ Canada,Centrul Cultural Românesc.Au slujit 7 preoţi.Au vorbit: Arhimandritul Roman Braga,despre "Caracteristicile creştinismului românesc"; pr.Gh.Calciu, "despre moarte şi înviere"; Ion Halmaghi,"Perspective româneşti în contemporaneitate".-

&& La aniversarea a 50 de ani de preoţie a monseniorului George Cosma,mulţime de lume s'a adunat la Liturghia solemnă ce s'a celebrat,Sâmbătă 16 Mai după amiază,în vasta biserică Sainte-Thérèse-de-l'Enfant-Jésu din Paris,de către sărbătorit,ajutat de mons.Bârlea şi preoţii Mureşan din USA,Gherman şi Goia,prezidată fiind de cardinalul Lustiger(care a ţinut şi predica),în prezenţa nunţiului apostolic Angelo Felici,a episcopului unit Louis Puşcaş şi a vreo trei duzini de alţi clerici.După care a avut loc o recepţie,prelungită până seara târziu.
Cinstirea jubileului de aur al preoţiei monseniorului Cosma aduce firesc cinstirea Înaltei Instituţii,în al cărei cadru Sfinţia Sa a slujit Domnului: cinstirea Bisericii Unite,care,acum aproape trei secole,ne-a deschis larg ferestrele spre "Maica Roma cea bătrână",- reînnodând firul întrerupt de năvălirea slavilor - tocmai la răscrucea când,în Principate,se proecta invazia fanariotă.Unirea ne-a dat culmi de mândrie românească,ca Inocenţiu Micu Clain,ca Şincai,Samuel Micu sau Petru Maior.Ea ne-a dat Şcoala Ardeleană,pepinieră de dascăli luminaţi nu numai pentru Transilvania,dar şi pentru Moldova şi Muntenia. Ea ne-a dat splendidul episcopat,care s'a imolat în întregime pe altarul Romei şi-al românismului! Şi dacă un mare gânditor a putut spune enormitatea că numai ortodocşii sunt buni români,trebue c'a fost doar o scăpare din condei,- dacă nu s'a gândit,cumva,la o viziune globală a rosturilor lumii(care însă e comună tuturor românilor).Altfel,de ce-au vrut ungurii s'arunce pe fereastră ,din Dietă, pe episcopul Clain? şi ce-a cauzat prelungitul său exil la Roma -unde a şi murit-,dacă nu aprigul său românism? Ce păcat că Nae Ionescu n'a apucat să vadă nici ticăloşirea actualei ierarhii "ortodoxe",nici martirajul hotărît al Bisericii Unite,dela vlădici la preoţi - şi la popor!
În cadrul acestei sănătoase tradiţii,de românism cu ochii la izvoare,la rădăcinile noastre bisericeşti şi etnice,şi-a desfăşurat şi monseniorul Cosma activitatea-i pastorală,- aşa cum şi-au desfăşurat-o,de altfel,şi ceilalţi preoţi din Exil,în frunte cu episcopii,pentru toţi românii desţăraţi,indiferent dacă erau uniţi sau neuniţi.
Noi urăm monseniorului Cosma s'ajungă a-şi vedea Biserica şi Ţara iarăşi libere,într'o Românie destul de coaptă de catastrofa actuală ca să poată trage,în fine,învăţămintele imperative pentru destinele românismului; iar la viitoru-i jubileu să ne poftească,iarăşi,pe toţi câţi am fost de faţă,- dar nu aicea,ci la Blaj! Acolo de unde,cum spune Eminescu,a răsărit soarele românismului.Să trăiţi,Monseniore,întru mulţi ani!- (P.Val.)

&& Abia terminat colocviul Blaga,s'a deschis,tot la Sorbona,24 Iunie,sub patronajul ei,congresul ARA,cu postomol de învăţaţi de pe tot globul,pentru comemorarea lui Mircea Eliade.Duiumul de comunicări a trebuit repartizat pe trei secţii paralele,iar două seri au fost delectate de concertul lui Gheorghe Zamfir şi recitalul Viorícăi Cortez.Sâmbătă seara,27 Iunie,a avut loc banchetul de la George V.A doua zi,în catedrala română ortodoxă a urmat,după slujbă,corul "bizantin" al doctorului Diaconescu dela Aachen; seara,recepţia dela biserica unită.Despre congres,ca importanţă şi proporţii,au scris deja,pe larg,mai multe publicaţii - şi se scrie,desigur,o carte întreagă.Noi ne limităm a remarca,aici, buna organizare,prin preşedinta Maria Manea Manoliu şi Leonid Arcade,şi faptul c'a reuşit să concentreze în oraşul-lumină atâtea luminate capete din lumea liberă.Dar dacă Eliade a fost examinat pe toate feţele,despre pârjolul din ţară, în schimb,s'a vorbit cam deloc,de parcă stârpirea Neamului nu s'ar petrece chiar sub ochii fiilor lui,academicieni sau nu,dar beneficiari ai *unei libertăţi, uneori*,mult prea nemeritate!-

&& Comandorul Mircea Pătru a organizat la Freiburg,Duminică 19 Iulie,un parastas pentru aviatorii căzuţi.A murit însă cu două zile înainte de parastas,în care deci a fost inclus şi el.Părintele D.Em.Popa a citit,înainte de "Veşnica pomenire",lista aviatorilor căzuţi atât în Rusia,cât şi în lupta contra bombardamentelor anglo-americane,eroi despre cari a spus apoi câteva cuvinte.Despre figura comandorului a vorbit maiorul Păunescu,care-l cunoscuse încă din ţară.-

&& În interviul publicat într'o revistă a intransigentului naţionalist Drăgan,nu mai puţin intransigentul legionar Traian Popescu afirmă că Govora "ardea de nerăbdare să se ia de cei ce se abăteau dela legile onoarei româneşti"; cu cei ce se abat dela legile onoarei legionare,este,în schimb,ceva mai tolerant..

&& La Geneva,sărbătorirea zilei de Zece Mai,organizată de dl Ion Broşteanu, s'a bucurat de o largă participare,prezentă fiind şi familia regală.A slujit pr.Mehedinţu,iar despre întreita însemnătate a zilei a vorbit dl Ciorănescu.-

&& Organizaţiile româneşti din Franţa au depus,de Zece Mai,o coroană la mormântul Soldatului Necunoscut de la Arcul de Triumf din Paris.-

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

- Printre comunicările dela congresul Academiei Româno-Americane ce s'a ţinut în Iunie la Paris a fost şi a Ancăi Giurchescu dela Copenhaga, despre "Continuitate şi discontinuitate în tradiţia culturală a Românilor sud-dunăreni stabiliţi în Scandinavia". A fost vorba, în principal, de dansul lor. În adevăr, îmi spunea unul din aceşti români, dansul e "viaţa lor". Cunoaşterea Românilor sud-dunăreni îşi face drum în opinia oamenilor de carte şi cultură.-

- Un eritrean, pe nume Abdul-Rahman, îmi spunea, fără să ştie cine sunt şi cu ce mă ocup, că, fiind el întâmplător prin Bulgaria, a observat că în nordul ţării, dealungul Dunării, se vorbeşte limba română. Mărturisire spontană a unui străin din ţară depărtată, care n'are alt interes decât realitatea şi obiectivitatea.-

- Un cercetător danez, Carl-Ulrik Schierup, a făcut o teză de doctorat, în 284 pagini text danez (cu traducere şi în engleză), despre "Vlahii vorbitori de limbă română", observaţi în Danemarca şi Suedia, dar mergând şi'n satele lor de obârşie din Serbia, spre complectarea cercetărilor. Rezultatul e publicat în cadrul "Research Reports" al departamentului de sociologie din Umeå (Suedia), cartea fiind intitulată "Dansează şi din obligaţie faţă de tradiţie?".

E un studiu temeinic al unui specialist strein. L-a impresionat îndeosebi dansul "vlahilor" ca cea mai evidentă manifestare a tradiţiei. Cartea vorbeşte pe larg de "mica tradiţie" a sud-dunărenilor, cultivată cu vigoare prin "hora - dans valah desfăşurat în cerc"; de credinţa adânc înrădăcinată în existenţa moroilor şi de rolul vrăjitoarei satului; de Vlahii din Danemarca şi Suedia, integrarea lor în muncă şi defensiva lor etnică, situaţia femeii vlahe în trecut şi în prezent, etc. În presă au şi apărut prezentări ale cărţii.-

- Întâlnì nişte români sud-dunăreni în Germania, veniţi la lucru. Unul spuse că e din satul Geanova; că în hotarul satului sunt nişte "Rovine" şi găsesc acolo, lucrându-şi pământul, rămăşiţe de arme şi uneori fântâni. Ei cred că acolo a fost vestita luptă a lui Mircea cel Mare. Altul e muzicant şi cunoaşte numeroase melodii autohtone. Altul cunoaşte "de-alea ce nu se mai cântă acuşa şi nu să cată", adică balade şi cântece lirice de-odinioară, acum pe cale de dispariţie. E impresionant, uimitor! Îi pomenesc câte un titlu de baladă şi el pe loc începe s'o spună, şi nu se opreşte vreo jumătate de oră; amintesc de alta, el - la fel. N'a citit bogata literatură populară în nicio carte (fireşte, nici n'a făcut şcoală românească), dar le-a înmagazinat dela alţi lăutari şi şi-a făcut capul "compiuter", cum singur se exprimă, pentru această tradiţie, literatură şi datină populară. Poate fi asemuit cu Solcan, lăutarul de altă dată, de la Brăila.-

- De două decenii se ţine anual un festival folcloric cu "motive din Homolie", în care predomină "motive" româneşti. Anul acesta a apărut pe străzile Belgradului un grup de români din acea regiune, îmbrăcaţi în costumele lor româneşti şi mergând "sus", pe "cotoroage", invitând astfel la festival.-

- La un festival de amatori din anul trecut în satul românesc Bogovina, sub titlul "Privighetoarea din Cerna Reka", s'au afirmat ca "privighetori" mai multe românce. Una, Zora Ieremici, a cântat "Au dat în floare murele", din comuna Zlot. Alta, Boiana Trui(e)-ici, a cântat "Pentru tine, Marioară", cânt evident românesc, dar citat cu titlul în sârbeşte. A participat şi foarte bine cunoscuta (a fost şi în Suedia) Izvorinka Miloşevici, cunoscătoare de cântece sârbeşti şi româneşti.-

- "Să-ţi arăt ceva ce n'ai văzut tu!", îmi zice un sud-dunărean din Danemarca. În adevăr! A făcut careva dintre ei o întreagă casetă video cu folclor de-al lor, cât se poate de reuşită. Cântă un cântăreţ de pe la ei, Olaru (n'a'nţeles să-şi lase sârbizat numele în Olarevici), organizând şi jocuri ale ansamblului său în costume din ţinutul lui, având satul Slatina ca un fel de centru.-

- Un profesor universitar din USA, Ronnell Alexander, a scris un studiu despre "Structura poesiei lui Vasco Popa". Popa, spune el, e "poate unul dintre cei mai mari poeţi ai lumii". E român din Grebenaţ, numai că scrie în limba sârbă...

- Se vorbeşte de succesele în agricultură şi creşterea vitelor ale lui Costea Tufan-ovici din Bucopcea, Sl. Diordievici din Nicoliceva, Păun Stoicovici din Rudna Galava, Vlast. Pârvulovici din Răduevăţ: toţi români timoceni!-

- Mulţi români dela Cladova îşi retrag copiii dela şcoala sârbească. Fenomenul se observă şi'n alte sate româneşti: Bârza Palanka, Vârbiţa Mică, Vârbiţa Mare, Costolaţ. Ei sunt amendaţi pentru fapte.. penale.

- Volislav Ghiţ(ă)-ici din Vârbiţa Mare şi Gheorghe Neguţ-ici din Graboviţa, ambii români timoceni, au fost premiaţi pentru succese în agricultură.-

- În România au apărut poesiile lui Adam Pusloiici, poet român de expresie sârbă însă, în traducere de Nichita Stănescu şi selecţionate de Ioan Florea, român din Banatul înstreinat.-

- Ciobanii tocmai de pe muntele Vlaşici practică şi'n zilele noastre transhumanţa,coborînd în şesurile Voivodinei şi Slavoniei.-
- Marele sat Podgorţ,cu 2.700 locuitori,toţi români,s'a făcut cunoscut în istoria Serbiei prin lupta de odinioară a lui Haiduc-Velcu contra turcilor,iar în ultimul război prin figura eroică a partizanului Ghiţă al-lu Moană(întocmai!)-Simeonovici,spânzurat de ocupanţii nemţi.Fratele acestuia,Iancu,a compus la fluierul său "marşul tineretului titoist",cântat în întreaga Iugoslavie.Şcoala din sat,frecventată de vreo 400 de elevi,are o vechime de 125 de ani,adică de învăţământ sârbesc,dar în sat şi'n curtea şcolii tot româneşte se vorbeşte.Recent s'a evidenţiat,ca bun agricultor localnic,un Ioan Fainiş-evici.-
- Aniversându-se 200 de ani dela naşterea reformatorului limbii şi scrierii sârbe,Vuk Kardžici,se menţionează printre prenumeranţii la "Dicţionarul sârb" din 1852 primăriile comunelor Techia,Kladuşniţa,Graboviţa,Corbova,Iabucovăţ, Bârza Palanka,Mihailovăţ,Răduievăţ,Roglieva,toate comune româneşti până azi.-
- Îmi scrie un român din ţară,trecut prin Occident,c'a luat cu sine "Frândza Vlahă,publicaţie apolitică scoasă de Nacu Zdru,pe care am fructificat-o".Apoi adaogă: "I-am stimat totdeauna pe aceşti fraţi ai noştri cu vederi patriotice largi.Succes!".- Altul scrie: "Nu ştiu să se fi vorbit ceva şi despre fraţii noştri la Viena.Că vecinii noştri(se referă la sârbi,desigur şi la unguri),vin în mod special la Bucureşti şi protestează în favoarea alor lor la noi,deşi aceştia se bucură de toate drepturile la noi: şcoli,ziare,etc.".-
- Românul sud-dunărean din Zlot,Petruic(ă)-ici,şi-a înscris numele în istoria speleologiei europene prin moartea sa tragică la cercetarea unei peşteri puţin cunoscute din Zakopane(Polonia).Devenise pasionat cercetător al lumii subpământene datorită existenţei lângă satul său a "peşterii lui Lazăr",ca şi consăteanul său Trăil(ă)-ovici.Ceeace n'au reuşit alte echipe timp de 27 de zile,a reuşit o echipă franceză în 2 ore,scoţându-i trupul neînsufleţit de unde căzuse. Tragedia a stârnit ecou şi senzaţie.-
- După ce Carol VI al Austriei a declarat Triestul port liber şi deschis,s'a produs acolo o adevărată avalanşă de negustorime,încât în scurtă vreme se auzeau vorbindu-se curent limbile greacă,sârbă şi ţinţară-aromână.Ţinţar pare a fi fost cel mai afirmat dintre negustori,Ioan Curtovici,un fel de "Onasis" al vremii,cum şi ieromonahul Haralampie Mamul.-
- Un român sud-dunărean,care,fireşte,niciodată n'a urmat şcoală în graiul său matern,îmi scrie urări de sărbători: "La mulc timpi inenće se petres Sv.Crasun cu noroc s bucurije.S tot la fjel Anu Nou 1987.Cu multe senetate. B.ku J.Dila noi rugăciune da dila Sv.Dumniezeu se-mpliniaske".-

S.G.Bănăţeanu

PRIBEGIE de Marcel Nicolau

Sufletul îmi plânge,inima mă doare,
Că de-atâta vreme,de când sunt plecat,
Colind lumea'ntreagă,fără încetare
Şi duc viaţa tristă de refugiat.

Gândul meu mă poartă acolo departe
Spre-ale mele rude,spre al meu cămin.
Viaţa-mi e pustie,toate-mi par deşarte,
Căci sunt făr'de ţară,sunt un biet străin.

Ca o floare ruptă,eu mă ofilesc.
Viaţa mi se stinge,mă trece-un fior
La gândul că mâine o să mă sfârşesc
Departe de ţară,chinuit de dor.

Singura-mi speranţă este Dumnezeu.
Eu,în rugăciune,zilnic îl implor
Să elibereze de chinul cel greu
Ţara Românească şi al ei popor.

&& În şedinţa din 4 Aprilie,Uniunea foştilor deţinuţi politici a cooptat noi membri: Constantin şi Valeria Alexandrescu,Tudor Mihăilescu,Mirel Stoenescu(Elveţia),Vasile Gurău,Mircea Al.Munteanu(Germania),Ion Dumitrescu,Const.Trifan (USA),Iulian Ciucă(Austria).Au fost aleşi în comitet: preşedinte,D.Ionescu; vice pentru Elveţia,Const.Costache - pentru Germania,Mircea Al.Munteanu; secretar-casier,Oituz Boicescu; membri: Const.Răşcanu,Călin Dumitriu; cenzori: Cleopatra Mihăilescu şi Gh.Mazilu.C.Mareş,cu presa şi radio.-
- Foştii deţinuţi politici şi alţi români dela Geneva s'au întrunit la 15 mAi în faţa sediului Naţiunilor Unite,unde,după un moment de reculegere pentru tânăra care,împiedicată de securişti,la 27 Aprilie,să intre la Ambasada germană din Bucureşti,şi-a dat foc,- dl D.Ionescu a înfierat actele de cruzime şi înfometare ale guvernului de ocupaţie din ţară.Adunarea a trimis fraţilor români din America,întruniţi la monumentul lui Washington,o telegramă de solidaritate,cerând încetarea fărădelegilor din ţară,liberarea deţinuţilor politici,încetarea dărâmării bisericilor şi respectarea libertăţilor la care s'au angajat.-
+ Lupta contra cancerului comunist a pierdut la 10 Iunie,cu moartea,la 81 ani, a prof.J.G.H.Hoffmann din Paris,unul din cele mai luminate şi energice condei, colaborator,între altele,la "Catacombes".Veşnică să-i fie amintirea!-

ÎN PERSPECTIVA ISTORIEI

Anul 1987 marchează - printre alte aniversări - şi pe aceea a împlinirii unei jumătăţi de veac de la triumful electoral al Legiunii, în alegerile din Decembrie 1937. O mişcare politică înfiinţată cu zece ani mai înainte de un tânăr care, frumos ca un arhanghel şi curat ca lacrima, a scos sabia întru salvarea fiinţei Neamului Românesc ameninţat de înstrăinare şi depravare politicianistă, fără niciun sprijin decât acela al sufletului colectiv naţional. Legionarismul românesc a fost clădit din credinţă, entuziasm şi vitejie.

Odată realizată România Mare, visul milenar al unui întreg popor aşezat de pe plaiurile maramureşene până la Pontul Euxin şi de la picioarele podului lui Traian până la cetatea Hotin a lui Ştefan cel Mare, o mare sete de renaştere spirituală a cuprins naţiunea română. Vestitorul acestei renaşteri a fost Corneliu Zelea Codreanu. Alături de Ion Moţa şi alţi cavaleri ai Bunei Vestiri, el a pecetluit cu sânge jurământul făcut "la Icoană", punând la baza vieţii de luptă şi de jertfă credinţa în Cristos şi etica creştină.

Legionarismul românesc s'a elaborat ca o concepţie politică şi socială, ca o filosofie de viaţă în focul luptelor duse cu adversităţi inimaginabile ca duritate, persistenţă şi rea credinţă, unice în istoria politică mondială contemporană. Metresa regală şi Carol al II-lea au fost principalii inspiratori ai acestor ucideri în masă, servindu-se de instrumente ca Armand Călinescu, generalul Bengliu, Argeşanu, etc. Legionarismul românesc, cum am mai spus-o şi în altă parte, reprezintă în istoria contemporană a culturii româneşti, în speţă în politologie, ceea ce este "Mioriţa" în poesia populară, "Luceafărul" în poesia cultă şi Voroneţul în plastica, grafica, peisagistica şi arhitectura românească. Un mod de a fi politic, un mod de a gândi şi simţi social, o filosofie de viaţă tipic românească. Cei ce mai caută filiaţii sau surse de inspiraţie străine, fenomen de contagiune sau modă politică a unei anumite epoci şi nu percep originalitatea excepţională a acestei ideologii, sunt sau imbecili sau subdesvoltaţi intelectual.

Iată câteva repere pe care istoricul viitorului le va analiza cu atenţie:

1. Legionarismul românesc fondat de Corneliu Codreanu e unica mişcare politică a sec. XX care, programatic şi doctrinal, pune aderenţilor săi problema "mântuirii în veac", problema metafizică. Problema continuării în perpetuitate a frăţietăţii legionare bazată pe durata şi calitatea cristică a vieţii umane. Aceasta nu mai este o problemă de "for interior" (care rămâne, antropologic, de necontestat), ci devine în Mişcarea Legionară o problemă de for social. A se vedea în acest sens definiţia neamului în concepţia codrenistă, totalitatea generaţiilor care au fost (străbunii), care sunt, şi care vor veni (nepoţi şi strănepoţi). Aceasta, nu într'o unitate mitică, legendară, metaforică, ci vizibil şi sensibil în practica socială şi politică cotidiană.

2. Religiozitatea şi autocenzura morală legionară merg dincolo de caracterul estival şi periodic al canoanelor bisericeşti şi se implantează cu o forţă spirituală necunoscută în istoria trecută a neamului românesc, venind direct din duhul fiinţelor jertfite la Războeni, Călugăreni şi Mărăşeşti. Din această acuitate a trăirii intense a jertfelor şi eroismului trecutului românesc se configurează specificul fenomenului legionar. Nici o mişcare, nici un partid politic n'a fremătat mai profund şi mai intens la evocarea jertfei dela Sarmisegetuza, sau a zilei de 6 August 1917, când s'a scris pagina de legendă a eroismului românesc, a dragostei de pământul strămoşesc, a rezistenţei faţă de cotropitor.

3. Purtând în ei asemenea sentimente şi resentimente, legionarii lui Codreanu au dobândit un profil psihologic şi caracterologic, parţial sugerat de plastica legionară şi de scrierile legionare. Acest profil caracterologic se conturează printr'o mare iubire de oameni, o sete de construcţie în Durată, un acut instinct al Dreptăţii care se vădeşte permanent printr'un respect desăvârşit al celuilalt, o sobrietate de manifestare care se concentrează în principal pe spiritul şi mai ales pe eficienţa socială.

Din aceste mădulare s'a împletit cununa ideilor legionare. Cine vorbeşte de "totalitarismul" legionar vorbeşte prostii şi ignoră textele de bază ale fondatorului Legiunii. Cine vorbeşte de "antidemocratismul" Mişcării Legionare ignoră frontal istoria şi evoluţia acestei mişcări. Cine vorbeşte de "pro-fascismul" său uită că în patriotismul său ardent Corneliu Codreanu a făcut cunoscutele declaraţii de politică externă în Martie 1937 tocmai în scopul şi speranţa evitării dezastrelor prăbuşirii frontierelor naţionale din Iunie, August şi Septembrie 1940 la Est (Basarabia), la Vest nordul Transilvaniei şi la Sud, Cadrilaterul.

Istoria doctrinei legionare este încă nescrisă.

În perspectiva istoriei, în perspectiva evenimentelor consumate în aceste cinci decenii, flacăra credinţei legionare arde cu străfulgerările de mai sus care exprimă, în eternitate, sufletul adânc al Neamului Românesc.

Const. Macri

&& Duminică 22 Martie s'a sărbătorit la Toronto/Canada 69 de ani dela Unirea Basarabiei şi Bucovinei. După slujbă, oficiată de preoţii Calciu, Zelea, Mihadaş şi Handrabur, cu pomenirea luptătorilor pentru unire şi a victimelor ocupaţiei bolşevice, publicul a trecut în sala de festivităţi. Au vorbit dnii George-Mihail Hojbotă (preşedintele societăţii "Dacia"), păr. Calciu şi ing. Tudor Bompa, preşedintele CNR din Canada. La cântece şi jocuri şi-au dat concursul dnele Mateş, Dumitraşcu, Handrabur, Ordeanu, Martalog, Tănase, dnii Saftencu, Mateş, Hojbotă, Hirţescu, etc. De bufet şi masă s'au ocupat românii din Hamilton. S'a votat o moţiune de protest contra expansionismului rusesc, de trimis guvernelor ţărilor libere, iar dl Hibovschi a mulţumit organizatorilor şi celor 600 de participanţi.-

&& Acum 70 de ani, la 13 Mai 1917, Maica Domnului s'a arătat la 3 copii în Portugalia, la Fatima. Şi a continuat să se arate la fiecare 13 al următoarelor 5 luni. A spus, între altele, că "Rusia îşi va răspândi erorile în lume, provocând războaie şi prigoane.. Mai multe naţiuni vor fi nimicite", dar, până la urmă, "Rusia se va converti". Ar fi şi timpul!- Citim în "Figaro", 16-17 Mai, că o paralitică din cătunul Carvalhal Redondo (în nordul Portugaliei), pe nume Maria de Lurdes Simao, de 44 ani, - pe când urmărea la televiziune liturghia celebrând 70 de ani dela apariţia din Fatima, s'a vindecat pe loc, începând să umble prin casă cu strigăte de bucurie şi uimire.-

&& Cu prilejul vizitei din Mai în Germania, Sf. Părinte a beatificat pe benedictina Edith Stein şi pe iezuitul Rupert Mayer, ambii victime ale nazismului, - pe care, combătându-l, "erau mândri că participă la calvarul lui Cristos". Edith Stein, a mai spus Papa, "a fost în acelaş timp martiră a poporului lui Israel şi a Bisericii... Viaţa şi drumul crucii ei sunt intim legate de soarta poporului iudeu"; ea a murit "ca fiică a Israelului" la Auschwitz în 1942.-

&& Părintele George Cmeciu a oficiat, la 7 Decembrie, un parastas la Montreal pentru clerul unit mort în închisori. Dl dr. Emil Vicaş, membru în Biroul Central Executiv al Consiliului Naţional Român, a vorbit despre Unirea Transilvaniei şi crima desfiinţării Bisericii Unite, iar dna Mariana Bota despre meritele părintelui Cmeciu în cei 50 de ani de preoţie; despre aceste merite, caşi despre martirizarea Bisericii Unite, a vorbit şi mons. Mario Paquette, vicarul general al Arhiepiscopiei Catolice locale.-

&& La invitaţia monseniorului Bârlea, Românii din München şi împrejurimi au participat Duminică 3 Mai la Liturghia celebrată de Sf. Părinte în Olympiastadion.

&& Dl ing. Teodorescu a vorbit la Nürnberg, Duminică 24 Decembrie, după Sf. Liturghie oficiată de mons. Bârlea, despre "Independenţa României în prisma istoriei".

&& Vedem în "Credinţa" o senină evocare a decedatului arhiepiscop Trifa. Am vrea să ştim, acum, gesturile de frăţească solidaritate românească a P.S. Victorin, titularul unei Episcopii din lumea liberă (fie ea şi "misionară"), cu defunctul Trifa când era viu, şi hărţuit de toate viiturile pământului...

&& De Rusalii a început, pe tot globul, anul marial, închinat de Papa Sfintei Fecioare. Solemnitatea inaugurării a avut loc în ajun, la Roma, în basilica Santa Maria Maggiore, legată de alte sanctuare din Franţa, Spania, Irlanda, Austria, Germania, Polonia, India, Filipine, Senegal, Canada, St. Unite, Mexic, Brazilia, Argentina şi Paraguai.-

&& La procesiunea dela München, 18 Iunie, de sărbătoarea Corpus Domini, - din îndemnul Misiunii Române Unite au participat, alături de bavarezi şi de comunităţile străine din oraş, şi mulţi români, unii în costume naţionale.-

&& La 4 Iulie a avut loc la Geneva a doua adunare a Uniunii Foştilor Deţinuţi Politici din România. Au fost primiţi noi membri: Emil Ghilezan din Italia, Mihai Tuicu din USA, Lelia Mihăilescu, Ion Boţoc, Costel Gălălae, Paul Morcov şi Aurel Ţurcan din Germania. S'a protestat contra dărâmării de biserici în ţară (ultima în serie: Sf. Vineri Herasca), contra re-arestării lui Ion Puiu (după 17 ani de închisoare) şi s'a cerut liberarea deţinuţilor politici şi încetarea metodelor mârşave ale ale securităţii ceauşiste.

&& În "Acţiunea românească" din St. Unite, condusă, odată pe an, de dl Nicolae Cârjă, s'a publicat un "Apel către episcopii şi preoţii bisericii ortodoxe române şi unite din Exil". Dl dr. Coriolan Brad, citat printre semnatari, arată însă că: "Nu fac parte dintre membrii Senatului de iniţiativă şi nici nu am participat la redactarea acestui apel".-

&& Duminică 4 Octombrie are loc, la Freiburg, adunarea generală a Eparhiei Eu-

- Uniunea foştilor deţinuţi politici consideră că problema naţionalităţilor poate fi rezolvată numai într'un stat democratic; că aţâţarea de o parte sau de alta la ură şi şovinism profită doar Moscovei,aşa cum în anii '40 profita lui Hitler şi Mussolini; că maghiarii din România au dreptul la desvoltare culturală proprie,la libera folosire a limbii,la şcoli acolo unde e cazul - toate cu respectul legilor şi în armonie cu populaţia românească majoritară.În ce priveşte presa şi literatura,problema se poate rezolva numai prin totala abolire a oricărui fel de cenzură.În acelaş timp,ne exprimăm uimirea că cercurile occidentale nu realizează că aţâţarea la disensiuni naţionale în exil profită internaţionalei comuniste şi că aceleaşi cercuri ignoră suferinţele Românilor din Basarabia,Bucovina de Nord,fostul Maramureş cehoslovac şi Herţa şi refuză să ia cunoştinţă de problemele naţionale ale Românilor din Iugoslavia,Grecia,Bulgaria, Albania şi Ungaria.Noi considerăm că Românii din România au aceleaşi drepturi ca toate celelalte popoare din Occident.A gândi şi acţiona altfel ar fi o lovitură dată însăşi ideii unei necesare Europe unite şi libere! (Dumitru Ionescu)

&& Comitetul naţiunilor roabe din Europa,prezidat de compatriotul nostru Johann Urwich,a organizat Sâmbătă 18 Iulie o mare manifestare la Bonn,la care au luat parte,dintre români,ing.Paul Morcov,Radu Roşeanu,C.Mareş,dr.Munteanu, N.Craiu,Mircea Constantinescu,ing.Fulger,prof.Musculin,Dan Cernovodeanu,arhitect Maciu,dr.Mătrescu,ş.a. Manifestaţia s'a desfăşurat în linişte,cu lozinci şi pancarte,iar după amiază a avut loc şi o conferinţă de presă.-

&& Vedem în "Tribuna"minciunii că Smaranda Brăescu a murit în 1960,fără să se dea alte precizări,şi nici data exactă.Ceeace ar fi foarte necesar,dat fiind că familia nici astăzi nu ştie nici unde,nici cum a murit...

&& Cenaclul literar "Apoziţia" din München a comemorat,la 24 Aprilie,un an dela moartea lui Mircea Eliade,despre a cărui viaţă şi operă au vorbit dr.Vasile Iliescu,prof.Pavel Chihaia,N.Stroescu şi G.Ciorănescu.-

&& La New York a murit în Mai,la 89 ani,dentistul Kramer din Galaţi.A luptat fanatic contra episcopului Trifa,acoperindu-l,pe bază de ură amestecată cu minciuni,cu toate balele posibile,cu acuzarea,printre altele,că ar fi masacrat evrei,- când Trifa n'a omorît o muscă în viaţa lui! Şi cum să-i fi cerut lui Kramer să fie bun român(fiind născut în România),când şi unii români sadea i-au ţinut isonul mişeliilor? Dar Kramer n'a fost nici bun evreu: căci Decalogul porunceşte "să nu minţi"...

&& Ultima împărăteasă a Austriei,Zita de Bourbon-Parma,şi-a sărbătorit la Zizers(Elveţia),9 Mai,a 95-a aniversare,înconjurată de un stol de rude.Încercase să scurteze primul război mondial,prin tratative secrete mai ales cu Franţa; dacă reuşea,poate nici anarhia din Rusia nu se producea,şi nici cel de-al doilea război mondial...

&& În cartierul Montparnasse s'a inaugurat la 21 Mai,în prezenţa Doamnei Chirac şi a primarului sectorului XIV al Parisului,- la 30 de ani dela moartea celebrului sculptor,"Place Constantin Brâncuşi",situată între străzile "de l'Ouest" şi Jules Guesde.-

&& Al doilea Congres de Cultură Aromână din America are loc la Universitatea din Bridgeport,4-7 Septembrie.Scopul este formarea unui for naţional care să găsească cele mai bune mijloace pentru păstrarea limbii şi culturii aromâne.-

&& "Le Matin" din Geneva,12 Mai,se ocupă de întinderea antisemitismului în Japonia,unde totuşi nu există decât o mie de evrei.O carte scrisă de Masami Uno s'a vândut în peste 650.000 exemplare.Alte cărţi,la fel de căutate,poartă titluri ca "planul evreilor pentru cucerirea lumii",sau "Cum să înţelegem semnificaţia ascunsă a protocoalelor Sionului".Scăderea yen-ului,războiul economic cu Statele Unite,cazul Watergate,cazul Lockheed şi alte neajunsuri,sunt atribuite "conspiraţiei internaţionale evreeşti".Deasemeni coruperea valorilor confuciene, Cartea lui Uno se intitulează "Dacă cunoaşteţi pe evrei,puteţi înţelege ce se întâmplă în lume.1990 va fi scenariul pentru războiul economic final".De antisemitismul din Japonia se ocupă şi Nazional Zeitung din Frankfurt,22 Mai,- unde citim că alarmată este şi publicaţia "Israel Nacrichten" din Tel Aviv.-

&& Dl dr.Florin Mătrescu anunţă ieşirea sa din URL-ul dlui Raţiu la 1 Iulie. Din URL au mai plecat,pe câte ştim,Dan Cernovodeanu,Vl.Boutmy,Gh.Bentz ş.a.

&& O doamnă din America se arată,cum citim într'o publicaţie,"însărcinată de membrii coloniei armene din N.York" să facă nu ştiu ce.Păstorel Teodoreanu, autorul unor savuroase versuri privind pe Veronica Porumbacu,n'ar fi lipsit să se intereseze câţi erau acei membri...

&& O dezertare în luptă -afirmă dl Sima- înseamnă că "în frontul anticomunist s'a înregistrat un soldat mai puţin".Lucru cu atât mai deplorabil când e vorba de un comandant de profesie...

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

- Corneliu Zelea Codreanu: Astăzi,Vineri 24 Iunie 1927(Sfântul Ioan Botezătorul),ora 10 seara,se înfiinţează Legiunea "Arhanghelul Mihail",sub conducerea mea.Să vină în aceste rânduri cel ce crede nelimitat.Să rămână în afară cel ce are îndoieli.Fixez ca şef al gărzii de la Icoană pe Radu Mironovici...

Din această şcoală legionară va trebui să iasă un om nou,un om cu calităţi de erou.. Tot ce-şi poate imagina mintea noastră mai frumos ca suflet,tot ce poate rodi rasa noastră mai mândru,mai înalt,mai drept,mai puternic,mai înţelept,mai curat,mai muncitor şi mai viteaz,iată ce trebue să ne dea şcoala legionară! Un om în care să fie desvoltate,până la maximum,toate posibilităţile de mărire omenească ce se află sădite de Dumnezeu în sângele neamului nostru... Acest erou,acest legionar al vitejiei,al muncii,al dreptăţii,cu puterile lui Dumnezeu înfipte în suflet,va duce neamul nostru pe căile măririi lui.

- Ion Moţa,în "Pământul strămoşesc",1 Aug.1927: Dela Icoană şi Altar am pornit... ne strângem la adăpost,la singura căldură şi alinare,tărie şi reconfortare a noastră,readucătoare de puteri,la picioarele lui Isus,în pragul orbitoarei strălucirii a cerului,la Icoană.. Pentru noi nu există înfrângere şi dezarmare,căci forţa,ale cărei unelte vrem noi să fim,e etern invincibilă.

- Ilie Gârneaţă(tot acolo): Pe drumul pe care ni l-am ales de acum 7 ani,vom şti să mergem tot aşa de hotărîţi.Ciolanele deprinse cu asprimea zilelor de închisoare şi de mizerie,se vor simţi foarte bine în tranşeele de luptă,pe poziţie,contra duşmanului... în ţara aceasta există un colţ,unde,în orice ceas din zi şi din noapte,o gardă veghează cu faţa la duşman.

- Corneliu Georgescu(tot acolo): Luptători! Aprindeţi din nou în suflete făclia credinţei că biruinţa şi izbânda va fi a noastră!

- Radu Mironovici(tot acolo): Cu credinţa în Dumnezeu să pornim la lucru şi încetul cu încetul să ne clădim o nouă casă,care să fie de două ori mai frumoasă. Iată"Legiunea",la care am pus o primă piatră de temelie.

- Vintilă Horia,în "Am trecut prin iad" de Ion Pantazi: Legiunea nu a fost o prezenţă politică întâmplătoare sau imitatoare,aşa cum o vor unii.Este inutil să ascundem sau să dispreţuim ceva care face parte din noi înşine.Oamenii lui Codreanu au întruchipat o filozofie românească,au încercat o reformă în profunzime şi au plătit cu viaţa încercarea lor.Tragedia şi martiriul nu pot fi şterse de nimeni de pe faţa Istoriei neamului nostru.Duşmani sau prieteni ai Legiunii,nu ne putem permite luxul de a o elimina sau de a-i micşora nici meritele nici defectele,nici sacrificiile nici excesele,aşezate toate într´un timp de cronici,în faţa însăşi a injustiţiei,a sângelui,a suferinţei în închisori,a conceptului de martir(martor însângerat) din care a fost scrisă trecerea prin timp a acestui fragment românesc - fără de care o înţelegere a României din secolul al XX-lea nu va fi niciodată posibilă,indiferent,repet,de atitudinea pe care o vom avea în faţa lui.Cred că Ion Pantazi a ştiut,poate că pentru prima dată,să pună în evidenţă această aventură sine qua non.

- Alexandru Şendrea,în "New York Spectator"(Iunie 87): Col.Magherescu descrie uciderea lui Nicolae Iorga de legionari.Uciderea acestuia a fost o crimă oribilă,nu încape îndoială.El a fost unul din marii savanţi ai României; dar,în acelaş timp,aportul său personal la altă asasinare,aceea a lui Corneliu Zelea Codreanu,nu e nici măcar schiţat de Magherescu,ceea ce privează pe cititor de înţelegerea exactă a faptului...

Thomas Becket,episcop de Canterbury,fost cancelar al regelui Henric II al Angliei şi prieten intim al acestuia,a fost asasinat de un grup de gentilomi din anturajul imediat al regelui.Aceştia l-au străpuns cu spadele pe când episcopul oficia în altar,îmbrăcat în odăjdii.Asasinarea a fost comisă fără ştirea sau îndemnul regelui,dar acesta,deşi neştiutor,s´a simţit autorul moral al crimei.Pentru a-şi potoli chinurile sufleteşti şi ale conştiinţei,s´a dus pe ascuns la mormântul episcopului şi,îngenunchind,s´a desbrăcat şi a ordonat să fie flagelat până la sânge.După care,l-a sanctificat pe Thomas Becket.Mareşalul Antonescu a fost asasinat aşişderea lui Becket,mai întâi în fiinţa sa morală,tot într´o catedrală(a neamului - Palatul regal),fiind tot în odăjdii(uniforma de mareşal cu insigna vitejiei neamului prinsă în piept - Crucea Mihai Viteazul), şi tot în timpul oficierii unei slujbe(acţiunea de scoaterea ţării din impas). Diferenţa dintre primul caz şi al doilea constă în aceea că,în cazul Becket, regele Angliei nu era amestecat în făptuirea crimei; în cazul Mareşalului Antonescu,însuşi regele României a dat ordinul de arestare şi,peste ani,şi-a pus semnătura pe sentinţa de condamnare la moarte a eroului! Regele Angliei,deşi neimplicat în crimă,a simţit nevoia unei uşurări de conştiinţă,flagelându-se şi

apoi sanctificând victima.Ex-regele României nici după trecerea a patruzeci de ani nu schiţează cel mai mic semn de căinţă; din contră,îşi etalează fapta ca pe un merit excepţional!

- Ion Raţiu,în "The Times",3 Iunie 87: E posibil,oare,ca cineva -fie că e istoric,fie că nu- să creadă că toţi Dacii şi Romanii au fost retraşi de la nordul Dunării când Imperiul Roman a abandonat "Dacia Felix" în anii 271-274 e.n.!? Noi toţi am asistat în zilele noastre la desmembrarea mai multor imperii.Poate cineva da un singur exemplu prin care să se arate că retragerea puterii imperiale a însemnat retragerea întregei populaţii a ţării? Că Imperiul,după retragerea sa,nu a lăsat nicio urmă?...

Întreaga campanie maghiară împotriva "genocidului" şi "etnocidului"din Transilvania n'ar fi avut niciun succes dacă n'ar exista o acerbă persecuţie a întregei populaţii necomuniste din România.Nicolae Ceauşescu,guvernul comunist şi Securitatea sunt vinovaţi că toţi cetăţenii de rând din România sunt lipsiţi de cele mai elementare drepturi umane.Maghiarii din Exil sunt vinovaţi că fac din această situaţie tragică o problemă etnică.

- Sf.Părinte la Köln,1 Mai 1987: Se vorbeşte mult astăzi de drepturile omului. În foarte numeroase ţări ele sunt violate,dar nu se vorbeşte nicăieri de drepturile lui Dumnezeu.Şi totuşi,drepturile omului şi drepturile lui Dumnezeu sunt strâns legate.Acolo unde Dumnezeu şi legea sa nu sunt respectate,nici omul nu poate face să prevaleze drepturile sale... Drepturile lui Dumnezeu şi drepturile omului sunt respectate împreună sau sunt violate împreună.E vorba de a da lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.Numai atunci se va da şi omului ce este al omului("L'Homme Nouveau",Paris,17 Mai 1987).-

- Dumitru Ghiţescu,în "Trecute vieţi de Doamne şi Domniţe"(de C.Gane),vol.III, p.125: Din nefericire,prin moartea -a lui Constantin Pălăduţă- toate nădejdile s'au stins,căci de venea el domn,n'ar fi trecut peste ţară atâta nenorocire ca în vremea lui Sturza Vodă,care a deschis porţile Moldovei jidovilor,de au intrat în ţară prin mijlocirea a 40.000 de galbeni ce se vorbea că ar fi luat de la ei.- C.Gane(tot acolo)p.165: Dar ori ce bine ar fi încercat să facă sau chiar ar fi făcut Domnul acesta,răul pe care l-a făcut nu se aseamănă în monstruozitate cu nici un rău făcut de cineva vreodată acestui neam românesc.El e cel care a adus cu duiumul pe jidani din Galiţia în Moldova,de s'au întins apoi ca râia peste tot cuprinsul ţării.-

- Ion Profir,Singur pe cer,din România la Stalingrad.- Puţine zile după ce am părăsit spitalul,am ieşit în oraş,în Bucureşti.Cu această ocazie mi-am dat seama de starea de spirit a populaţiei după prima campanie a războiului nostru contra ruşilor.Toţi românii erau pe deplin conştienţi că URSS-ul profitase din plin şi în mod meschin de situaţia creată de războiul lui Hitler.În 1940,printr'un ultimatum ne-au răpit Basarabia cu Herţa şi jumătate din Bucovina.Elanul cu care noi luptam pe frontul de răsărit a fost provocat chiar de lăcomia acestor ruşi-comunişti.Când în 1941 nemţii au invadat Iugoslavia,Hitler ne-a invitat să ocupăm Banatul sârbesc,unde locuiau un mare număr de români,dar Antonescu a refuzat demn propunerea...

Lângă aerodromul nostru -la Rostov- era o casă cu câteva camere,unde două românce distribuiau voluntar alimente la soldaţii rătăciţi de unităţile lor. Una era soţia unui căpitan de infanterie de pe front,iar cealaltă era Smaranda Brăescu,celebra noastră paraşutistă,care la Philadelphia,în USA,bătuse recordul mondial de înălţime.Le-am arătat marele pericol în care se găseau,cu gerul şi cu ruşii,dar aceste femei aveau un înalt simţ al datoriei şi înfruntau totul.

Trimis în misiune,am decolat repede,dar abia escamotez trenul de aterisaj când cineva mă bate pe umăr: Sunt şi eu aici,aud o voce.Era Smaranda Brăescu. Ce cauţi dumneata în avion? o întreb mânios! Vreau să lupt şi eu,vreau să fiu trăgător la mitralieră! Îţi dai seama ce-ai făcut? o întreb; ai un ordin de sbor? Dacă te omoară un glonţ,cum pot eu motiva moartea dumitale? Vreau să lupt, repetă dânsa.- Nu puteam întoarce avionul s'o cobor.După aterisaj am luat-o deoparte,sfătuind-o să se lase de acest sport şi să părăsească aerodromul.N'am reuşit s'o conving.Spunea că va cere aprobare să sboare ca mitralior...

A doua zi,abia luasem înălţime şi iar sunt bătut pe umăr.Iar dumneata? Pe unde ai intrat? M'am ascuns în spatele avionului şi am intrat după dumneata, îmi spune ea nevinovată,ca un şcolar cu lecţia neînvăţată. -Ei bine,întoarce avionul; data trecută te-am prevenit! -Dar am aprobarea colonelului,îmi spune ea. -S'o văd! -E aprobare verbală.. -Şi asta voi vedea! Admiram curajul ei dar mă punea într'o situaţie foarte delicată. -Ruşii! strigă Smaranda.Trebuia să verific: poate erau nemţi sau români încercuiţi.Am coborît virând pe dreapta.

-Şi totuşi sunt ruşii! repetă Smaranda.M'am convins şi eu... La aterisaj întreb pe colonel dacă dacă într'adevăr dăduse aprobare Smarandei Brăescu să mă însoţească.Răspunsul a fost negativ.Am chemat-o pe Smaranda şi i s'a pus în vedere să părăsească aerodromul,mai ales că tancurile ruseşti ajunseseră la câţiva kilometri de noi... Dar la următoarea misiune,tocmai mă găseam într'o situaţie foarte dificilă,când dau iarăşi cu ochii de Smaranda Brăescu,în partea carlingei.Văzând că eram lac de transpiraţie,a dispărut în avion.A reapărut când sburam peste Don. -Profir,zice ea,nimeni nu vrea să-mi dea locul de mitralior!
-Lasă-mă'n pace,Smaranda,ei îşi cunosc meseria lor.Stai aici lângă mine!

Ştirile primite de pe front erau din ce în ce mai proaste.Într'o dimineaţă am întâlnit-o pe Smaranda,care tocmai pleca la Melitopol cu un cargo de transport Ju 52.Exact peste noapte,o bombă rusească picase peste casa pe care o locuise şi care a dispărut complect.A plecat chiar la timp.A doua zi am fost şi noi mutaţi pe un alt aerodrom,de cealaltă parte a oraşului.-

- Horaţiu Comăniciu,la Congresul Românilor Liberi: Când lipsa de justiţie s'a năpustit asupra noastră cu o deosebită putere,când ni s'au furat casele,câmpiile şi munţii,când puterea noastră materială s'a transformat în cenuşe,nu ne mai rămâne decât un singur sprijin serios,forţa morală.Ea se manifestă primordial prin unire,care-i temelia marilor realizări,însumarea virtuţilor şi eliminarea slăbiciunilor.Noi am rătăcit prin deşert zeci de ani.Decenii de diviziuni.La un moment dat CNR şi URL,plus alte vreo 20 de asociaţii,s'au unit.Ele au dat Soultzmatt-ul din anul trecut,Frankfurt-ul,Bonn-ul şi manifestarea Bibliotecii din Freiburg.Primele două,cu participare regală.

Aceste manifestări au ridicat Exilul pe-o treaptă superioară.Au ridicat un munte speranţelor româneşti.Urcuşul n'a fost totdeauna uşor,dar s'a ajuns la vârf,unde trebue să ridicăm templul unirii naţionale.De reuşim să unificăm Exilul,încrederea va renaşte între noi,speranţele vor creşte în ţară şi ne putem prezenta cu alt prestigiu în faţa străinătăţii.-

CĂMARA DE FRUCTE de Ion Pillat

Deschid cu teamă uşa cămării de-altădată
Cu cheia ruginie a raiului oprit,
Trezind în taina mare a poamelor,smerit,
Mireasma şi răcoarea,şi umbra lor uitată.

Mă prinde amintirea în vânatul ei fum,
Prin care cresc pe poliţi şi rafturi,ca pe ruguri,
Arzând în umbră,piersici de jar,şi-albaştri struguri
Şi pere de-aur roşu cu flăcări de parfum.

Şovăitor ca robul,ce calcă o comoară
Din basmul cu o mie şi una nopţi,mă'nchin;
Văd pepeni verzi - smaragde cu miezul de rubin -
Şi tămâioşii galbeni ca soarele de vară.

Se-aprind fantasmagoric caise şi gutui:
Trandafirii lampioane şi lămpi de aur verde...
Dar părăsind cămara ce minţile îmi pierde,
Tot rodul vrăjitoarei cu lacăt îl încui.

&& Citim,în diferite publicaţii,darea de seamă asupra Congresului Episcopiei Catolice Române din America,ţinut la East Chicago,26-28 Iunie.Pe lista de participanţi,parcă lipseşte ceva.Nu vedem,într'o epocă de hotărît ecumenism,când şi solidaritatea românească apare mai imperativă ca oricând,numele episcopului ortodox Natanael,al cărui frăţesc salut ar fi luminat multe speranţe...

&& Joi 18 Iunie,Doamna Prof.Mariana Piscoci şi-a trecut cu brio examenul de doctorat în Filosofie la Sorbona.Tema: "L'Homme - l'Être Historique",subiect de filosofia istoriei - la Blaga,se'nţelege,căci "repertoriul" românesc n'avea cum să lipsească.În juriu,profesorii Claude Polin,Janine Chanteur şi Jean Baraut. Amfiteatrul Quinet,plin de lume selectă.Şi dacă lupta a fost grea,durând câteva ore,paharul de şampanie care-a urmat a fost,parcă,ceva mai lesnicios.. Şi iată pe filosoful dela Lancrăm "făcând carieră" la Paris,cu veleităţi mapamondiste: acum un an,tot la Sorbona,soţul Doamnei,G.Piscoci-Dănescu îşi susţinuse doctoratul cu tema "Théorie et pratique communistes",o aplicaţie a lui Blaga şi poate chiar prima teză de filosofie stilistică din istoria filosofiei; la 24 Iunie a urmat vestitul colocviu; iar acum aflăm că cineva s'a înscris pentru un nou doctorat în Blaga,tot la Sorbona.Să fie într'un ceas bun!

C.-St.Unite: Vrearea d-tale,faţă de toţi cei ce descind din viţă Traco-Macedo-Romană,e fără limite.Nu există număr din sprintena,vioaia şi bătăioasa "Vatră", în care să nu fie menţionaţi şi apăraţi Românii sudici; ca să nu mai vorbim de bogatul calendar.. În Via Palestro,la bunul preot Geoffroy,Vă auzeam povestind lui Chiacu,cu atâta entuziasm,de descoperirile unor macedoneni răsleţi prin Bari(Zega),Genova,Venezia(Ciomu),pe cari îi găsiserăţi în peregrinările prin Italia.Mi-aduc aminte că oridecâte ori venea la Roma fostul preot dela Turia, Grijoti,dela San Candido,mă amuzam de cum îl instigaţi,îl puneaţi la probă dacă ştie cântările,vocile,psalmii şi regula preotului,şi a dascălului la strană; iar el nu se mai oprea,de parcă aveai impresia că era decis să facă liturghie de duminică în toată regula... Beh! Si stava bene quando si stava male.Addio, bei tempi passati.. Bine ar fi dacă aţi putea veni la congres,ori măcar să ne trimiteţi o lucrare în legătură cu românitatea sud-dunăreană.Am de gând să vin la cursurile de macedo-română dela Universitatea din Bonn,pe vară.

R.-St.Unite: Tata trebuia să fie aici de Crăciun,dar cei dela Bucureşti n'au pierdut nici ocazia asta de a-şi manifesta sadismul gratuit.După ce i s'a eliberat paşaportul şi a luat viza USA,după ce a trecut cu bagajele de vamă,- când să se urce în autobuzul pentru avion a fost reţinut pentru încă ceva cercetări urgente,i s'a luat paşaportul şi i-au dat înapoi buletinul de populaţie.Nu mai comentez şi nici nu încerc să vă spun ce amărîţi am fost noi,ce emoţii trebue c'a avut,mai ales la vârsta lui; iar noi l-am aşteptat ore în şir la aeroportul Kenedy! Dar vouă v'am cântat "Sorcova" de peste ocean,pe trei voci amărîte de refugiaţi,însă cu dor şi speranţă...

Am trimis urări de "Paşte fericit" cu bucurie,dar de asta tare ne îndoim,cu atâtea veşti proaste din ţară.Cum vom cânta în noaptea Învierii,când biserica la care mergeam an de an cu părinţii şi dela care ne întorceam cu lumină acasă, au dărâmat-o cu buldozerele şi-şi mai ţine zidurile drepte doar în sufletele noastre? Cu toată tristeţea tot mai sperăm că o să fie iarăşi bine...

P.-Franţa: Vă urmăresc scrisul cu mare atenţie şi satisfacţie!

C.-Germania: Ultimul număr,interesant şi instructiv ca totdeauna.Îţi alătur,ca de obicei,un modest ajutor.

R.-St.Unite: Aveţi perfectă dreptate: dacă lumea occidentală ar putea fi informată despre Comunismul Internaţional în toate detaliile,forţele întunericului nu s'ar mai putea întinde în latul şi lungul pământului.Din păcate,toate mijloacele de comunicaţie sunt în mâinile acestor canibali,cari dezinformează opinia publică şi fac propagandă sionism-comunismului internaţional.

M.-St.Unite: Americanii merg,ţopăind,spre pieire.Casa arde şi baba se piaptănă. Nu le mai poate nimeni deschide ochii! Totalmente mesmerizaţi,sub vraja "cutiei idiotului",storc vieţii ultimele picături de plăcere animalică.Iudaizată într'un grad într'un grad pe care cei de dincolo nu-l vedeţi atât de bine ca noi cei de aici,ţara e în putrezire.Acea racilă de care vorbea Căpitanul ca cea mai mare pacoste pe care a adus-o pe capul nostru jidovimea invadatoare: politicianismul,e aici în plină floare şi i se văd roadele pentru cei ce au ochi să vadă.Eu cred că neamurile ne vor avea învăţători pe noi românii - nu numai,cum spunea Gârcineanu,pe drumul reîntoarcerii la Dumnezeu,ci şi pe calea reîntoarcerii la un făgaş normal de convieţuire cu alte popoare,pe-o cale de redresare morală şi curăţenie interioară.După cum spunea un scriitor american: "Şi-acum, că l-am citit pe Codreanu,spiritul lui s'a aşezat permanent în conştiinţa mea. Îmi va ajuta şi mă va conforta în propria mea luptă.M'a şi făcut să gândesc mai bine de rasa omenească,căci măcar unul din membrii ei -Căpitanul- a fost atât de mare încât a atins norii".Şi'n alt loc: "El a fost un cavaler în armură strălucitoare într'o vreme când cavalerismul a devenit de negândit".

P.-Polonia: Din ţară am veşti triste: mulţi români n'au izbutit să iasă din iarnă! Când voi avea prilejul,Vă voi încredinţa relatarea unor evenimente petrecute în Februarie 1980 la New York şi la care regretata D-nă Veturia Mănuilă a luat parte.- Aici pe plic,vedeţi un timbru emis special pentru a treia călătorie a Papei în ţara sa natală.Se făcuseră tot felul de presupuneri,dar desfăşurarea vizitei a arătat că nici Papa nici polonezii nu s'au schimbat,nici cu o iotă! Din "Vatra aflu multe despre românii noştri...

G.-Suedia: Pentru Vatra noastră,vin acum şi cu obolul meu: 100 de coroane.

V.-Franţa: Şi să nu se uite că soarta Românilor de pe malul drept al Dunării - în Tribalia- depinde şi de ultimul român,indiferent de apartenenţa sa politică sau duhovnicească,sau de culoarea sa ideologică.

P.-România: Dorinţa de a Vă vedea, s'a spulberat: se pune problema valutei...

T.-Elveţia: M'am dat drept transilvănean pentrucă am locuit un timp acolo,însă mama era basarabeancă,refugiată în România în 1944,tatăl,născut în judeţul Olt, fiind pe frontul din Răsărit.Deci nici eu nu ştiu precis ce sunt,doar atâta e sigur: că sunt Român! Mama mea,căsătorită în 1937,e singura din familia Aftenie care a supravieţuit.Restul familiei: bunicii mei,doi fraţi ai mamei,un unchi al mamei cu şapte băieţi,au fost luaţi din Basarabia şi duşi nu se ştie unde,nu avem despre ei nici cea mai mică informaţie.

P.-Franţa: Toată lumea ştie că istoria e o ştiinţă; ştiinţe însă sunt şi biologia,fizica,chimia sau astronomia.Spre deosebire de toate celelalte ştiinţe,istoria nu dispune încă de o definiţie clară cu privire la ceea ce ar putea fi obiectul ei,cu alte cuvinte "fenomenul istoric".Există un fenomen biologic care face obiectul biologiei,unul fizic care face deliciul fizicienilor,etc.; nu se ştie încă deloc(şi nici măcar nu prea se pune problema),unde începe şi unde se termină fenomenul istoric.Cu alte cuvinte,care din faptele omeneşti merită numele de istorie şi care nu.Omul face istorie,ba e chiar singurul care face aşa ceva,chiar fără să o vrea cu tot dinadinsul,totuşi n'o face mereu şi în aceeaşi măsură; intensitatea şi coordonatele pe care se desfăşoară istoria depinzând de foarte mulţi factori - cu aceştia s'a bătut odată Blaga...

N.-St.Unite: Succes în lupta pornită cu decenii în urmă,pt a birui pe vrăşmaşii văzuţi şi nevăzuţi! Alătur o mică contribuţie.Mă doare inima de tot ce se întâmplă cu Biblioteca,dar necinstiţii îşi vor rupe cu siguranţă unghiile...

V.-St.Unite: Avem puzderie de preşedinţi şi directori in spe,"specialişti"în politică mondială,poezie,control şi îndrumare.. Alăturat o modestă contribuţie Vetrei,care s'a autodepăşit în ultimul număr,cel închinat lui Moţa.

V.-Germania: Când am plecat,'78,lăsam o lume,odinioară plină de vitalitate,vitejie şi înţelepciune; o lume învinsă şi spoliată; o lume estropiată şi care continua să se estropieze; o lume înşelată care încă spera,neputincioasă,cu un mare S.O.S.în priviri,spre cele patru puncte cardinale ale acestei lumi nepăsătoare; o lume flămânzită şi epuizată,care tânjea după dreptate şi civilizaţie; o lume,căreia nu ştiu dacă ultima oră i-ar mai putea oferi vreo şansă.Totodată lăsam cincizeci de ani de viaţă fără viaţă,cu idealuri pentru care am muncit greu,zadarnic şi peste puterile mele.În clipa despărţirii,tot ce agonisisem într'o viaţă era o valiză legată cu sfoară,cu care plecam în Occident,şi grămada unor triste şi îngrozitoare amintiri...

Nu am mai văzut de foarte mult timp o publicaţie atât de îngrijită ca formă, cu o scriere clară,proprie limbii române şi intelectualului dela munte,pentru care în familia mea exista o afecţiune deosebită(vacanţele anilor mei tineri se petreceau între Câmpulung-Rucăr-Dâmbovicioara).Găsesc interesantă Vatra,am descoperit lucruri ce le aflu abia acum,sau le cunoscusem,dar altfel.. Dureroasele dispute din exil,le găsesc nonsens la această oră,dacă mă gândesc la ce-am lăsat acolo.. Oala clocotită,în care am fiert generaţie după generaţie, e deschisă azi pentru toţi,vinovaţi sau nevinovaţi...

P.-Argentina: Cât despre copiii noştri,nu uita că pe-aici nu mai vine niciun român din ţară.Din contră,majoritatea din cei ce mai existau pe aici au plecat spre alte latitudini.Copiii noştri,aproape toţi s'au căsătorit cu elemente de pe aici.Aceasta,şi faptul că n'au cunoscut ţara,nu-i mai îndeamnă la muncă pe ogor românesc.Iar noi am cam îmbătrânit,cu respectivele urmări...

V.-Germania: Eu tot sunt încă de convingerea că adevărata Românie de mâine, Româniile albe ale lui Aron Cotruş,nu se va putea realiza trainic decât pornindu-se dela ce au avut mai bun Iuliu Maniu,Corneliu Codreanu şi Ion Antonescu.

CÂNTEC DIN EXIL de Ovidiu Vuia(din "Cuminţenia cerului")

Cerul s'a'nchegat ca de leşie
Adunat la suflete în blid;
Căci destinul cel mărunt,hibrid,
Noi îl ducem tot în pribegie.

Ţării noi i-am vrut aleasă parte,
Când printre vecini am rătăcit;
Luptei nu i-am fost avut un rit,
Lumea n'are timp pentru dreptate.

Suntem azi o navă rătăcită
Malurilor înghiţite'n moină.
Nu mai plânge jalnica ta doină
Dor de ţară,patrie iubită.

&& La cel de al 27-lea festival de folclor şi muzică românească din Banatul înstreinat,care a avut loc la Vârşeţ,19-21 Iunie,au participat peste 4000 de oaspeţi,pentru a asculta trei concerte,muzică populară şi a admira jocurile ţărăneşti,produse a circa 1000 de amatori din Seleuş,Straja,Vladimirovăţ,Iancov Most,Uzdin,Coştei,Satu Nou,Vlaicovăţ,Vârşeţ,Nicolinţ,Locve,Toracul Mare şi Mic, Ovcea,Doloave,Ecica,etc.,cu fanfarele,soliştii şi societăţile lor culturale, cu nume foarte neaoşe: Turturica,Doina,etc.

IN MEMORIAM

+ Cu Doamna Vasiloschi dispare ultimul reprezentant al generaţiei părinţilor,-moştenitoare,la rândul ei,a generaţiei care dela 1848,şi trecând prin marele moment al lui Vodă Cuza,ajunsese la făurirea Vechiului Regat.Când,acum 97 de ani la Sadău,în dulcea Bucovină,vesela grădină a lui Alecsandri,se năştea Valeria Usatiuc,Eminescu şi Creangă abia de părăsiseră această lume,iar generaţia Unirii,cu Alecsandri,Kogălniceanu,Ghica,Brătianu şi alţi mari români trecea "ştafeta" unei alte generaţii de oameni vrednici,care avea să tot lărgească brazda, până la înfăptuirea României Mari.În acea vreme Carol I,abia proclamat rege după victoriosul război al Independenţei,se trudea să scoată România din Balcani, dându-i o fizionomie mai demnă de nobila obârşie a strănepoţilor Romei; în Transilvania se urzea Memorandul,în Bucovina Partidul Naţional Român,la Feteşti-Cernavodă se profila faimosul pod de peste Dunăre.

Fiică de preot,din tagma ce-a ţinut cel mai mult,alături de învăţători,trează o conştiinţă românească în toate provinciile înstreinate,Doamna a absolvit Şcoala Normală din Cernăuţi,ceeace constituia o raritate într'o vreme când fetele se socoteau foarte învăţate dacă ştiau să scrie şi să citească.Întregirea hotarelor avea s'o afle deja căsătorită cu viitorul preot,cu slujbe de răspundere apoi pe lângă Mitropolia dela Iaşi şi Patriarhia din Bucureşti,pentru ca,în cele din urmă,în timpul războiului de dezrobire a Basarabiei şi Bucovinei,să i se încredinţeze conducerea Bisericii Române din Berlin.

Bucuriile,nu prea s'au îmbulzit în căminul Doamnei.Singurul fecior,ofiţer de aviaţie,a căzut în Rusia,în luptă contra bolşevismului.Una din fete a murit în plină adolescenţă,încă din ţară; alta,Oltica,la Düsseldorf,în pribegie; iar, mai la urmă,s'a dus şi părintele.Rar am văzut însă o mamă şi soţie,să suporte mai creştineşte nedreptele lovituri ale soartei! Doamna şi-a secondat soţul cu aceeaşi dragoste şi abnegaţie în dificila misiune de preot în exil,nelipsită dela manifestaţiile româneşti,în frumosu-i costum naţional,iar casa i-a rămas mereu deschisă pentru ajutarea şi încurajarea oricărui pribeag.Până şi'n solitudinea agoniei a căutat s'apese cât mai puţin asupra celor dragi din jur.

Acum,această martoră a întregei istorii contemporane a României,dela febra iredentismului din provinciile subjugate,la înfăptuirea României Mari,la ciopârţirea Ţării şi la robirea ei,ne-a părăsit,departe de scumpa-i Bucovină,de familie,de sfintele morminte ale înaintaşilor,lăsând adânci regrete şi multă întristare la toţi cei ce au cunoscut-o.Niciun pribeag român,din cei ce i-au călcat ospitalierul prag al casei,nu va putea s'o uite.Fie-i ţărâna uşoară - şi Dumnezeu s'o aşeze cu drepţii săi! (P.Vălimăreanu,cuvântare la groapă)

+ Mircea Petru s'a născut la Calafat,la 3 August 1910.A urmat Liceul Militar din Craiova,pe care l-a absolvit în anul 1929.Între 1929-1931 a făcut Şcoala de Ofiţeri de Artilerie din Timişoara.După stagiul de un an la Regiment,a urmat doi ani Şcoala Specială de Artilerie,pe care a terminat-o în 1935.Atras de aviaţie,şi-a cerut mutarea acolo şi a făcut Şcoala de observatori aerieni,unde s'a distins şi a ajuns profesor.A scos o carte valoroasă despre "Planorism şi sborul fără motor".A urmat şi absolvit Şcoala de Război în cadrul Aviaţiei,devenind Ofiţer de Stat Major în Corpul Aerian Român.Aci l-a prins războiul.

Îmi povestea că în primăvara anului 1944,când frontul rusesc ajunsese în nordul Moldovei şi Basarabiei,fiind ofiţer de legătură al aviaţiei pe lângă Comandamentul Corpului 4 al Armatei Române,a venit în contact de mai multe ori cu Mareşalul Antonescu,pentru pregătirea acelei defensive disperate."Oricine a lucrat direct cu Mareşalul Ion Antonescu -îmi spunea el-,a fost subjugat de personalitatea şi capacitatea acestui om!".Mircea Petru a purtat,în adevăr,un cult amintirii Mareşalului.El a scris,în exil,numeroase articole şi note spre a reîmprospăta memoria Mareşalului,care a fost primul martir român ucis de ruşi, urmat de zeci şi zeci de mii de victime ale comunismului AMORAL şi ATEU.

După război,în 1949 Mircea Petru fuge în Iugoslavia.E prins însă de sârbi, închis şi chinuit 11 luni,cu Remus Radina şi alţii,cari au fost predaţi securităţii RSR,dar el a reuşit să fugă în Italia.În lagărul dela Latina a învăţat engleza şi a intrat în serviciul americanilor,pentru problemele ce priveau România,pe care acum o ajutau în lupta contra comunismului.A fost trimis la Paris ca să colaboreze cu Ministerul de Interne francez pentru susţinerea luptei de rezistenţă din munţii Făgăraş,Haţeg şi Apuseni.După ce două eşaloane de paraşutişti voluntari români au pierit împuşcaţi de securişti,un paraşutist a reuşit să scape şi,revenind la Paris,să arate lui Mircea Petru că Francezii aveau,în Ministerul de Interne,infiltraţi comunişti,informatori ai ruşilor.Mircea a'a opus să mai fie trimisi alti paraşutişti în România şi,în 1957,a fost expulzat.

Primit în Spania de Las Rojas,ambasadorul spaniol,a stat la Madrid trei ani, după care,în 1960,a plecat la New York.Aici a primit cetăţenia americană şi a fost pensionat după 20 de ani de activitate.În anul 1966 s'a căsătorit cu Cécile,care,fiind elveţianoă,s'au mutat aici la Fribourg,unde a şi murit dramatic.

Colaboram cu el la lucrarea la care ţinea foarte mult,"Să ne cinstim eroii aviatori".Marţi 14 Iulie,soţia sa a fost internată în spital,unde Joi dimineaţa a fost operată.La prânz Mircea mi-a telefonat foarte abătut şi agitat.Seara a murit de o criză de inimă.A sburat sus în cer,la aviatorii săi iubiţi!

Mircea Petru a fost un suflet mare de român.A luptat neobosit cu scrisul şi cu banii săi,pe care-i cheltuia bucuros pentru orice cauză românească,în lupta pentru liberarea Ţării.Dumnezeu să-l odihnească! (Gh.Mazilu,la înmormântare)

+ O veste tristă dela Chicago: astăzi a fost înmormântarea iubitei şi scumpei noastre Doamne,Eglantina Daschievici.După o suferinţă de vreo 5 ani de paralizarea totală a părţii drepte a corpului,şi a vocii,pe data de 4 Iunie,după cum am fost anunţat de compatriotul nostru Predescu,care locuia în aceeaşi casă,Dânsa a intrat în comă şi pe data de 13 Iunie,orele 3.30,a murit,iar Miercuri 17 Iunie a avut loc înmormântarea în cimitirul Rosehill,alături de maiorul Ion Bumbăcescu.Dimineaţa a avut loc serviciul religios la biserica "Sf.Maria" din Central Ave,unde au participat circa 40-50 de români,cât şi prieteni din alte naţionalităţi.La înmormântare au participat,dintre românii cunoscuţi,Eugen Bârsan,Gh.Bulumete,Bocioagă,eu şi cu soţia.

Doamna Daschievici a fost o româncă cum puţini sunt pe aceste meleaguri. Personal,o cunosc încă din Basarabia noastră dragă,dela Chişinău şi Soroca,unde a fost profesoară la câteva licee de fete.de Limba Română.Am reîntâlnit-o în 1958 la Chicago,când am venit în USA.De-atunci ne-a fost o prietenă foarte apropiată,ne vizita des cu maiorul Bumbăcescu,am trăit mari clipe româneşti.Acum, amândoi ne-au părăsit! Ne rugăm bunului Dumnezeu să le ierte toate păcatele, să ţină ţărna uşoară acestor mari patrioţi! (Alexandru Frunză,scrisoare)

+ Pierderea Episcopului Trifa înseamnă mare pagubă pentru refugiul românesc şi pentru neam.A dispărut cea mai frumoasă figură,care a ţinut piept duşmanilor noştri de totdeauna.La moartea lui ar fi trebuit să bată în dungă clopotele refugiului românesc şi ale neamului robit! Păstor de suflete,a luptat pe tărâm bisericesc şi a întărit ortodoxia,câştigându-le independenţa contra regimului de ocupaţie din ţară.S'a afirmat ca mare pedagog şi bun organizator.Când a ajuns episcop,Episcopia era o ruină,o paragină.A ţinut piept tuturor duşmanilor Bisericii şi-ai Neamului.A fost printre primii ce s'au dedicat noii şcoli româneşti. iar aici întruchipase aspiraţiile Neamului.N'a părăsit câmpul de bătălie,ba şi-a luat singur răspunderea.Exilul a pierdut în el un luptător,cavaler al noii credinţe.Se va simţi lipsa unui luptător de talia lui! (N.Şeitan,scrisoare)

&& Pentru zidirea Templului din Ierusalim,în sec.X înainte de Cristos,Solomon a cerut regelui din Tir un meşter priceput la toate.Şi acesta i-a trimis pe Hiram,care a şi fost arhitectul suprem al Templului.Acum un învăţat german,Jürgen Spanuth,afirmă în "Deutschland in Geschichte und Gegenwart"(Tübingen,Martie 1987),cu lux de dovezi,înşirate pe 7 pagini mari,că acest Hiram nu era nici semit,nici din neamul regelui din Tir,şi cu atât mai puţin începătură... francmasoneriei,ci de viţă germanică,emigrată cu două veacuri înainte de pe la Marea Nordului: "der erste germanische Künstler,dessen Name und Werk wir kennen"...

&& La 17 Ianuarie 1945,o escadrilă americană a bombardat oribil oraşul german Paderborn.Recent,unul dintre piloţi,căpitanul Frank Clark,a scris primarului din Paderborn,declarând că se căieşte profund de a fi luat parte la bombardament; cere iertare populaţiei şi îngăduinţa de a veni acolo ca turist.Iar primarul i-a răspuns,în numele populaţiei,că nu-i nimic de iertat,întrucât războiul nu l-a inventat el,Clark,şi misiunea lui era să asculte de ordin; că,aşadar,a făcut rău c'a aşteptat atâţia ani: "populaţia vă aşteaptă nu ca turist,ci ca oaspe dorit".- Ce păcat că oameni ca primarul dela Paderborn,şi Clark,n'au rosturi mai înalte în conducerea lumii!-

&&În 1985, 31% din bugetul Rusiei s'a cheltuit pentru armament.În 1981-85,ea a vândut arme de 56 miliarde dolari,fiind în capul listei exportatorilor de acest gen.Paralel,ea organizează mari manifestaţii pentru.. pace,- pace exemplificată în Afganistan,Mozambic,Nicaragua,Cuba,România,etc.

&& În luptele lui Napoleon au căzut la Marengo 6.000 de soldaţi; Austerlitz, 10.000; Wagram,Essling,Eylau,50.000.De la isbucnirea revoluţiei la Napoleon au pierit peste 2 milioane de francezi.Franţa avea,în 1789, 24 milioane de locuitori.În Rusia au pierit 500.000 ostaşi.- ("Borghese")

CHESTIE DE "MORALĂ"

Reacţiile la primirea lui Kurt Waldheim de către Papă au depăşit stadiul isteriei.B'nai B'rith califică de şocant şi repugnant faptul că această întâlnire "n'a denunţat şi nici măcar nu s'a referit la cea mai mare crimă comisă vreodată contra umanităţii","cea mai mare crimă"fiind,să nu uităm,aceea a nazismului masacrând 6 milioane de evrei şi nu aceea a comunismului care a masacrat 200 de milioane de creştini.Presa israelită evocă astfel pe papă: "O săptămână e o rugăciune pentru a cinsti victimele holocaustului,o săptămână e primirea unui nazist pentru a le mânji memoria".Dar Elie Wiesel merge până la a pretinde că,la Majdanek şi Auschwitz,nici măcar n'a evocat holocaustul(radio israeliană). Primul ministru israelian,Isac Şamir,declară la Figaro că această întâlnire "e venită să legitimeze oribilele crime de acum mai bine de 40 de ani".Ministrul de externe Simon Peres crede că dl Waldheim "va deveni poate simbolul cel mai important" al oroarei naziste.La manifestaţia studenţilor evrei la Nunţiatura din Paris,pancarte proclamau că "Pius XII: Ioan Paul II = 6 milioane", "Cifre: 6 Milioane,litere: K.W." (Karol Wojtyla şi Kurt Waldheim).

Se notează de altfel un contrast izbitor între virulenţa acestor vorbe răsunătoare în presă şi foarte slabul număr de manifestanţi: vreo 30 la Paris,vreo 60 la Roma.E ca un defazaj între "reprezentanţii" iudeilor şi comunitatea iudaică reală... Se va nota deasemeni discreţia celebrului "vânător de nazişti" Simon Wiesenthal,care a refuzat să se angajeze în polemică.Asta nu împiedică ca marele rabin René-Samuel Sirat să spună că această întâlnire e considerată"ca o insultă de întreaga comunitate evreiască".Motivul principal e că această întâlnire constituie "o pată morală pentru papalitate şi Biserica catolică în ansamblul ei",pentru a relua formularea celor doi mari rabini ai Israelului.Dl Peres crede că "consideraţiile morale" ar fi trebuit să primeze.Părintele Dupuy,secretar al comitetului episcopal francez pentru relaţiile cu iudaismul,îi ţine hangul: această vizită ridică "o foarte gravă problemă morală".

În chiar ziua vizitei preşedintelui austriac la Vatican,se afla că procedura de extrădare din Israel a lui William Naccache era suspendată.Cine este William Naccache? Un evreu francez,care în 1983 asasinase la Besançon pe un supus algerian şi fugise în Israel.Intrat în această ţară sub o falsă identitate,fusese înhăţat în urma unei încercări de furt cu pistolu'n mână şi... primise cetăţenia israeliană,pe baza "legii întoarcerii",şi protecţia Statului Israel.Dar asta nu pune "probleme morale".

Instalându-se în Palestina,evreii au masacrat sate întregi,au alungat,expropriat pe Arabi,i-au jefuit de pământuri,de case,de bunurile lor,şi continuă s'o facă la Ierusalim şi în teritoriile ocupate,unde Palestinenii sunt ţarcuiţi în lagăre,în propria lor ţară.Israelul e o ţară de Apartheid rasial şi politic,un apartheid niciodată denunţat.Dar asta nu pune"probleme morale".

De-o parte avem istoria şi practica prezentă a Statului Israel.De alta,un document comunist falsificat contra unui prezident austriac,care zece ani a fost secretar general al ONU-lui fără ca vreun servici de informaţii al Statelor membre să fi avut ceva să-i reproşeze.Şi un papă asupra căruia se aduc,scandalos,calomniile aduse acum 30 şi 40 de ani contra lui Pius XII.Această tenebroasă întreprindere a depăşit cu mult limitele suportabilului.-

Yves Daoudal("Présent",Paris,27 Iunie 1987)

&& Căpitanul,printre altele,ţinea mult la eleganţa scrisului,lucru respectat cu sfinţenie în Legiune.Secta simistă însă trişează şi aici.Într'o publicaţie, ai cărei tineri redactori n'au nicio vină că n'au trăit izvoarele Mişcării,vedem,scris totuşi de unul care,cel puţin după ani,ar fi să cunoască vechea nobleţă,că,de pildă,dl Şeitan,actualul şef al Legiunii,"nu este decât o ştearsă figură legionară,fără nici o capacitate politică sau conducătoare".Evident,unele "capacităţi" îi lipsesc dlui Şeitan: n'are pe conştiinţă nici măcar o groapă, iar casele prin care a intrat au fost cinstite de prezenţa lui,nu pângărite...

&& La reportajul zilei naţiunilor robite,publicat în "Cuvântul Românesc" pe Septembrie,a participat şi Ionică di la Vidin,venit la Bonn anume,din Paris,cu steagul Timocenilor,la fel de oropsiţi,dacă nu mai mult,ca toţi ceilalţi.În pozele publicate însă,dacă vedem două pancarte în cirilică,nu vedem nicăieri stindardul fraţilor de peste Dunăre.Dar poate e numai o întâmplare.-

&& În ultimii 15 ani,1972-87,la Roma s'au săvârşit 33 de acte teroriste internaţionale,contra unor ambasade,companii aeriene,aeroporturi,cu un bilanţ de 64 morţi,peste 200 răniţi.Roma e,deci,punct de atracţie şi pt noii barbari...

SEMNALĂRI

- Nicolae şi Victor Lupan, République soviétique socialiste de Moldavie,- în "Le Figaro-Magazine", 14 Februarie 1987.-
- Radu Bărbulescu, Problema veşnic deschisă: Basarabia; Mircea Eliade, Hasdeu, basarabeanul,- în "Săptămâna münchenează", 26 Martie 1987.-
- Macovei Băcăuanul, Traficanţii de dogme,- în "Dialog", Martie 1987.-
- Ion Ţolescu, O problemă de conştiinţă,- în "Carpaţii", Decembrie 1986.-
- Radu Câmpeanu, Ariane, Ceauşescu şi Gorbachev,- în "Bire", 16 Aprilie 1987.-
- Fr. Dr. Vasile Vasilachi, Eterna noutate,- în "Credinţa", Martie 1987.-
- G. Ciorănescu, Al. Păunescu şi Pavel Chihaia, cuvântările de Zece Mai la Geneva şi Freiburg,- în "Săptămâna münchenează", 21 Mai 1987.-
- Hommage international à Vasile Stanciu 1900-1986, publicat în broşură ca extras din Etudes internationales de Psycho-sociologie Criminelle nr 36/44-1987, în care vrednicul nostru compatriot este elogiat de înalte figuri din lumea juridică şi medicală internaţională în presa de specialitate.-
- Pamfil Şeicaru, Un junimist antisemit, A.C.Cuza; G. Ciorănescu, Dreptul istoric românesc asupra Basarabiei; Monica Lovinescu, Panait Istrati azi în România; Ion Vianu, În cumpănă,- în "Curentul", Aprilie 1987.-
- Arhim. Felix Dubneac, Mântuitorul Iisus Cristos în istoria omenirii de două mii de ani,- în "Gândire şi artă", Detroit, 19 Octombrie 1986.-
- C. Michael-Titus, Cu bune intenţii, dar..., în "Convergenţe", Martie 1987.-
- Ion Profir, Singur pe cer, din România la Stalingrad, broşură editată de com. Mircea Petru, povestind, modest, via activitate a unui grup de aviaţie în războiul de reîntregire din Răsărit, cu nume de viteji pieriţi acolo. De remarcat că manuscrisul a zăcut multă vreme la dl Vişoianu, care n'a găsit de cuviinţă să-l tipărească.-
- Ovidiu Vuia, Cuminţenia cerului sau din singurătăţile lui Anaxandros, volum de poezii editat în condiţii optime de "Coresi". Se poate comanda, cu 40 de mărci, la dl N.Constantinescu - Via alla Roggia 32 - 6962 Viganello(Elveţia).-
- Adrian B.Cosma, Buturuga mică; Stroe Moldovanu, Salutări din Bangladesh; Aurel Răuţă, Vorbiţi şi scrieţi româneşte; Const. Goraş, Este comunismul o fatalitate?; Const. Mareş, Gorbaci-show; Radu Enescu, Natura castigat mores; Andrei Pandrea, Desferecare; M. Diaconescu, Cânt bizantin românesc,- în "Cuvântul Românesc", 6/87.-
- Lt.col. Dum. Ionescu, "Frăţia de arme" româno-sovietică,- în "Lupta", 7 Mai 1987.-
- Cornelia Vissarion-Mănuceanu, În apărarea limbii române(Excelentul articol ar fi fost şi mai convingător dacă nu se făcea pe bază de stîlpi, mormînt, bîlbîie, cînd, strîmbe, sîngerat, gînd, etc); Mircea Ionniţiu, Precizări pentru istoria română contemporană,- în "Dialog", Martie 1987.-
- C. Mareş, Sfatul regelui şi regii sfaturilor; Titus Bărbulescu, Iluzia pacifistă; M. Mihalache, "Teologia" eliberării sau "eliberarea" de Dumnezeu; D. Ichim, Curţile dorului; Zahu Pană, Şoviniştii greci îndeamnă la genocid(C.R., Mai 87).-
- Filon Verca, Agenţi de influenţă; Ion Bănăţeanu, Să dăm răspuns oare la propaganda maghiară?; Ovidiu Vuia, Despre ortografia ziarului dlui I.Raţiu; Florin Iordăchescu, Islaz comunal; Sava Gârleanu, Misionarul Samoil Draxin(Libert.4/87).-
- Petre Năsturel, Achille G. Lazaru, L'aroumain et ses rapports avec le grec,- în "Lupta", 7 Mai 1987.-
- Ion di la Vidin, Mărturiile unui Român din Tribalia("Românul liber", Mai 87).-
- Pr. Gh. Calciu, Drumul crucii; Pr. N. Bârsan, Păcat şi îndreptare("Solia", Apr. 87.-
- Sava Gârleanu, Teodor Burada; Ovidiu Vuia, Cauzele morţii lui Mihai Eminescu; V. Posteucă, Băiatul drumului; Filon Verca, Pacea popoarelor în imperiul roşu,- în "Libertatea", Mai 1987.-
- "Dialog" se ocupă, într'un număr special(38/39, Mai 87), de "politica regimului faţă de minorităţile naţionale", cu referire mai ales la unguri. Printre colaboratori: Paul Gălăşan, Horia Georgescu, Zamfirescu, Berindei, Solacolu, Gibson.-
- "Blick in die Zukunft", organ al Consiliului Naţional Român secţia Germania, Mai 1987. Colaborează dr. Al. Bidian, img. Paul Morcov, Aurel Pop, Const. Mareş(Durch die Befreiungstheologie zu der Befreiung von der Theologie), etc. Trei pagini sunt consacrate, cu nobile cuvinte şi fotografie, defunctului M.F.Enescu, strâns ataşat de Mişcarea Legionară, "obwohl diese Bewegung durch den Abenteurer Horia Sima als Regierungspartei schnell zum Scheitern gekommen ist".-
- Ion Raţiu, Adevărul despre Transilvania,- în "The Times", Londra, 3 Iunie 87.-
- Radu Câmpeanu, Monsieur Bronfman a eu tort,- în "Bire", 16 Iunie 87.-
- Emanuel Banu, Sub oblăduirea şi călăuzirea Duhului Sfânt,- în "Mărturia", 6.6.87.-
- Radu Bărbulescu, La spartul târgului,- în "Săpt. münchenează", 16 Iulie 87.-

- Ion Pantazi,Euforia schyzofrenică; Virginia Şerbănescu,Dulce limba românească; dr.Florin Mătrescu,Naţiunile captive în faţa molimei roşii; ; N.Bac u,Falsificarea istoriei,- în "Stindardul Românilor",München,Mai 87.-
- Radu Bărbulescu,Exilat în libertate; Ion Dumitru,Alternativele suplic ului,- în "Săptămâna müncheneză",11 Iunie 1987.-
- George Brana,Infernul relei credinţe; C.Macri,A face politică; T.Bărbulescu, Citadela fortificată şi citadela sfărâmată; Marin Mihalache,Utopia gând rii contemporane; Cronographus Anonimus,O prospecţie a fenomenului Gorbaciov; C.Mareş,Mânjii lui Vasile Gurău,- în "Cuvântul Românesc",Iulie 87.-
- Vorbind despre ferocităţile din Afganistan,Il Borghese din 28 Iunie se sprijină şi pe mărturia compatriotului nostru Victor Lupan(fost la faţa locului), despre care însă spune că-i "francez de origină rusă".Am trimis o rectificare.-
- Jean-Marie Le Pen,Răspuns preşedintelui parlamentului european,Sir Henri Plumb; Pr.Vasile Haţegan,Archbishop Valerian D.Trifa; dr.Şerban C.Andronescu, Despre protocronism; Ion di la Vidin,Scurt istoric al Românilor din Tribalia.- în "New York Spectator",Iunie 1987.-
- Stelian Stănicel,Archbishop Valerian's Last Years in Exil,- în "Information Bulletin",editat de Romanian American Heritage Center,vara 1987.-
- Denise Pop,Des moulins à foulon en Roumanie à la fin du xxe siècle,- De la voûte céleste au terroir,du jardin au foyer.Editions de l'Ecole de Hautes Etudes en Sciences Sociales,p.525-535.-
- La Paris a apărut,Aprilie-Iunie,"Deşteaptă-te Române",care nu-i altceva decât o continuare a "Luptei româneşti",datorită voinţei şi energiei aceluiaş Cicerone Ioniţoiu.Acest prim număr e închinat lui Iuliu Maniu,în contextul vremii până la 1918,cu bogăţie de documente menite a împrospăta memoria unora... Mai colaborează Mia Braia,Eugenia Adams Mureşanu,Radina,Gr.Caraza.O primă listă a ostaşilor îngropaţi la Dieuze.O nouă listă a victimelor regimului de ocupaţie din ţară.Multe ştiri.Adresa,la editor: 48 rue de Wattignies - 75012 Paris.-
- "Europa şi Neamul Românesc".Suplimentul pe Martie e dedicat în întregime împrejurărilor dela 23 August,prin opinia exprimată la Free Europe de Gh.Barbul şi foarte lunga şi amănunţita replică a colonelului Magherescu.-
- Mircea Eliade,Bogdan Petriceicu Hasdeu(1838-1907),introducere la operele lui Hasdeu,publicată,la 80 de ani dela moartea savantului,de Centre Roumain de Recherches,Paris 1987.-
- Suzanne Labin,La guerre des lâches; J.G.H.Hoffmann,Le "nouveau régime" de Gorbatschev et les croyants,- în "Catacombes",August 1987.-
- V.Iliescu,De vorbă cu Pamfil Şeicaru; R.Bărbulescu,Cine râde la urmă; C.Florea,Catastrofism; V.C.Dumitrescu,Succesele lui Gorbaciov(Curentul,Iunie 87).-
- Al.Marinescu,Renaşterea naţionalismului rus; Dinu Zamfirescu-George Barbul, convorbire despre Ică Antonescu,- în "Dialog",Iunie 1987.-
- Renato Ranghieri,La battaglia del grano di Ceausescu non strappa la Romania all'indigenza,- în "Il Giornale",Milano 13 Iulie 1987.-
- Mircea Pătru,Cum au contribuit bombardamentele americane şi engleze la ieşirea României din războiul contra aliaţilor,- comunicare pentru congresul ARA.-
- Marcel Nicolau,Romania,la obra di Trajano,abandonada,- în"Sur",Malaga,18.2.87.-
- Emil Vicaş,acute observaţii critice privind Ist.Românilor de Vlad Georgescu.-
- Buletinul Bibliotecii Române din Freiburg "apare cu un cuprins restrâns,ca urmare a condiţiilor materiale grele prin care trece Instituţia"; apare totuşi, "datorită unei contribuţii speciale a dlui dr.C.Nagacevschi,membru fondator al Bibliotecii Române".Colaborează Nicoară Beldiceanu,Vintilă Horia,Paul N.Stahl, Dan Cernavodeanu,G.Bălteanu,Andrei Pandrea,Iancu Bideanu.-
- Horia Comăniciu,Discurs la congresul URL; Florian Rusu,Din închisorile lui Ceauşescu; Ion di la Vidin,Tribalia,- în "Românul liber",Aug.1987.-
- Filon Verca,Scopul scuză mijloacele; Septimiu Bucur,Nichifor Crainic şi spiritul vremii; Grigore Schileru,două scrisori deschise; Sava Gârleanu,Pe urmele lui Pitu Guli,- în "Libertatea",Iulie 1987.-
- Cronographus Anonimus,Detaşare de Europa? ; pr.Marin Mihalache,Minotaurul orb al istoriei; V.Militaru,Unde ne sunt cântăreţii?; D.Stăncescu,Apocalips moral,- în "Cuvântul Românesc",August 1987.-
- Ion Dumitru,Dela"Scânteia"la tătari; R.Bărbulesvu,Omul şi mârţoaga(CM,6.8.87.-
- În Germania -4300 Essen,Frühlingstrasse 30- a apărut,redactată de dnii Petre Ioan Belker şi V.Măcărescu şi cu colaborarea dlui Duiliu Vinograschi,revista trimestrială "Transilvania",dedicată apărării drepturilor noastre a ... organului neamului românesc.Vie în conţinut,plăcută ca formă.Dar de ce cu ortografia adusă de ocupaţia rusească,prin Roller?...

- Prin strădania neobositului prof.Vasile Barbă,care şi-a înhămat la româneasc treabă toată familia,a ieşit şi nr.14/87 din "Zborlu a nostru",scris în dialect, franceză şi engleză.E vorba,pe larg,de Congresul Aromân dela Universitatea din Bridgeport(organizat de Aurel Ciufecu,Nicu Popescu,Jean Boboc,Tiberiu Cunia) romanitatea numelor de locuri din Pind,etc.Colaborează Gogu Padiotu,Cristian Bandu,Apostol Caciuperi,D.A.Pariza,Taşcu Iliescu,etc.În fotografii vedem biserica din Bridgeport,monumentale clădiri ale bisericii şi liceului român din Bitolia(unde au studiat învăţaţi ca Papahagi,Capidan,Boga,Caracoli),satul Livezi, eleve ale Şcoalei Normale din Bitolia,1912,"cându n´aflam sum ´păgâni´,ma aveam ş´noi dreptul s´nă´nviţăm limba la şcoală".-

- Marcel Nicolau a întocmit un volumaş de epigrame şi versuri,scris de mână dar foarte citeţ: probabil pentru un mic cerc de prieteni,intitulat "Privitor ca la teatru".Iată una,pentru un aspirant la preoţie,care anunţa că,hirotonit,va ierta pe toţi cu cari era certat: Fie orişice va fi,/După ce mă voi popi,/Am să-i iert pe toţi,promit,/Cărora eu le-am greşit...

- Paraschiv Nămoloasa,"Amintiri din copilărie",editura CORESI 1987.Scrisă cu nerv şi haz,se citeşte cu plăcere.-

- Traian Golea,Părintele Calciu şi unirea exilului; Septimiu Bucur,Nichifor Crainic şi spiritul vremii(din"Gândirea,1938); Ovidiu Vuia,Triptic(închinat memoriei poetului Al.Gregorian); N.Şolea,Omul din Traiskirchen(Libertatea,Aug.87).-

- Lupta Română(Apr.-Iunie 87),organ al CNR,cu un bogat cuprins,mai ales de politică internaţională.Semnează H.Comăniciu,Morcov,C.Macri,I.Silvaş,Cârleanu.-

- R.Bărbulescu,Pace?; A.Cifarelli,Vizita în URSS a patriarhului Dimitrios(SM.278)

- I.Raţiu,De ce nu şi.. Basarabenii?; Gr.Singurel,Problema limbii moldoveneşti; D.Novacovici,Tineretul şi Uniunea; Silvia Dumitrescu,Pumn de Humă(R.L.,Sept.87).

- Adrian B.Cosma,Notă la o Iran-"Gafă"; G.Bălaşu,Câmpul românesc; Vintilă Horia, Alexandru Gregorian,- în "Cuvântul Românesc",Sept.1987.-

- Dinu Zamfirescu,Pe marginea unei recenzii,- în "Dialog",Aug.1987; Mircea Ionniţiu: 23 August - amintiri şi reflecţiuni,în suplimentul literar.-

- Ion Vasile,un volumaş de versuri săltăreţe,muiate în tristeţea dorului,speranţe,revoltă contra cotropitorului.Tipărit în Florida,se cheamă "Soarele inimii".De se chema nostalgii amare,tot bine era!-

- Sub titlul "Another World",părintele arhimandrit Vasile Vasilachi şi-a tipărit,la New Yorg,martirajul de sub ocupaţia drăcească.Totul,în nici suta de pagini: scurt,succint,fără înfloreli de prisos: ca pentru cititorul de astăzi.Ce prisoseşte e talentul,căldura,lipsa de ură pentru "vrăşmaş".Cărţi despre iadul de-acasă,s´au mai scris.Ce-o deosebeşte pe aceasta,făcând-o mai utilă,e faptul că,pe lângă calităţile arătate´n fugă,e scrisă în engleză,deci accesibilă pe toate dimensiunile planetei.-

- Ion Pantazi,"Am trecut prin iad": o carte mult şi demult aşteptată,având în vedere posibilităţile autorului,prin înalta-i ambianţă socială,de a avea informaţii din cele mai autorizate cercuri,pe cale directă şi nu din auzite.Şi a ieşit,în adevăr,ceva excepţional.E cronica tragediei româneşti,dela Carol Lupescu la zi,cu peripeţiile războiului şi groaznicele câmpuri de exterminare ce-au urmat,figuri de militari,politicieni,savanţi,mai ales studenţi,muncitori,ţărani, pentru ultimii cu mişcătoare aprecieri.E prezentă Mişcarea Legionară,cu drama ei,şi evadarea dela Cavnic.Prefaţa,Vintilă Horia.Stilul,muschetăresc.Figura Mareşalului apare împletită în tragedia Neamului.Ar trebui citată cartea întreagă, dar e mai bine ca fiecare să şi-o "rumege" în linişte,privind şi puzderia fotografiilor.Costă 70 de mărci.Adresa autorilor(e cazul să o spunem,căci fără aportul,tenace şi afectuos,al Doamnei,nu ştim dacă preţiosul volum ar fi văzut vreodată lumina zilei): 8000 München 70 - Gmünderstrasse 28.-

Bucur Calangiu

&& Gary Hart,cel mai favorizat dintre democraţii americani în cursa pentru Casa Albă,a pierdut partida din cauza unei Eve.. suplimentare.La fel a păţit-o şi Willi Brandt,văduvit de şefia socialiştilor germani din pricina unei tinere creole,ajunsă´n fruntea bucatelor fără consultarea cadrelor.Mai norocos a fost Horia Sima,care s´a bucurat de toată înţelegerea supuşilor: poate unde conduce o grupare extrem de moralistă...

Contribuţiile la VATRA se pot trimite: în Germania,la Öffentliche Sparkasse - 7800 Freiburg,Konto 1264443; în Italia,la Roma,C.C.Postale 43327006; în Franţa, la 75018 Paris,27 Bd.Barbès,Crédit Lyonnais,compte 731101 Z(numai cu virament). Contribuţiile se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec sau mandat poştal.
Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania

EDITURA CORESI

NOUTĂȚI

– REZISTENȚA ARMATĂ A ROMÂNILOR ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI. 1940–1960.-
de Cicerone Ionițoiu

Răsboiul nu s'a terminat. Rusia marxistă a continuat să cucerească teritorii și să instaleze regimuri comuniste în multe state din sfera occidentală. A trebuit să apară pe ecranul mondial un Reagan și una Thatcher pentru a opri ofensiva, dar nu au mers mai departe, reușesc cu greu să-și apere popoarele lor de molima comunistă. Dar unul dintre ei, cel mai puternic, va trebui să se retragă, pentru că-i scade mandatul. Ce va urma ?

Conjunctura internațională nu ne lasă multe speranțe. Nedreptatea dela Yalta a fost instruită, judecată, dar sentința pronunțată nu a fost executată. Dimpotrivă, începe să se vorbească din nou de „destindere", de „Ostpolitik", numai una dintre minciunile comuniste cu cari au înșelat omenirea și cu care au realizat noile cuceriri. Europa politică azi la putere sprijină din nou politica de destindere, deși a trăit experiența negativă a primei tentative. Inconștienți, nepricepuți, vânduți ?

Exilul românesc este slab pentru că este desunit. Privim cu invidie exilații altor popoare mai mari dar și mai mici și ne este necaz că știu să organizeze manifestații cu răsunet planetar.

Nouă ne rămâne numai condeiul, scrisul, difuzarea injustiției făcută poporului român, reclamarea drepturilor ce ni se cuvin. În toată istoria noastră am fost pavăza Occidentului, ne-am apărat și l-am apărat de năvălirile popoarelor asiatice cari au purtat întotdeauna barbaria, incultura, ateismul, mizeria.

Rostul Editurii Coresi este difuzarea culturii românești în toate domeniile și mai ales a adevărului istoric. Cine a făcut răsboiul știe cât de departe de adevăr este istoria scrisă la gura sobii, cu stomacul plin, de istoria scrisă cu sângele de Eroii Neamului pe câmpurile de luptă.

Sociologi, politologi, istorici, ziariști, biblioteci, străini, refugiați Români, etc. ne cer de mult o lucrare în genul celei de mai sus. Ne spun: „Polonezii, Cehoslovacii, Ungurii s'au bătut împotriva comuniștilor. Voi nu !"

În zadar le-am spus că noi suntem singurul popor care s'a împotrivit comunismului încă din 1919, imediat după revoluția marxistă, că în România studențimea generației dela 1922 a dus lupte crâncene împotriva comunismului, deși persecutați de oficialități, că începând imediat după ultimul Răsboi Mondial, în 1944, grupuri de rezistență răspândite în toată Țara s'au opus cu armele invazorilor comuniști, pe când cele trei popoare amintite mai sus, s'au bătut cu ocupanții comuniști numai după câțiva ani dela terminarea răsboiului.

Am fost întrebați: „Unde stă scris ?"

Iată rostul apariției lucrării Domnului C. Ionițoiu. Scrie autorul:

– „Am cunoscut pe unii din martirii acestei lupte de partizani cari s'au înfrățit cu moartea mușcând țărâna, secerați de gloanțe sub zidul onoarei românești. Au făcut parte dintr'o generație fără tinerețe. Ei și-au dat viața încredințați că mâine nu va fi ca azi. Iar noi tăcem cu lacăte la gură de parc'am fi din nou în jilavele celule ! Cu migală am adunat nume lângă nume, ca să refac o lume de eroi adevărați. Pe martirii noștri –și Dumnezeu ne-a învrednicit să avem o istorie de martiri,– noi trebue să-i cinstim !"

Lucrarea aceasta este sub tipar. În momentul de față se traduce în limba franceză și voim s'o traducem și în limbile engleză, italiană și germană. Ca toate lucrările tipărite la Coresi, nu este finanțată de nimeni. Traducerea și difuzarea ei cât mai extinsă se va face și în funcție de Românii cari doresc ca numele Eroilor Neamului românesc să fie înscriși cu faptele [illegible] lor în istoria noastră și să stimuleze pe urmașii noștri la lupta pentru eliberarea Neamului de marxism și pe străini, cari înțeleg să scrie istorie adevărată, să se ocupe de tragedia poporului român.

– AMINTIRI DIN COPILĂRIE de Paraschiv Nămoloasa, o carte de povestiri care reamintește tradiții românești, delectează cititorul cu un stil dulce , armonios. Apare în luna Iulie.

– CUMINȚENIA CERULUI sau DIN SINGURĂTĂȚILE LUI ANAXANDROS, de Ovidiu Vuia. Într'un volum de poezii scrise din tinerețe și până azi, selecționate, pe cari în Țară a trebuit să le țină în sertar pentru că nu a colaborat cu comuniștii, ne relatează, pe limbajul tainic al inimii despre drumul din țara lui de baștină, România, cum poezia l-a ajutat nu numai să se salveze, dar i-a dăruit fântâna luminii de unde și-a luat puterea să se înalțe și să-și astâmperea setea de cer și puritate. Costul volumului este de DM 43 plus porto. Este deja în vânzare și se poate procura la editor: N. Constantinescu–Via alla Roggia 32–6962 Viganello–Suisse.

EDITURA CORESI

Contribuţiile se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec sau mandat poştal.
Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania

CĂRŢILE PUBLICATE DE EDITURA CORESI.

Iubite cititor,

Editura Coresi îşi propune să contribuie la întărirea conştiinţei naţionale şi la unirea Românilor, în vederea salvării Ţării de sub ocupaţia rusească. Ea va publica tot ce poate servi acestor scopuri şi mai ales lucrările menite a ţine vie în conştiinţe, crunta dramă a Neamului românesc.

Din economie de spaţiu, am omis lucrările epuizate, cu respectivele numere de ordine. Le publicăm la sfârşitul listei.

2.- TOMBES SANS CROIX, Tome I, de C. Ioniţoiu: Le commencement de la resistance roumaine contre la dictature communiste. Costul 48 DM.

3.-MORMINTE FĂRĂ CRUCE, Vol.II, a doua ediţie, de C.Ioniţoiu. O carte de peste 500 de pagine şi 120 de fotografii ale deţinuţilor politici din România. Un adevărat album al luptei de rezistenţă împotriva ocupantului sovietic. Costul 35 DM.

4.- MORMINTE FĂRĂ CRUCE, Vol.III,(1959-1964) de C. Ioniţoiu. O documentaţie extraordinară despre rezistenţa Românilor şi metodelor barbare folosite de dictatura comunistă pentru distrugerea opoziţiei naţionale. Costul 48 DM.

8.- DANS LES GRIFFES DE LA SECURITATE, de George Mazilu, a doua ediţie. Autorul descrie groaza, înscenări de procese pe bază de tortură şi declaraţii mincinoase ale securiştilor, totul concurând la animalizarea omului şi din care nu scapi, dacă ai noroc, decât luându-ţi lumea'n cap. Costul 25 DM.

9.- CONTRA PROPAGANDEI MAGHIARE, de Vasile Coman. O carte de mare actualitate. Autorul, bun cunoscător al Ungurilor şi al limbii ungureşti, descrie amănunţit mentalitatea lor, mlădioasă la strâmtoare, orgolioasă până la provocare, când le convine, brutală până la cruzime când au puterea. Costul 15 DM.

12.- DRUMUL CRUCII, Vol.I, de Aurel State. Cartea zugrăveşte o viaţă de martir dusă în lupta închinată eliberării pământurilor răpite din vatra noastră românească. Autorul a cunoscut infernul comunist până dincolo de Vorkuta şi nu a fost scutit nici de vremurile de apocalips aşternute asupra Românilor. Schingiuit, cu oasele legate în sârme, a trecut cu fruntea sus prin închisorile de exterminare comuniste şi a reuşit, în condiţiile de teroare şi anchetă, să transmită generaţiilor viitoare pagini pline de eroism. Costul 30 DM.

13.- SUB JUG STRĂIN, de Vasile Florea. Spovedania unui om care, revoltat împotriva abuzurilor politicienilor burghezi, militează pentru marxism, până când, înţelege că a luptat să aducă la putere, în numele clasei muncitoare, o castă formată în realitate din „bandiţii bandiţilor, tâlharii tâlharilor, jefuitori, criminali, organizatori de genociduri, terorişti, atei, ilegalişti prin excelenţă şi distrugători de drepturi". Costul 15 DM.

14.- PODURILE PESTE ISTRUL DIN PRIMUL MILENIU A.CHR., de Caşin Popescu. Un volum de studii amănunţite în care prind chip evenimente istorice nedescifrate sau ignorate de istoriografia mai nouă şi se conturează locurile pe unde au trecut Dunărea acei mari cuceritori şi îndrăzneţi ai lumii vechi. Costul 35 DM.

15.- ZÂMBET PRINTRE LACRIMI, Vol.I, de Vasile Gurău. Cartea reprezintă o redare cu caracter autobiografic a evenimentelor şi impresiilor trăite de autor, la vârsta de 20 de ani, în închisorile comuniste din România, în perioada anilor 1950. Costul 30 DM.

16.- PICURI DINTR'O LUME FĂRĂ SOARE, de A.Al.Bidian, oferă cititorului o poezie modernă, în care conceptul este îmbrăcat în formele concrete ale unui limbaj viu ce se adresează omului contemporan. Costul 15 DM.

17.- PUNCTE DE VEDERE, de Eugen Popescu. Articolele din volumul de faţă aduc puncte de orientare în problematica culturii româneşti, puncte de sprijin pentru cel care caută să desprindă sensurile de viaţă ale societăţii româneşti. Cartea lui Eugen Popescu va fi un popas de reculegere, îndemn spre gândire şi creaţie şi un îndrumar pentru lumea Exilului Românesc. Costul 30 DM.

18.- ÎNTÂLNIREA DE LA PARIS. O culegere de conferinţe rostite în ziua de 17 Decembrie 1984 la manifestarea de la Paris de către Vintilă Horia, Aurel Răuţă, Leonid Arcade, Radu Enescu, M.F.Enescu şi Cicerone Poghirc. Orice Român va citi cu interes texte pe tema „România între Apus şi Răsărit". Costul 10 DM.

19.- SE VETIR, QUAND, POURQUOI, COMMENT, de Denise Pop - Câmpeanu. Cartea depăşeşte dimensiunea de lucrare etnografică, oferind o imagine profundă dar plină de graţie, a unuia din cele mai complete şi miraculoase fenomene româneşti. Editat în condiţii impecabile, volumul conţine şi un număr impunător de ilustraţii cu costume naţionale, în colori şi alb-negru. Costul 50 DM.

21.- FRÂNTURI DIN VIAȚA POPORULUI, de Eugenia Ușeriu. O suită de conferințe în limba română și engleză, analizând aspecte culturale românești. Prețul 35 DM.

22.- PRIBEGIE ȘI DOR, de Alexandrina Isac. Un volum de poezii în care sentimentul de dor emoționează și invită la meditație pe toți acei ce trăiesc marea dramă a pribegiei: 20 DM.

23.- FERICIREA FURATĂ, de Ion Stefancu. Un roman sentimental care descrie drama unei familii din România a zilelor noastre. Costul 25 DM.

24.- HARTA ROMÂNIEI, în adevăratele și eternele ei hotare. Editată în condiții grafice excelente. Ea nu trebue să lipsească din casa niciunui Român. Prețul 5 DM.

25.- ÎN LUPTA NEAMULUI, de Horațiu Comaniciu. A doua ediție. Un important volum cu amintiri din viața politică sbuciumată din timpul celui de al doilea răsboi mondial. Combinațiile și tratativel politice externe și interne dinainte și după 23 August 1944. Costul 25 DM.

27.- SUB DOUĂ DICTATURI, de Eugen Popescu. Autorul își povestește într'un ritm antrenant o parte din viața petrecută în România în anii de după cel de al doilea răsboi mondial. Costul 30 DM.

28 DIN ISTORIA TRANSILVANIEI, de A. Nicodim. Relatări despre originea și continuitatea Românilor. Costul 10 DM.

29.- PENTRU SFÂNTA CRUCE, PENTRU ȚARĂ, de Mardarie Popinciuc. Amintiri din lupta studențească a generației dintre cele două răsboaie. Costul 30 DM.

30.- THE INTERNATIONAL MONETARY SYSTEM, de George Paul Huber. Un studiu economic, în limba engleză, despre o nouă monedă și rolul ei. Costul 10 DM.

31.- RĂZBOIUL DE ÎNTRGIREA NEAMULUI, de Mircea Vulcănescu, apărută sub îngrijirea lui Horia Stamatu și cu un Cuvânt de Mircea Eliade. Autorul socotește Unirea României " ca act de dreptate Dumnezeiască, o îndurare a Proniei cerești față de jertfele săvârșite de acest neam pentru împlinirea unității lui, nu numai în acest răsboi, ci în veacul veacurilor; jertfe față de care fiecare se cuvine să ne învrednicim cu tot cugetul și fapta noastră, ca de una din cele mai mari minuni ce ne-a fost dat să trăim !". Costul 30 DM.

32.- IDEOLOGIE ȘI CRIZĂ ECONOMICĂ, de George Băltean. O lucrare extrem de interesantă din punct de vedere politico-economic. Autorul indică pentru prima dată în literatura internațională din acest domeniu, sistemul economic infailibil pentru a distruge economia sovietică, prin integrarea „doctrinei umane" în strategia economică a Vestului. Costul 30 DM.

33.- CRÂMPEIE DE VIAȚĂ, de Eugen Popescu. Bogăția numelor și datelor interesante din cuprins, dacă vor aminti cititorilor momente tragice din samavolniciilor regimului comunist din Țară, numele profesorilor, colegilor și desfășurarea luptelor studențești, povestite cu cunoscutul dar narativ al autorului, vor răscoli multe aduceri aminte plăcute. Prețul 30 DM.

34.- POLITICA PROMOVĂRII VALORILOR UMANE, de Florian Onitza. După ce arată prin ce se caracterizează omul de valoare, îndeamnă ca acesta să ocupe loc de cinste în arena politică, pentru că politica fiind astăzi o putere supremă, trebue făcută de cei ce înțeleg că „ moralitatea fără forță este neputincioasă, iar forța fără moralitate, este tiranică ". Costul 15 DM.

35.- VERSURI, de Omero Orășianu, cu o prefață de Vintilă Horia. Un volum de poezii selecționate, cu accente de resemnare, de tragism și de revoltă. Poetul, redus la tăcere pe o lungă perioadă a vieții, publică aceste poezii culese dintre cele scrise în 50 de ani de activitate, aici în Exil, „ având oroare să le publice într'un regim de constrângere și lipsit de cele mai elementare libertăți de expresie ". Costul 17 DM.

CĂRȚILE EPUIZATE: 1.- PERSECUȚIA BISERICII CREȘTINE DIN ROMÂNIA.--5.- CARTEA NEAGRĂ A ROMÂNIEI.--6.- LIVRE NOIR DE LA ROUMANIE.--7.- ÎN GHIARELE SECURITĂȚII.-- 10.- CALENDAR 1985.--11.- CALENDAR 1986.-- 20.- LE DRAME DE LA ROUMANIE.-- 26.- LE VOYAGE DE L'ARGO.-

Cărțile publicate la Editura Coresi se pot comanda la următoarea adresă: N. Constantinescu.- Via alla Roggia 32.- 6962 Viganello.- SUISSE.-

Plățile se pot face în orice valută; din Europa, prin mandat poștal.- Din celelalte continente, numai prin International Money Order. Din toată lumea se pot face viramente din conturile personale, pe numele N.Constantinescu, la următoarele bănci:

1.- SOCIETE DE BANQUE SUISSE.- Via Motta 18.- 683o Chiasso, SUISSE.- Conto 119242 Rubr. Coresi, sau

2.- OEFFENTLICHE SPARKASSE FREIBURG i. Br.-- Kaiser Joseph Strasse 186-190.-- 7800 Freiburg i. Br..-- B.R.DEUTSCHLAND.

Sunteți rugați a nu trimete cecuri personale; încasarea lor este prea costisitoare.-